

ПОЛИТИКИН

2
ДИНАРА

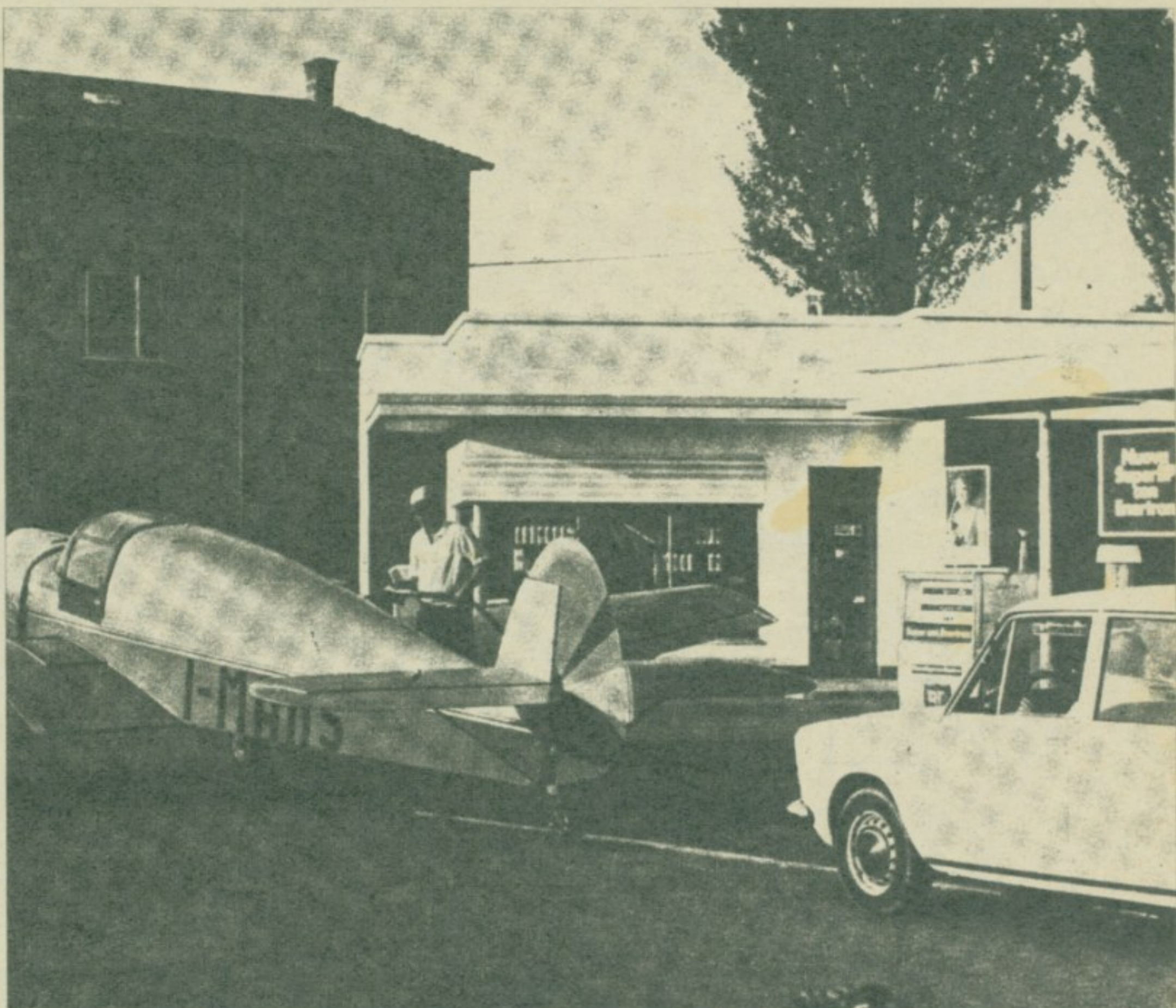
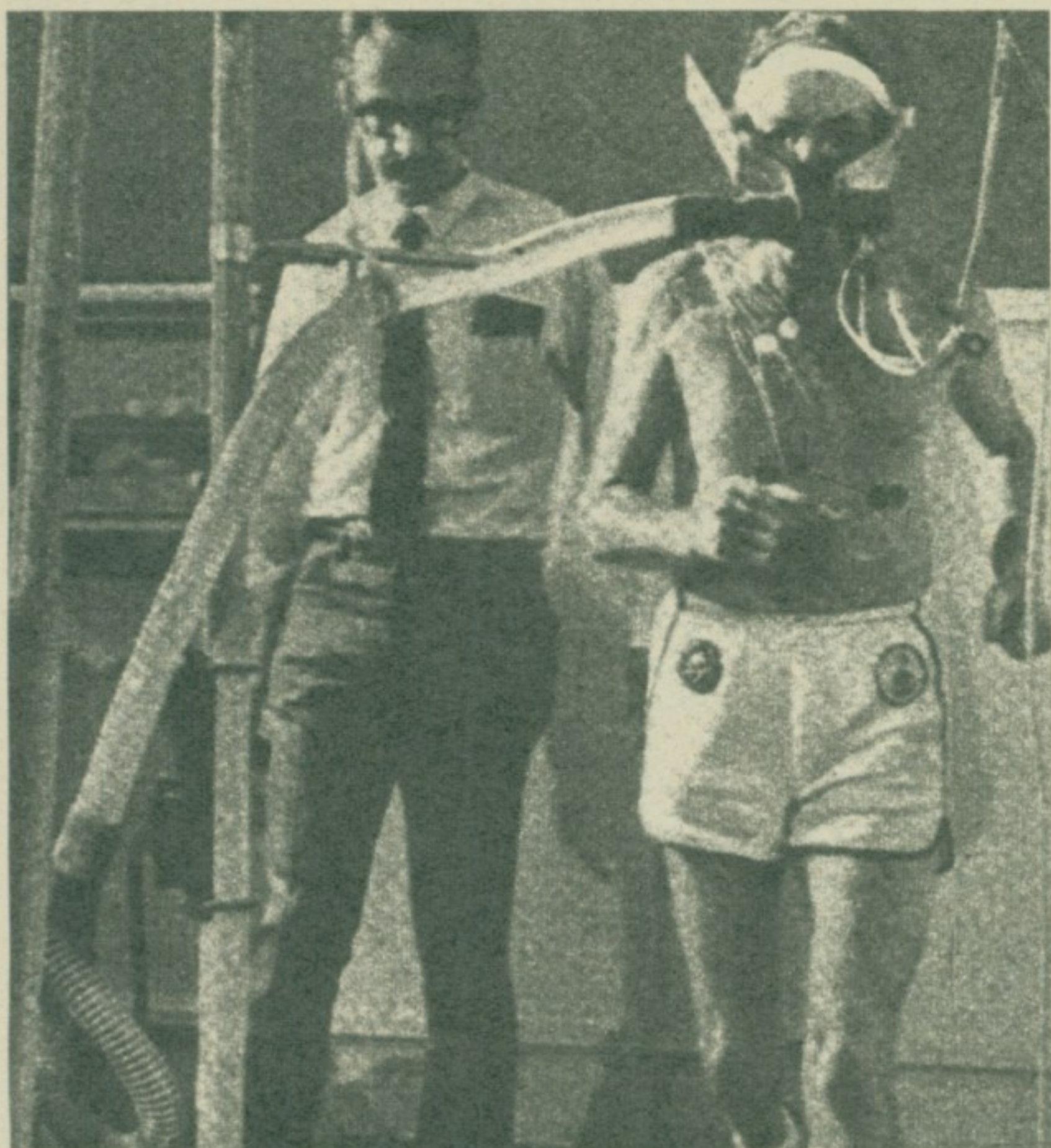
ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1041
10. XII 1971.

ЗАБАВНИК

ПАЗИ ПЕТКОМ

ДОГОДИЛО СЕ...

СУПЕРМЕН. — Један калифорнијски лекар открио је Ноела Џонсона, 73-огодишњег „супермена“ који има сопствени рецепт за дуг живот: 12 оброка дневно и 240 претрчаних км недељно. Лекар тврди да Џонсон има срце осамнаестогодишњака и да може да претрчи једну миљу (1610 м) за 6,5 мин. Џонсон је престао да пуши пре 20 година а храни се само свежим поврћем.

НА БЕНЗИНСКОЈ ПУМПИ. — Јасно је да и авион мора да се после одређеног броја превађених километара напуни бензином. Чудно је само то што овај мали спортски авион није „отишао“ по бензин на неки аеродром већ се спустио крај бензинске пумпе у предграђу италијанског града Мантове. Призор је био толико необичан да је пролазник Еторе Анђелоти отрчао до куће по фото-апарат. За снимак Анђелоти је добио награду за најоригиналнију фотографију недеље.

Ripley

Веровати или не!

МЕРАЧ ЗА ПСЕ

У СРЕДЊОВЕКОВНОЈ ЕНГЛЕСКОЈ ЛОВОЧУВАРИ СУ ИМАЛИ НАРОЧИТЕ МЕРАЧЕ КОЈИМА СУ МЕРИЛИ СВЕ ПСЕ ЗАТЕЧЕНЕ У БЛИЗИНИ КРАЉЕВСКИХ ШУМА. ГДЕ СУ ГАЈЕНИ ЈЕЛЕНИ И САКАТИЛИ ОНЕ КОЈИ БИ БИЛИ ТОЛИКО ВЕЛИКИ ДА НИСУ МОГЛИ ДА ПРОБУ КРОЗ МЕРАЧ!

СЛЕПИ ЧАРЛИ БОСВЕЛ

ИЗ БЕРМИНГЕМА (САД) НАЈБОЉИ ЈЕ ИГРАЧ ГОЛФА У СВОМ ГРАДУ.

НАЈБОЉЕ ПЛАКЕН ГЛУМАЦ У ИСТОРИЈИ

РИМСКИ ИМПЕРАТОР ВЕСПАЗИЈАН ТОЛИКО ЈЕ ЦЕНИО ГЛУМЦА АПОЛИНАРИСА ДА МУ ЈЕ ЗА СВАКО ВЕЧЕ ДАВАО НАГРАДУ КОЈА БИ У НАШЕМ НОВЦУ ИЗНОСИЛА ОКО 600 МИЛИОНА СТАРИХ ДИНАРА.

Пси

НА ТИХООКЕАНСКОМ ОСТРВУ ТУАМОТУ ИСТРЕНИРАНИ СУ ДА ЛОВЕ РИБУ.

КУКА У 2 ДРЖАВЕ

КУКА ЏОНА МУРА-КОЈА СЕ НАЛАЗИ У БЛИЗИНИ СВИТГРАСА ИМА СПАВАЉУ СОБУ У САД А КУХИЊУ У КАНАДИ.

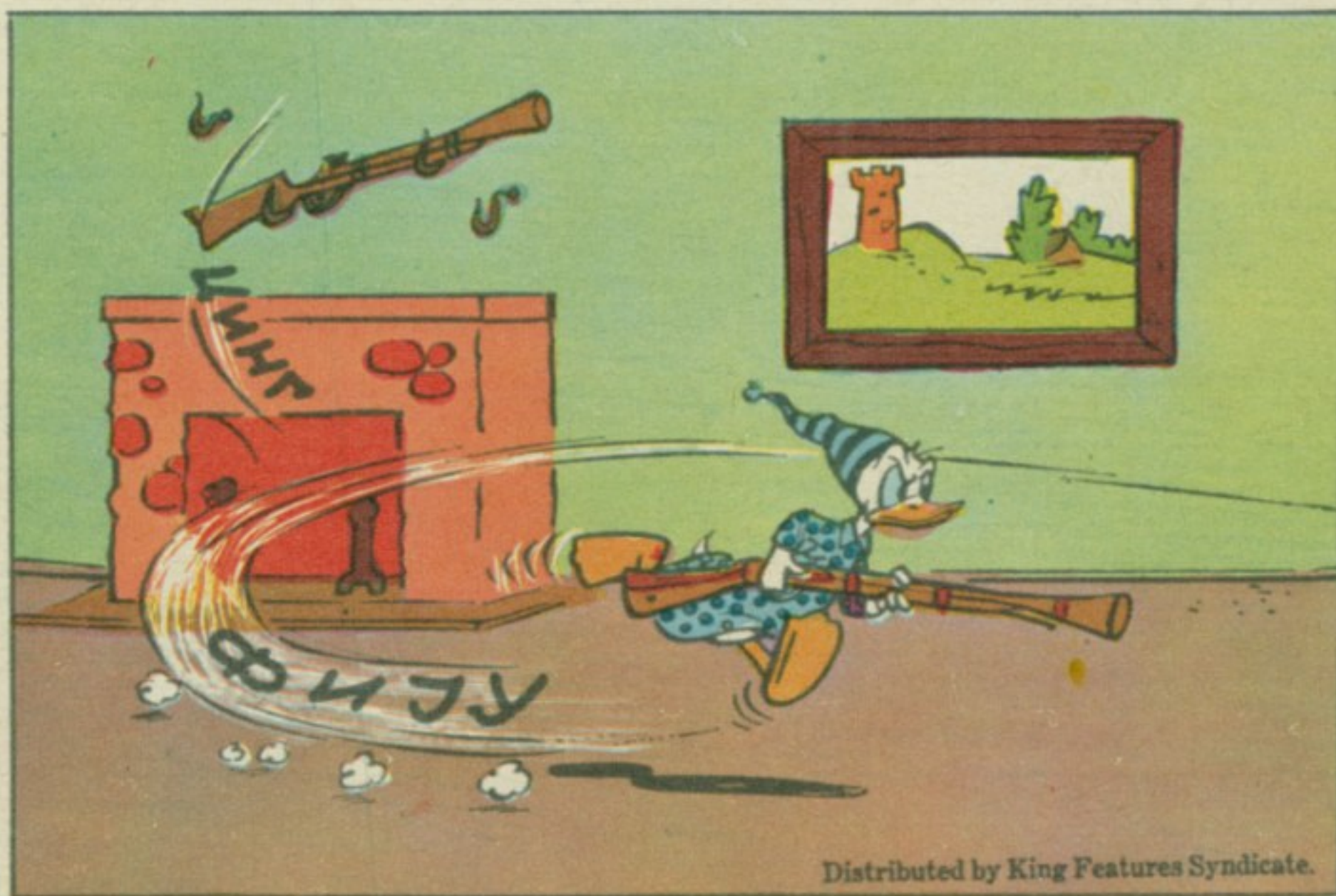
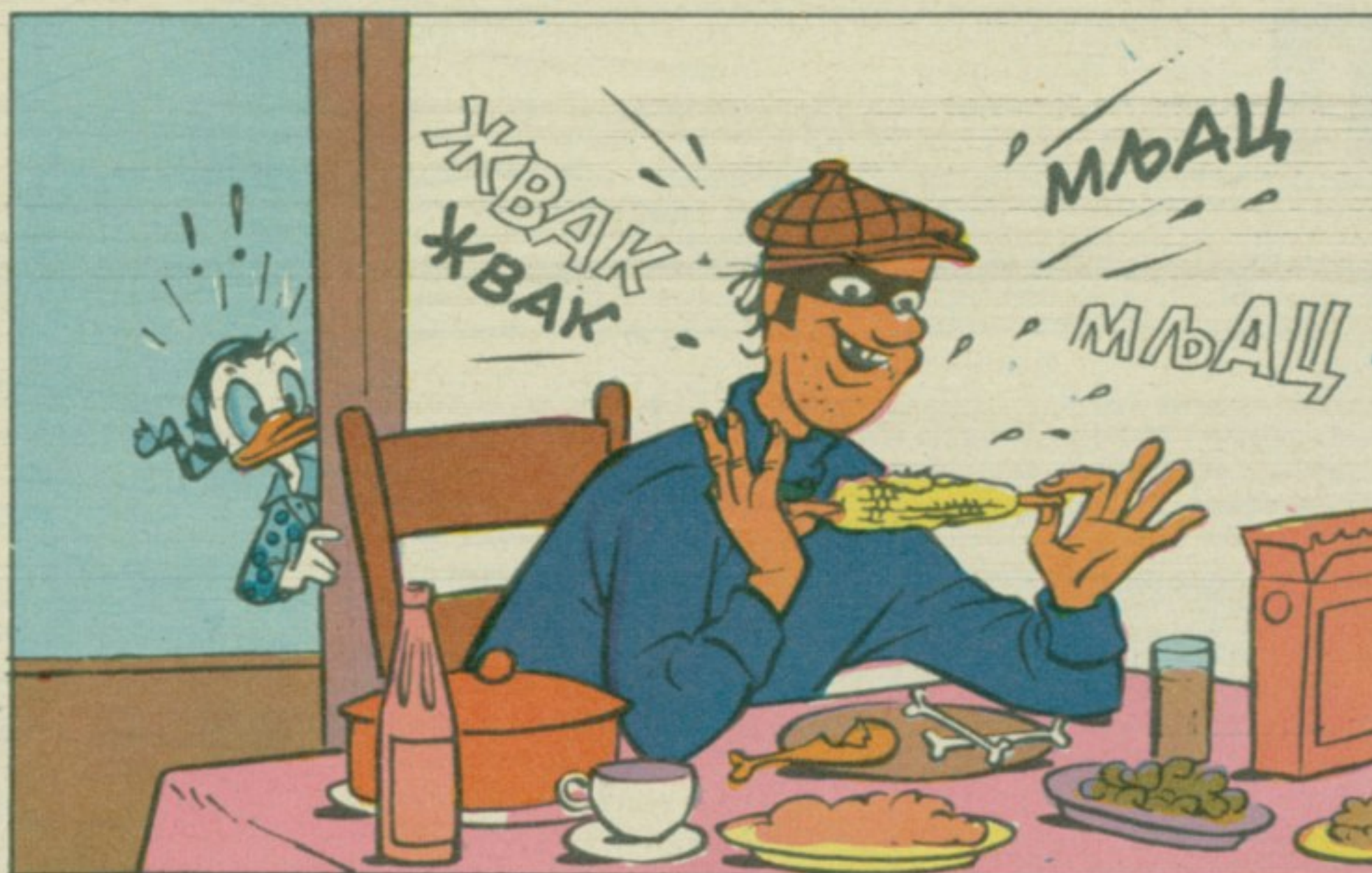
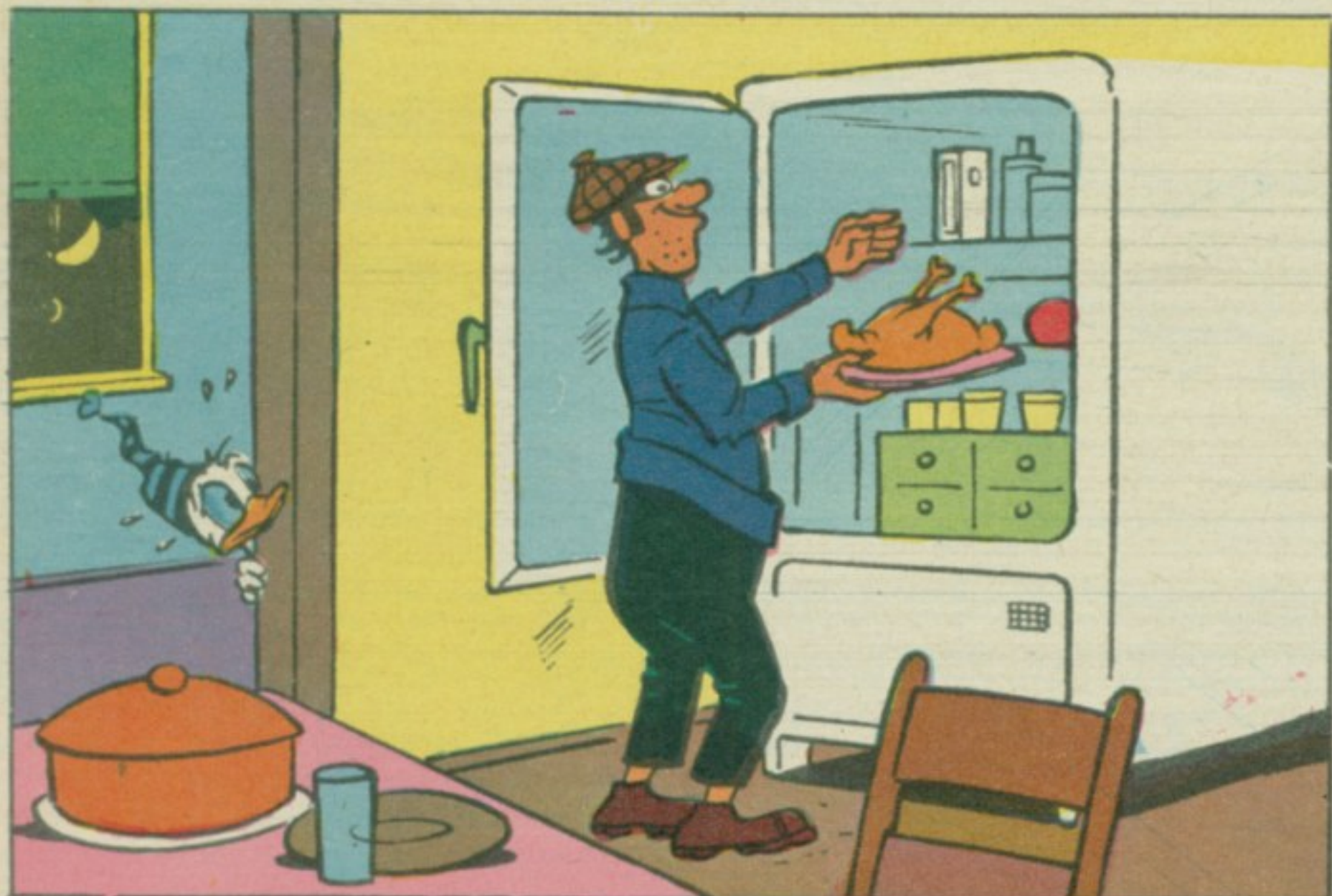

ХИЉАДЕ ЛАМА

БИЛО ЈЕ УБИЈЕНО У 16. ВЕКУ У ПЕРУУ ЗАТО ШТО СУ ШПАЊЦИ СМАТРАЛИ МОЗАК ЛОВИХ ЖИВОТИЊА КАО ГУРМАНСКУ ПОСЛАСТИЦУ.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ТРАЖИ СЕ ЧЕТ

Бацаи широм света убеђени су да ће у школи добити слабу оцeну ако не заобиђу баксузну бандеру. Да ли су заиста у праву?

Пре двадесетак година у америчком градићу Менсфилду постојао је само један хотел, невелики но ни Палас. Топле септембарске ноћи у Менсфилду је доутовао трговачки путник Џит Колдрич. На рецепцији хотелу рекли су му да је лободна још само соба број 13 на првом спрату. Колдричу је било јасно зашто је соба 13 остала празна и био је спреман да поражи преноћиште на некој другој страни али је од порира сазнао да је Палас једино место у Менсфилду где странац може да одседне. Гешка срца Колдрич се попирио са судбином и отишао да легне. Ускоро је зазпао чврстим сном. Пробуди

ли су га ужасни крици. О-нако бунован излетео је на врата и имао шта да види: читав хотел изгорео је у пожару само је његова соба са баксузним бројем 13 остала читава!

Лош ѿлас броја 13

Сујеверан страх од броја 13 распрострањен је у читавом свету, нарочито у Енглеској и Сједињеним Америчким Државама. У Лондону је тешко наћи стан број 13, у многим хотелима не постоји 13. спрат већ се иза 12. налази међуспрат који служи као остава а одмах изнад њега 14. спрат. У биоскопу или позоришту ретко ко воли да седи на 13. седишту па је оно често обележено бројем 12 и по. Тринаести гост није радо виђен у друштву па се у многим земљама где је празновирица да број 13 доноси несрећу нарочито раширена сироти домаћини растрче да набаве још једног госта — спасоносног четрнаестог.

Објашњења за ово сујеверје има неколико. Ми се данас у бројању служимо декадним системом у чијој је основи, као што само име каже, број 10. Али, у

У СОБИ НЕ ТРЕБА ОТВАРАТИ КИШОБРАН, ЧАК НИ АКО КУЋА ПРОКИШЊАВА!

древна времена Кинези, Римљани и неки други народи нису за основицу бројања узимали број 10 већ 12. Касније су овај начин бројања по туцетима а не по десетинама преузели многи европски народи. Број 12 је на тај начин закључивао извесну групу бројева. А шта је долазило после?

У далекој прошлости људи на ово питање нису умели да одговоре. За бројем 12 долазило је нешто непознато. Оно је могло да предскаже и рђаво и добро.

Највероватније — рђаво! Јер, то нешто било је непознато, па самим тим и опасно. Тако се родила легенда о „несрећном“ броју који долази иза 12. Касније, када се и број 13 појавио у систему бројања, задржао је заувек свој рђав глас.

Друго објашњење везано је за почетке хришћанства. Тако се петак сматра несрећним даном јер је Христос, према предању, распет у петак, а број 13 је несрећан зато што је Христос, тринаести у друштву својих 12 апостола, осуђен на смрт и распет на крст. Треће је из германске митологије: у Валхали је једном приређена гозба на коју је позвано 12 богова. Међутим, појавио се и бог ватре Локи, који није био позван, као тринаести. У свађи која је планула убијен је љубимац богова дели Бандур.

Мачке су вештице

Сличних празновирица има много. Најчудније је што оне нису распрострањене само у примитивним срединама већ и у најмодернијим и најцивилизованијим земљама. Знамо да ни ко не воли када му мачка пређе пут јер је то „сигуран“ предзнак неке несреће. Ако на мачку наиђе веће друштво, свако ће, као случајно, застати не би ли неко други пре њега прекорачио „црту“ којом је прошла мачка и тако на себе навукао баксуз. Мачке се злопате од давних времена јер је ко зна када неком пало

на памет да се вештице претварају у мачке и да убити мачку значи убити вештицу. Отуда веровање, и данас на снази, да мачке дјелују се злу коб. Срећом по мачке, у неким земљама верује се да су оне добар знак. Тако у Енглеској и Француској срећу доноси црна мачка а у Немачкој и Холандији бела.

И другим животињама приписују се разна знамења. Кукање кукавице сматра се рђавим знаком. Ако се ова птица, чији је једини „грех“ глас сличан кукању, јави на нечијој кући, то наговештава скору смрт неког од укућана. Верује се, такође, да кукавица, ако се упита, може својим кукањем да предскаже колико ће година неко живети. Иначе, убити кукавицу је грех јер она у народном предању представља сестру која је изгубила брата или мајку која тужи за изгубљеним сином.

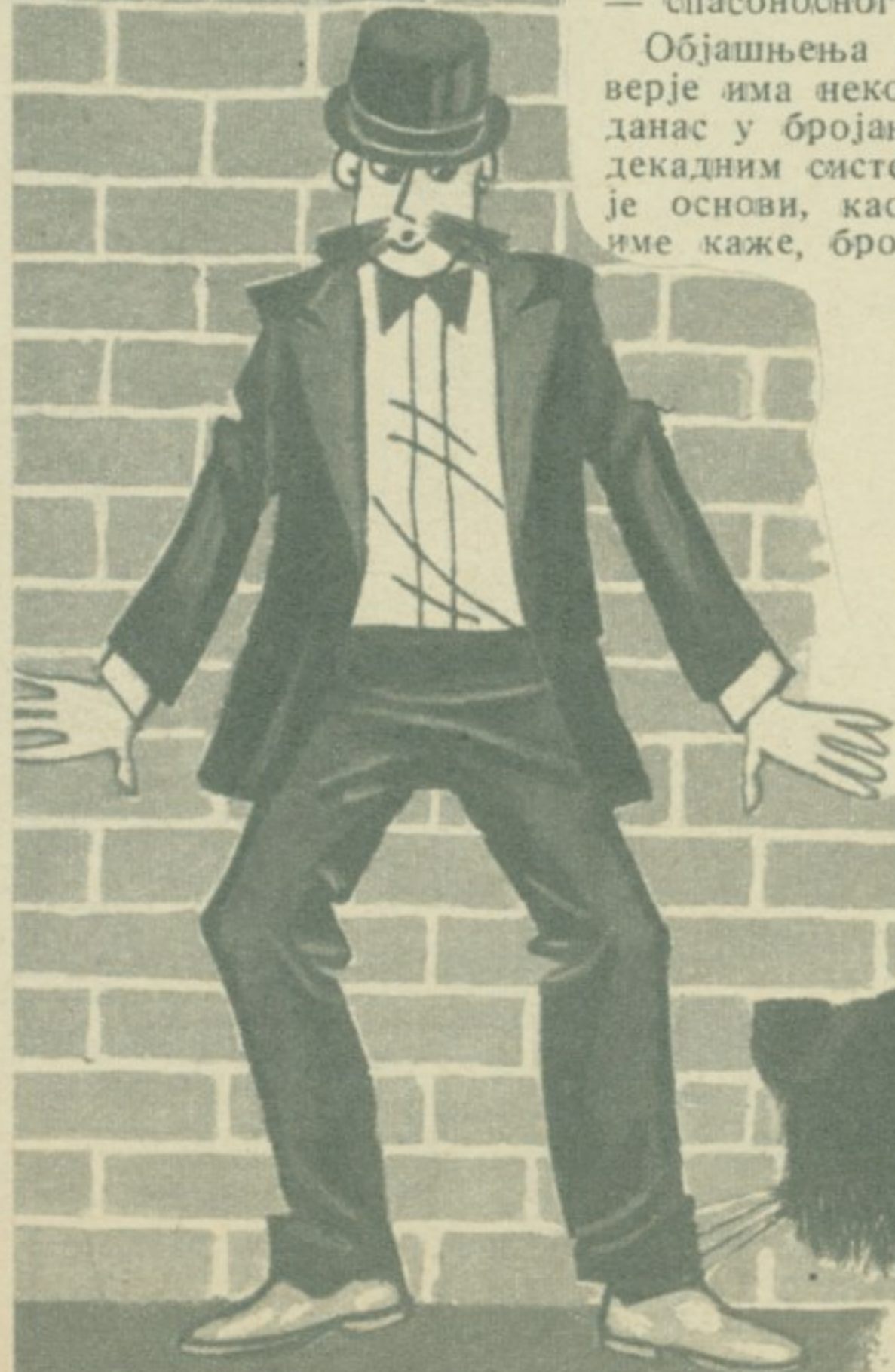
По народном веровању сва представља болест која се претворила у птицу или у злу душу која може дете уморити. Ако се чује близу нечије куће, предсказује смрт.

Коњска потковица обешена изнад кућних врата треба да отера вештице. Пошто су вештице јахале на метли, веровало се да се боје коња па ће им коњска потковица улити страх и оне ће кућу оставити на миру.

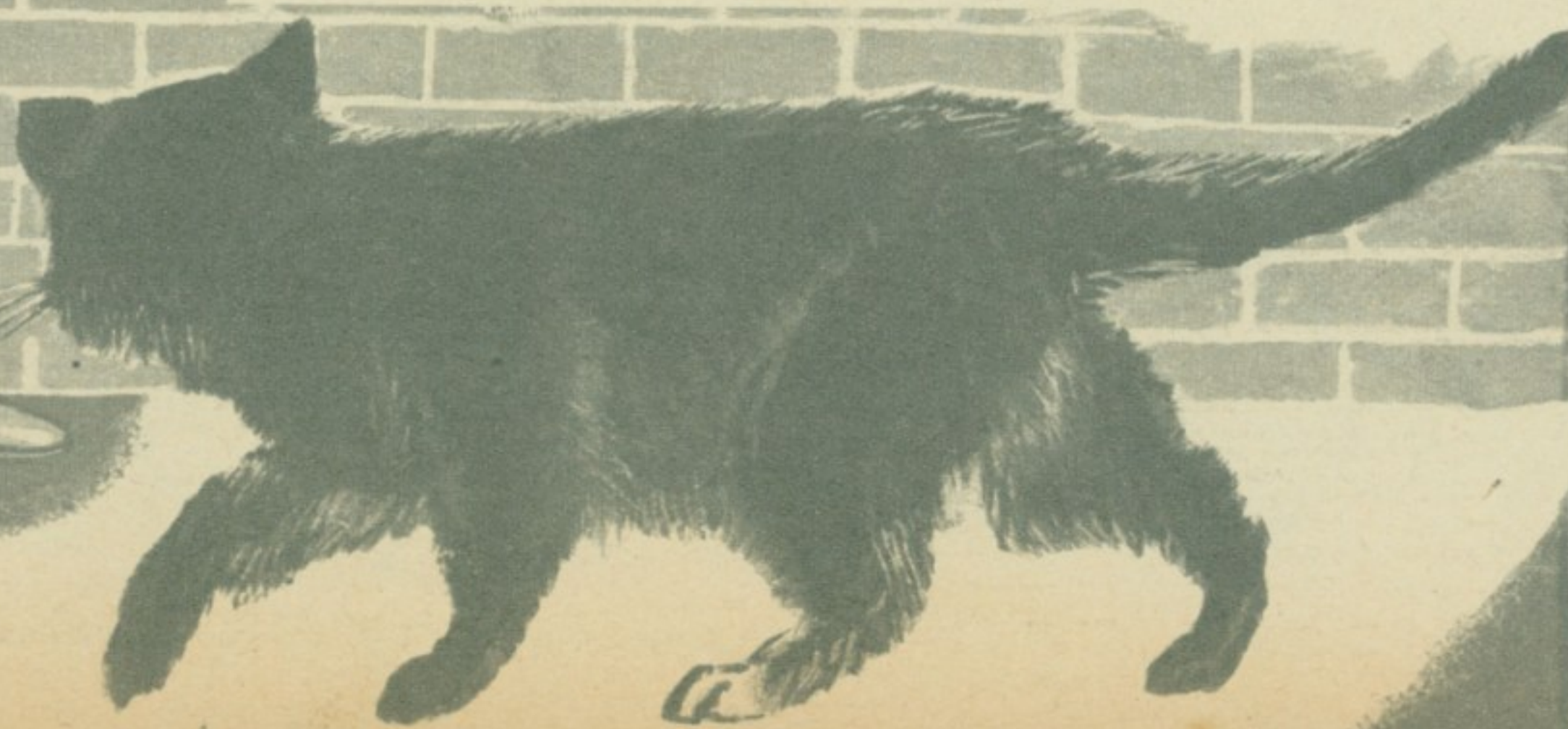
Умреће ѿи мајка!

Преврнут сланик за ручком сматра се такође знамењем несреће. И ова празновирица вуче корен из праистарог доба када је со била ретка и скупа. Неки народи у Африци још увек со употребљавају као новац. То је сасвим разумљиво ако се има у виду да су многи народи у прошлости патили због оскудице у соли.

Веровање да разбијено огледало носи невољу или 7 година несреће води порекло из једне детињасте празновирице. Стари људи сматрали су да лик на површини воде или стакла представља неку врсту материјализације душе. У то још и данас верују многи становници Полинезије. Уништити душу, разбити огле-

НИЈЕ ЛАКО БИТИ ЦРНА МАЧКА.

ПРАЗНОВЕРИЦИ ГЛОСТ!

дало, у сваком случају мора донети неку несрећу.

Мердевине саме по себи нису опасне али проћи испод лествица наслоњених уза зид недопустива је грешка. Ова празноверица објашњава се на тај начин што мердевине са зидом образују троугао а троугао је био један од најсветијих магијских знакова. Проћи кроз троугао значи оскрнавити тај симбол и изазвати нечисте силе. Ово се пренело и троугао који образује бандера са својим подупирачем. Стари људи кажу да ће ономе ко туда прође умрети мајка а ђаци су убеђени да ће у школи добити

он урекмо исто тако потиче из прастарог времена. Познато је да животиње лече своје ране тако што их лижу. Исто чине и мајке у животињском царству са својим младунцима чим их донесу на свет. Пљувачка је и код људи била прво средство за чишћење и лечење рана. Примитивни народи и данас сматрају да узрочници болести нису микроби већ зли духови а пошто их пљувачка уништава, то се пљување сматра једним од најефикаснијих начина да се отера несрећа.

Зашто се новорођеним децама купују плаве а девојчицама ружичасте бен-

танска појава. Када кажемо „наздравље“ ми, у ствари, овековечујемо веровање на ших паганских предака који су сматрали да су душа, дах и дисање једно исто и да кијањем избацујемо душу из тела па је неопходно умилостивити богове да душу поврате њеном власнику.

Када куцнемо у дрво „да не чује зло“ ми и не сањамо да су људи још пре 2000 година на сличан начин терали несрећу од себе. И ова празноверица потиче из хришћанске митологије: када је Христ распет, верници су додиривали дрвени крст да би се заштитили од слич

сторији никако се не препоручује јер доноси несрећу. Ово веровање потиче од исконског страха људи од природних сила, нарочито Сунца и кише од којих је зависило да ли ће земља дати плодове или ће владати глад. Кишобран и сунцобран одувек служе само као заштита од свемоћних природних елемената и не смеју се употребити ни за шта друго, да их не би изазвао.

Ако човек устане на „погрешну“ ногу, читавог дана ништа му неће полазити од руке. Да би се „чаробни круг“ затворио, треба увече левом ногом отићи у кревет а ујутру десном устати. У стара времена пред вратица богатих кућа стајао је слуга и водио рачуна да гост десном ногом прекорачи праг.

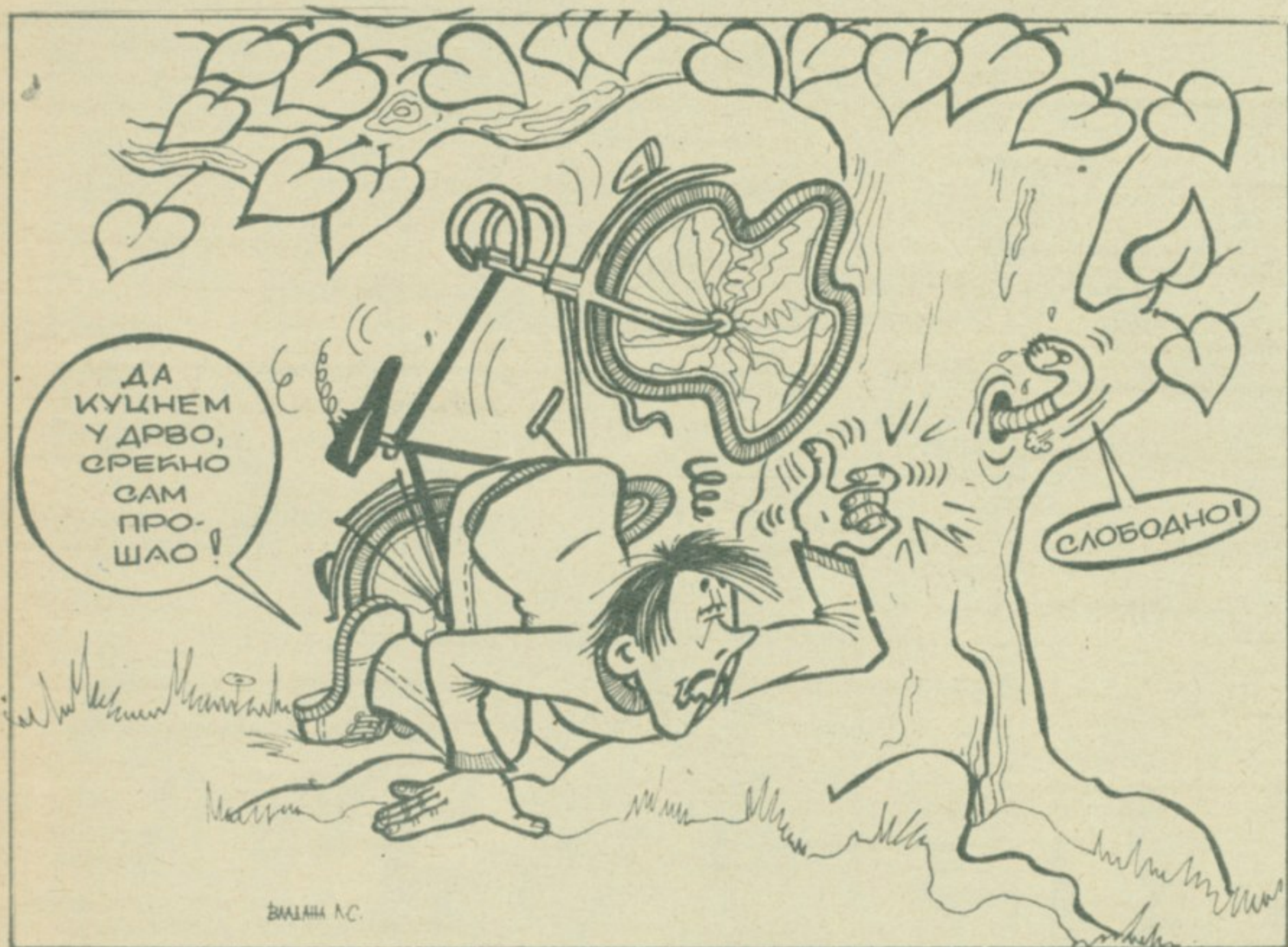
А шта да се каже за хиљаде других празноверица?

Опачари, тако, доносе срећу; попови несрећу. Морнари не смеју да звижде на отвореном мору јер тиме, наводно, призивају дух олује. Звиждање је препоручљиво само ако брод мирује, па је потребно дозвати ветар да га покрене. Ово се, наравно, односило на једрењак али се задржало и на супермодерним данашњим бродовима. Ни у позоришту звиждање није омиљено. Ако се неки глумац случајно заборави и почне да звиждуће у гардероби, мора одмах да изиђе, трипут се окрене око себе и закуца на врата пре него што ће поново ући. Читава ова процедура изводи се да баксуз не би терао представу и гледаоци је извиждали.

Све ове празноверице могу се савременом човеку који живи у атомско доба чинити веома смешне — кад о њима чита! Али, оне су толико укорене у нашој свести да ретко ко нема неки свој „табу“ који не би прекршио ни по коју цену. Празноверице су, осим тога, саставни део многих народних обичаја и захваљујући њима живеће вероватно још веома дуго.

З. Б.

ОНА ЈЕ СРЕЋНО ЗАОБИШЛА МЕРДЕВИНЕ.

слабу оцену ако такву бандеру не заобићу. Уколико се неком ипак догоди необазривост да прође испод лествица или бандере, мора се истим путем вратити и тако „поништити“ баксузно дејство.

Друго објашњење ове празноверице потиче из старог Египта. Древне египатске слике приказивале су фараоне како се после смрти пењу на небо великим лествицама; ако неко прође испод мердевина, дух који се управо пење може да се забуди и остане с њим што би било рђаво и за тог неког и за покојника.

Зли духови у грбећу

Пљување новорођенчета или малог детета да се не

кице? Људи су се некада бојали злих духова и веровали да ће плава боја неба најбрже моћи да их отера. Дечаци су брижљиво чувани и зато су их одевали у плаво док су девојчице сматране за скупа и некорисна бића. У земљама северне Европе за овај обичај постоји много лепше објашњење слично бајци: мале дечаке родитељи су, наводно, налазили испод листова плавог купуса а нежне девојчице спавале су у ружичастом лишћу.

Кијање у читавом свету прате узвици као „наздравље“, како кажемо ми и Немци, „нека вас бог благослови“, како кажу Енглези, „за твоје добро“, како кажу Французи. Све ове добре жеље упућене оном ко кине немају, разуме се, никакве озбиљније основе јер је кијање сасвим безазлена ор-

не судбине. Друга верзија коју су нам оставили стари Друиди каже да у дрвету бораве зли духови и да их куцањем треба с време на на време умилостивити.

Забрањено звиждање!

Да 3 цигарете не треба па лити истом шибицом јер то може донети смрт јесте веровање настало средином прошлог века, за време кримског рата. Када су војници стражарили у рововима и палили цигарете, непријатељ је код паљења прве почињао да осматра, на другој би нишанио а код треће пуцао. Разуме се да су војници који пале цигарете били одлична мета.

Отворити кишобран или сунцобран у затвореној про-

ПОЗИВ ЧИТАОЦИМА!

Ако сте доживели или чули занимљив истинит догађај везан за неку празноверицу, пишите нам! Забавник ће најбоље приче објавити и хонорисати.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

У ЗЕМЉИ
ГЕПИДА

МОДНИ ХИТОВИ

ИЗАБЕРИ И НАПРАВИ!

1. Плетени пуловер са сасвим кратким рукавима који покрива само рамена последњи је крик моде. На пуловеру и беретки, која се такође много носи, извези или пришиј слово или број. Пази, све што плетеш ове године нека буде на пруге. Од два стара џем пера направи нов и модеран.

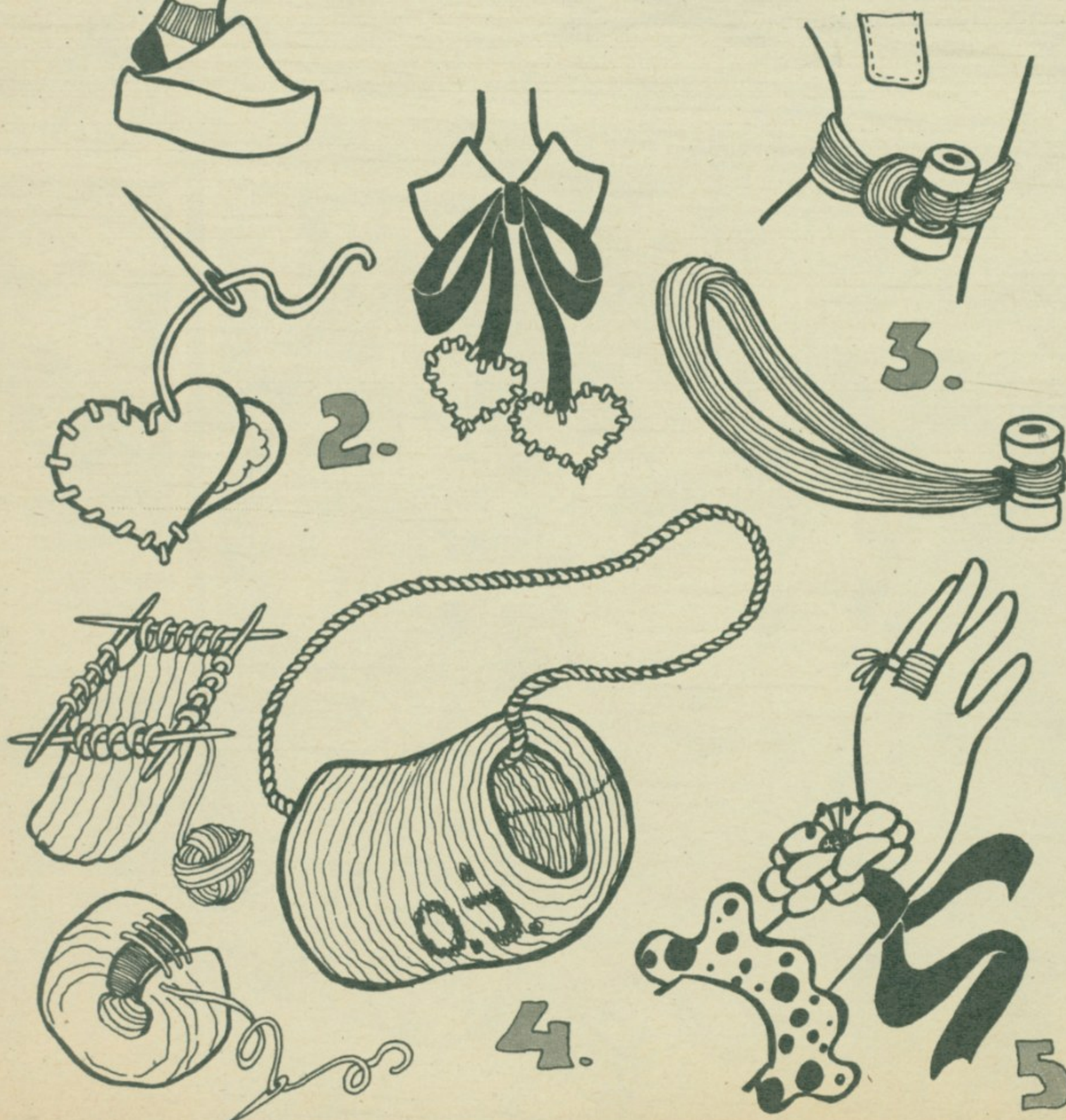
2. Исеци 4 срца од црвеног филца или штофа. Састави по два срца, између њих стави мало вате, па затим ивицу прошиј вуницом неке друге боје. Срца пришиј за крајеве црне сомотске машине коју везујеш око врата.

3. За овај појас треба да имаш само калемче (које можеш да обојиш) и штринглу вунице. На један крај причврсти калемче као што видиш на јашој слици. Вуницу обавиј око струка, па пребаци преко калемчета и причврсти. Дужина штрингле мора да одговара обиму струка.

4. Исплети муф, као чарапе на четири игле (од дебље вуне). Споји оба краја и провучи гајтан. На крају извези почетна слова свог имена. Кад имаш муф, рукавице ти нису потребне.

5. Пришиј вештачки цвет на пантљику и вежи је око руке. Овај детаљ носи се у свечаним приликама.

6. Војнички стил подједнако воле и младићи и девојке. (У предузећу „Прва петолетка“ Београд, улица Џорџа Вашингтона број 56, израђују се војничке торбе од коже, с великим џеповима и дугачким каишем). Добро могу да послуже и кондуктерске торбе. Широки појасеви од грубе смеђе коже украшени великом металном копчом могу се лако наћи у свим робним кућама и радњама које продају кожную галантерију.

ОД ЈУТРА ДО СУТРА

Почетком овог нашег, двадесетог века, чак ни у највећим градовима света није било самопослуга са полицама пуним лепо упаковане робе.

Велик део намирница и ситнице свакодневно потребне у кући људи су куповали у бакалницама, као што то уосталом и данас раде у мањим насељима где самопослуге још не постоје.

Робу која се продаје на кило — брашно, шећер, пиринач и слично — бакалин је држао у џаковима и свакој муштерији одмеравао потребну количину и паковао у грубе папирне кесе.

У бакалницама од пре сто година продавало се све и свашта: поврће и воће, ђумур и дрвца за потпалу, лонци и канте, метле и четке за рибање, тако да се кроз радњу једва пролазило.

„Ситна роба“ налазила се на полицама или је висила окачена о таваницу. Ту су се могле наћи лампе на петролеј — или гас како се онда говорило — цвеће, чајници, чешљеви, цуцле за бебе, пертле за ципеле, лепкови за муве, ђачке свеске и хартија за писање, таблице и крижуље. Свака иоле „боља“ бакалница имала је велики млин за млевење кафе и млин за мак.

Хлеб зарађен у бакалници није био нарочито слadak. Бакалнице нису имале радно време и никоме ни на памет није падало да законом одреди када их увече треба затворити и колико часова у једној таквој радњи сме да ради шегрт или помоћник.

Веће градске бакалнице у којима је било више помоћника-продаваца отварање су у рану зору и радиле су често и до поноћи. Продавци су имали само кратак прекид за ручак а читаво остало време морали су да престоје иза тезге тако да су после посла одлазили кући мртви од умора.

Ситним бакалима, као што је овај на слици, било је знатно лакше. Он је могао, кад нема муштерија, да се повуче у свој собичак или стан који се обично налазио иза радње, и да тамо попије кафу, чај или чак и да руча. Али, зато се често догађало да таквог бакалина недељом у рану зору пробуди нека заборавна домаћица да би купила ванилу или цимет за колаче без којих си није могао замислити празнични ручак.

КАКО ВАС

КАЖЊАВАЈУ?

Читаоци поверавају »Политикином забавнику« своја страдања у ђачком добу. Пошто ће обичај да се млади кажњавају изумрети (???), ово може бити и докуменат за историју

КАО ОД МАЈКЕ РОЂЕНИ

Било је то пре 50 година. Настава у школи је тада трајала до 12. јула а одржавала се и пре и после подне. За време топлих летњих дана поподневни часови почињали су у три сата.

Једне среде почетком јула, кад је часовник на црквеном звонику показивао један сат по подне, мој друг Љуба и ја пошли смо на оближњу реку да се мало расхладимо рачунајући да ћемо на време стићи у школу. Бацили смо торбе с књигама на песковиту обалу, брзо се свукли (имали смо на себи само панталоне и кошуље) и уз веселе поклице скочили у плитку воду. Дуго смо се брчкали и плускали а онда, онако наги, испружили се по врућем песку.

За први час требало је да научимо напамет песму »Орање Марка Краљевића« па смо се преслишавали. Верујући да ће учитељ бити задовољан, успентрили смо се касније на један дуд како бисмо се пре одласка у школу засладиле слатким дудињама. Јелу смо их с великим апетитом, не слутећи да ће нам ови слатки плодови донети праву трагедију.

Кад смо се спустили на земљу, немајући појма о томе колико је сати, потрчали смо према месту на коме су остале наше ствари. Али, њих више није било тамо. Неко нам је све однео! Веровали смо да су се другови нашалили и да се сад у неком шипражју слатко смеју гледајући како нас хвата паника.

Почели смо да претражујемо околину, али од нашег одела ни трага. Плакали смо и размишљали шта да радимо. Затим смо схватили да постоји само једно решење: док не падне мрак никуд се одатле не смемо маћи.

Дрхтећи од хладноће и страха седели смо наги на песку и чекали, чекали. Време никад није тако споро пролазило. Кад се напакон смрачило, потрчали смо кући страхујући да нас неко уз пут не сретне.

Чим сам ушао у двориште, дочекала ме бака (родитеље нисам имао) и почела да ме шиба по голом телу. Исти дочек приредио

је Љуби његов отац. Ништа није помагало правдање да нисмо имали намеру да бежимо са часова. Ударци су плуштали а наша дерњава далеко се чула.

Те вечери нису ми дали ништа да једем, па од глади и страшних болова нисам могао ни ока да склопим. Тек сутрадан кад сам без доручка пошао у школу, сазнао сам шта се догодило са нашом одећом.

Пошто смо закаснили на први час, учитељ је некако дознао да смо се задржали на реци. Одмах је о томе обавестио Љубиног оца и моју баку. Тада је Љубин отац пожurio на реку с намером да нас добро иштиба и одведе у школу. Али, кад нас је угледао на дуду, променио је своју намеру. Покупио је наше ствари и вратио се кући...

Са стрепњом сам чекао кад ће да се појави учитељ. Међутим, он је већ знао како смо Љуба и ја прошли па нам је, скоро правдајући се, рекао:

— Нисам веровао да су вам родитељи тако строги.

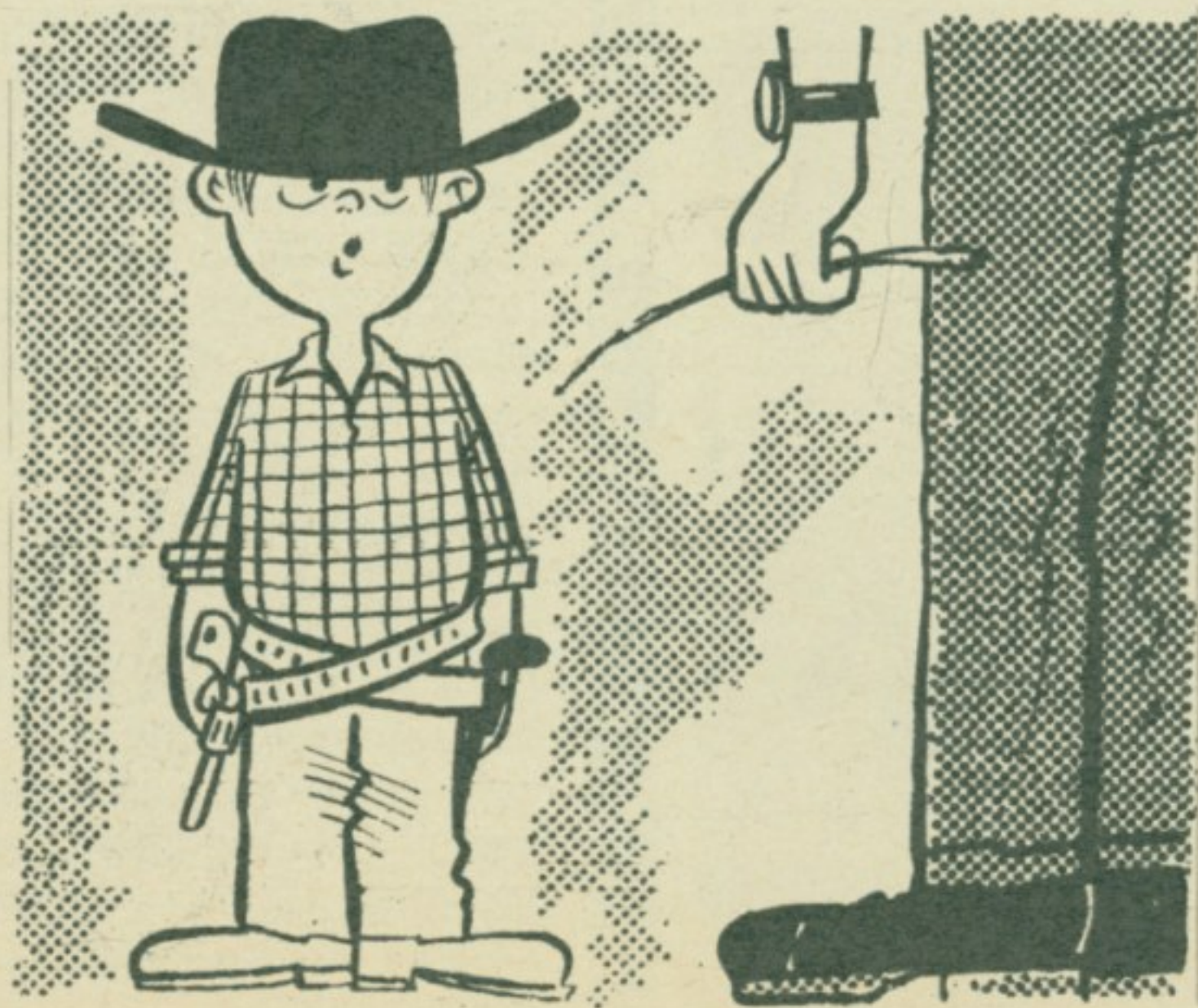
Љуба и ја смо сагнутих глава отишли на своја места.

Јордан Костић, Врњачка Бања, пошт. факс 57

Хонорар: 100 н. д.

КАУБОЈУ ТРЕБА ШЕШИР

Од свих поклона које сам добио за осми рођендан највише су ме обрадовала два пиштоља са појасом и пластичне мамузе. Нисам могао да их се нагледам. Са њима сам био »главни« у игри каубоја и Индијанаца. И мојим друговима се свиђала моја нова каубојска опрема, али су ускоро закључили да ми ипак нешто недостаје.

— А где ти је каубојски шешир? — питали су.

»Тачно! Каубој без шешира није прави каубој« — размишљао сам враћајући се кући. Али, убрзо сам се сетио да тата има нов црни шешир. Био сам сигуран да ми га он неће дати, па сам одлучио да га сам узмем.

С великим нестрпљењем

дочекао сам недељу кад тата цело пре подне није код куће. Узео сам шешир и побегао с њим.

Изненађени другови гледали су ме задивљено. Сад сам био прави каубој и игра је почела. Мојој срећи није било краја.

Око подне угледао сам мог оца како се враћа кући, па сам пожurio да стигнем пре њега. Али отац је већ стигао за мном. Гледао је час у изгужвани прљави шешир, час у мене. Затим је узео моју нову каубојску опрему и уништио је. Ломио је један по један део док се мени срце кидало. Био сам тужан и страшно љут на тату. Тек после неколико дана схватио сам да сам ову казну заслужио.

Гоце Зеленковски, ученик, Скопље, 11. октобври 2 V/6

Хонорар: 70 н. д.

СПАС У МЕДВЕЂОЈ

У подне се потпуно разведрило и ја сам рачунао да ћу до три сата бити у нашем иглоу. Дотле ће Мајк вероватно поново доћи свести. Само да марама којом сам му подвезао ногу не попусти јер је и овако изгубио доста крви. Морам пронаћи неку животињу, арктичког зеца или било што друго што се може јести, јер су се наше залихе хране исцрпиле још пре неколико дана а Мајку је неопходан топао оброк.

Међутим, све је ишло наопако. Откад сам изашао из иглоа нападало је доста снега и сад се нису видели ни какви трагови.

Кретао сам се опрезно, страхујући да не наиђем на какав подмуклог потока који се овде на Аљасци ни при највећим хладноћама не смрзавају а одозго су прекривени танком леденом скрамом. Управо сам о томе размишљао кад одједном моја лева нога пропаде у рупу, на месту које је изгледала сасвим сигурно. Пролети поток! Био је дубок и пре него што сам успео да се дочепам чврстог леда, већ сам био мокар до паса. На температури од 30 степени испод нуле требало је одмах да запалим ватру и да се осушим ако не желим да умрем. Али, на огромну моју жалост и шибице су биле мокре.

Сусрећ са белим чудовишћем

Премро сам од страха. Сад сам готов, смрзнућу се сигурно. Окренуо сам се и потрчао натраг према иглоу који је био удаљен око један километар. Јурио сам по трагу који сам малочас оставио и молио бога да тамо још гори ватра. У себи сам се надао да ће ми се ноге загрејати од трчања, али преварио сам се. Ускоро сам под смрзнутим стопалама престао да осећам тле под собом. Једно време изгледало ми је као да лебдим над њим не додирујући га, а онда сам пао.

Дигао сам се без журбе. Права је лудост да трчим овуда као мува без главе кад ћу се у сваком случају смрзнути. Коначно, то и није најгори начин да се умрем. Сео сам и чекао.

Одједном се, као да је пао с неба, преда мном створио огромни бели медвед. Ишао је право на мене: глад му је видела у очима. Једва сам имао времена да извучем пушку и опалим с бо-

ка. Медвед се затетурао, пао на ледено тле и после неколико тренутака угинуо. Довукао сам се до њега, зарио му нож у стомак и направио повећи отвор. Затим сам пресекао жртве и гурнуо своја стопала у његов топао, крвав стомак. Чинило ми се да ћу се онесвестити, али било је тако топло. Увукао сам се у утробу до појаса. Мало помало почео сам осећати своје ноге. Ускоро је наступио снажан бол, али бол који је значао живот. После отприлике једног сата, обрисао сам се о његово дебело крзно, извадио и бацио утробу и почео да вучем бело чудовиште према иглоу.

Медвед је био огроман па сам га једва вукао, али је у њему било довољно меса да нас одржи док се Еским не врате по нас.

Момци, би сће луги!

Прошле су две недеље кад смо се растали с Итуом и његовим људима а мени се чинило да је то било јуче.

Радили смо у петролејској компанији на Извору II у Алакакету под самим Брукс планинама у северозападном делу Аљаске, кад је мој колега Мајк мек Кинли чуо да се један хидроавион спрема да отпреми залихе хране у неко удаљено арктичко село. Обојица смо имали неискоришћене две недеље одмора и ово је била изванредна прилика да одемо у лов у северни део тундре где због велике хладноће белих медведа има током целе године.

Када смо ушли у авион били смо ван себе од среће. После неколико минута већ смо били над бескрајном белом пустињом а сенка авиона клизила је испод нас, јасно се оцртавајући на снежним планинама.

Пилот Стив Шелби жвакао је своју цигару и мрмљао:

— Момци, ви мора да сте луди кад хоћете да идете горе и ловите са Ескимима. За петнаест дана у тундри претворићете се у две коцке леда!

Чим смо стигли у ескимско село, разговарали смо о нашим плановима са старешином Итуом. Био је спреман да нам помогне. Сутрадан авион је одлетео губећи се у блештавом вртлогу снежних пахуљица. Он ће се вратити за две недеље да донесе намирнице

за Итуов народ и нас повезе назад.

Мада је време било лоше, ми смо горели од нестрпљења да што пре кренемо у лов па је Иту наредио својим људима да напуне једне саонице намирницама. Пошли смо према северу право у срце тундре. Уз пут се мењава стишавала и сад је снег падао мирније. Видљивост је била мала, али зато није било ветра. Снег се ускоро проредио, а видик проширио. Пред нама је пукао поглед на сам врх света. Бела пустиња пружала се куд год је поглед могао да допре. Још неколико часова ишли смо на север, а онда смо се опростили од Итуа. Цео наш товар састојао се од: две пушке, две секирице, батеријске лампе, два термоса кафе, собовске коже и сувог меса од кита. Ова залиха требало је да нам траје две недеље.

Посматрали смо како Иту нестаје иза једног далеког брда. Трагове његових сао-

ница већ је прекривао снег који је у међувремену поново почео да пада. Мајк и ја пронашли смо једну згодну узвишицу, подигли за нас удобну снежну кућицу, запалили у њој ватру од брезовог иверја и зановили.

Мајк је несћао

Рано ујутру, иза сна ме је тргао Мајков одушевљен глас, позивао ме је да видим арктички излазак сунца. Попили смо топлу кафу и појели неколико режања меса, а затим изишли да испитамо пространи терен. Мајк је ишао напред, а ја за њим, носећи у ранцу дневну залиху намирница. Тражили смо ситну дивљач вукове и зечеве. Они ће нам послужити као мамац за оно због чега смо дошли — беле медведе.

Тог дана смо уловили неколико вукова. Пошто се време пролепшало, улогорили смо се на неких петнаестак километара од нашег иглоа. Собовске коже су нас грејале, а пријатно пуцкетање ватре нас је ускоро успавало.

Следећи дан није донео никаквих догађаја. Ни трага од белих медведа. Поређали смо тела вукова у широки круг и цело поподне провели у чекању. Време је било веома тмурно и температура се изненада спустила. Управо кад смо намеравали да кренемо натраг, све се променило. Снег је поново почео да пада и ветар га је снажно ковитлао. За свега неколико минута нашли смо се изгубљени уред побеснеле међаве.

Вејавица нас је шибила по лицу и Мајк је покрио очи рукавицама, кашљући и гушећи се. Ветар је изненада променио правац и ми смо угледали једну заштићену падину удаљену око један и по километар. Полако смо кренули према њој. Сваки корак представљао је напор. Били смо већ превалили пола пута кад сам се окренуо. Мајка није било!

Несрећа

— Џиме! Џиме! — допр је изненада до којих ушију кроз међаву зов у помоћ. Не видећи ништа, кренуо сам стопу по стопу у правцу одакле је долазио глас. Зауставио сам се тачно на време, једном ногом већ сам био закорачио у велику пукотину у леду. Доле је лежао Мајк. Копајући у леденом зиду рупе за ноге једва сам сишао доле. Мајк

УТРОБИ

ЗИМ
ЛЕОНАРД

Био сам потпуно сам, не рачунајући мртвог друга чије је смрзнуто и укочено тело било прислоњено на зид иглоа док су његове очи празно гледале у мене

је сломио ногу и стопало, али то није било најгоре: изгледа да му је и кичма повређена. Рука се пунила снегом и није било времена за прву помоћ. Подигао сам Мајка и пребацио га преко рамена. Сваки мој корак био је праћен његовим болним крицима. Како сам га извукао из јаме, ни сам не знам. Ја сам дахтао од напора, а он је био у несвести.

Одвукао сам га некако до заштићене падине и направио склониште. Било је тек толико пространо да обојица станемо у њега. Увио сам Мајка у собовску кожу и кад су ми се руке мало одмрзле изишао да потражим дрва за потпалу и можда уловим неког арктичког зеца. Наше намирнице оставили смо у старом иглоу који је, без сумње, био неповратно затрпан тонама снега. Мајк је лудео од болова и грознице. Једино ми ме сам могао да га мало загрејем била је топла зечја чорба.

Када сам изашао, међава се већ стишала. Изненада, на двеста метара од мене протрча арктички зец. Опалио сам и погодио га. Затим сам пошао за сићушним зечјим стопама. Оне су ме одвеле до једног честара који је зечу сигурно послужио као склониште од олује. Та

ко сам нашао и дрва за потпалу.

Скувао сам у котлићу чорбу и нахранио Мајка, а он да смо се шћућурили поред ватре. Међава је поново почела и трајала је неколико следећих дана.

Језуба ојерација

Мајково стање стално се погоршавало. Погледао сам његово стопало које је полако црнело. Очигледно, захватила га је гангрена. Бацио сам поглед на своју секирицу. Од помисли да му га одсечем преврнуло ми се у стомаку.

Али, то се морало учинити. Мајк је био у несвести. Обложио сам му ногу снегом и она се ускоро смрзла. Обележио сам место на стопалу танком цртом, на дајући се да нећу погодити главну артерију. Затим сам задржао дах и замахнуо се киром.

Мајк крикну и скочи. По мени је прштала крв. Приморао сам га да легне и чврсто стегао оно што му је остало од ноге. Тада се поново онесвестио.

Непогода је коначно прес-

тала, али је небо и даље било облачно. Оценио сам да ће затишје потрајати неколико часова и решио да то искористим. Та одлука одвела ме је право на белог медведа који ми је прво угрозио живот, а онда ми га спасао.

И тако смо сада имали медведа. Кад сам ушао, Мајк је лежао непомично. Ватра се угасила. Покушао сам да га пробудим, али он се није мицао. Било је пре касно: Мајк се смрзао.

Чекајући смрт

Подигао сам његово бeживотно тело и наслонио га на зид иглоа, а сам сам се увукао у медведа. Ту сам могао бити безбедан још један дан. Месо и крзно, мада већ охлађени, представљали су топлије склониште од иглоа. Сати су пролазили и спустила се ноћ. Заспао сам али после извесног времена пробудио сам се ужаснут осећајући како ми крв и црева клизе низ лице. Оштар задах смрти пекао ми је ноздрве и требало ми је времена да схватим да се налазим у утроби мртвог медведа.

Споља се чуло завијање

ветра. Провирио сам кроз прорез на његовом стомаку и видео да се снег брзо нагомилава. Кроз неколико часова бићу затрпан у мртвом медведу као у ковчегу.

Поново сам утонуо у дубок сан. Пробудио ме је лакеж паса. Када сам угледао Итуа и његове људе како се пењу уз падину, помислио сам да сањам. Али ускоро сам осетио како ме његове снажне руке извлаче из медвеђе утробе.

Нисам успевао ништа да разаберем од онога што је Иту говорио. Прво сам плакао, а онда почео да се омеђем и грлим Итуа као дете које је отац пробудио из

страшног сна. А онда сам приметио Мајково тело које је још увек било прислоњено уза зид. Било је потпуно модро, усне су му биле смрзнуте и укочене, а очи су празно гледале у мене. Тог тренутка ми се поново замрачило пред очима.

★ ★ ★

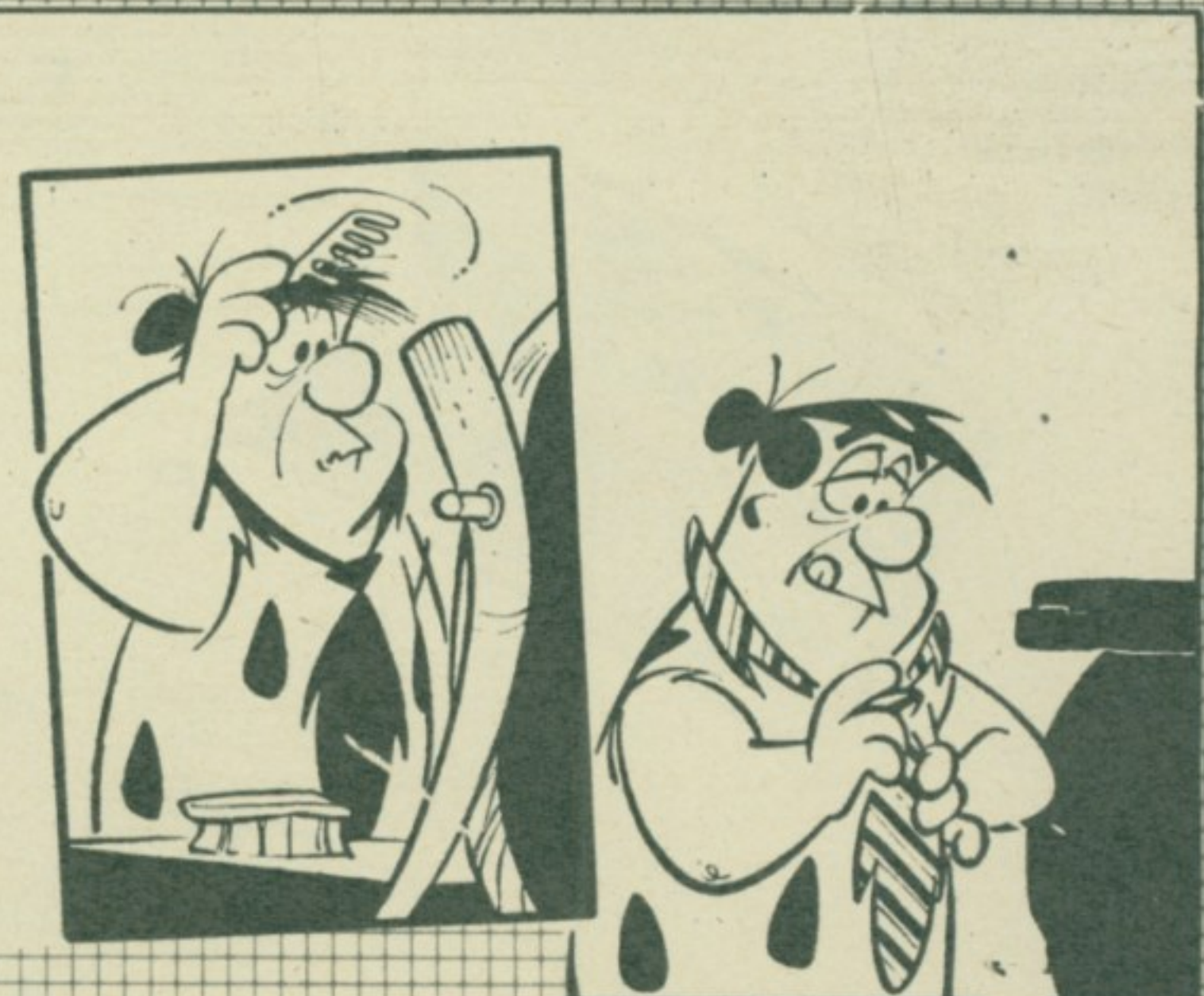
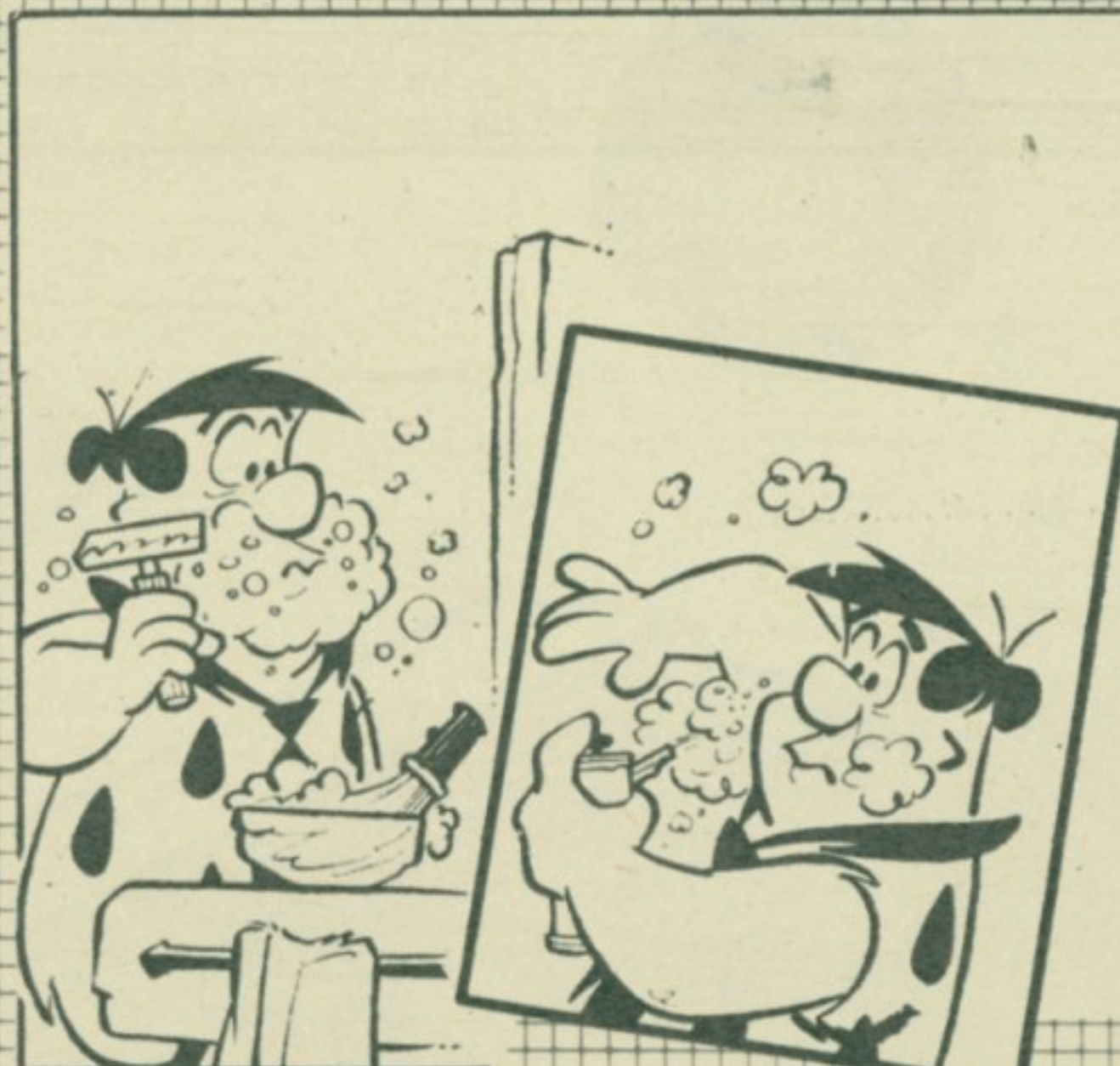
Недељу дана касније пилот Стив Хутке је жвакао своју цигарету док је авион секао облаке спуштајући се према Брукс планинама. Његова сенка јурила је испред нас према Извору II.

КРОЗ ВЕТАР КОЈИ ЈЕ УРЛИКАО
ЧУО САМ СЛАБЕ ГЛАСОВЕ ЉУДИ
И ЛАВЕЖ ПАСА. ПОЧЕО САМ ДА
СЕ ИЗВЛАЧИМ ИЗ УТРОБЕ БЕЛОГ
МЕДВЕДА

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

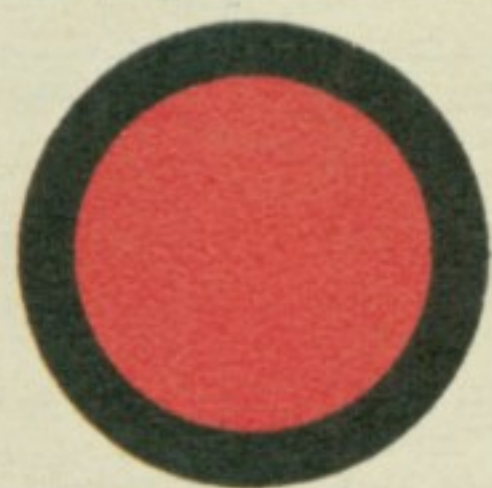
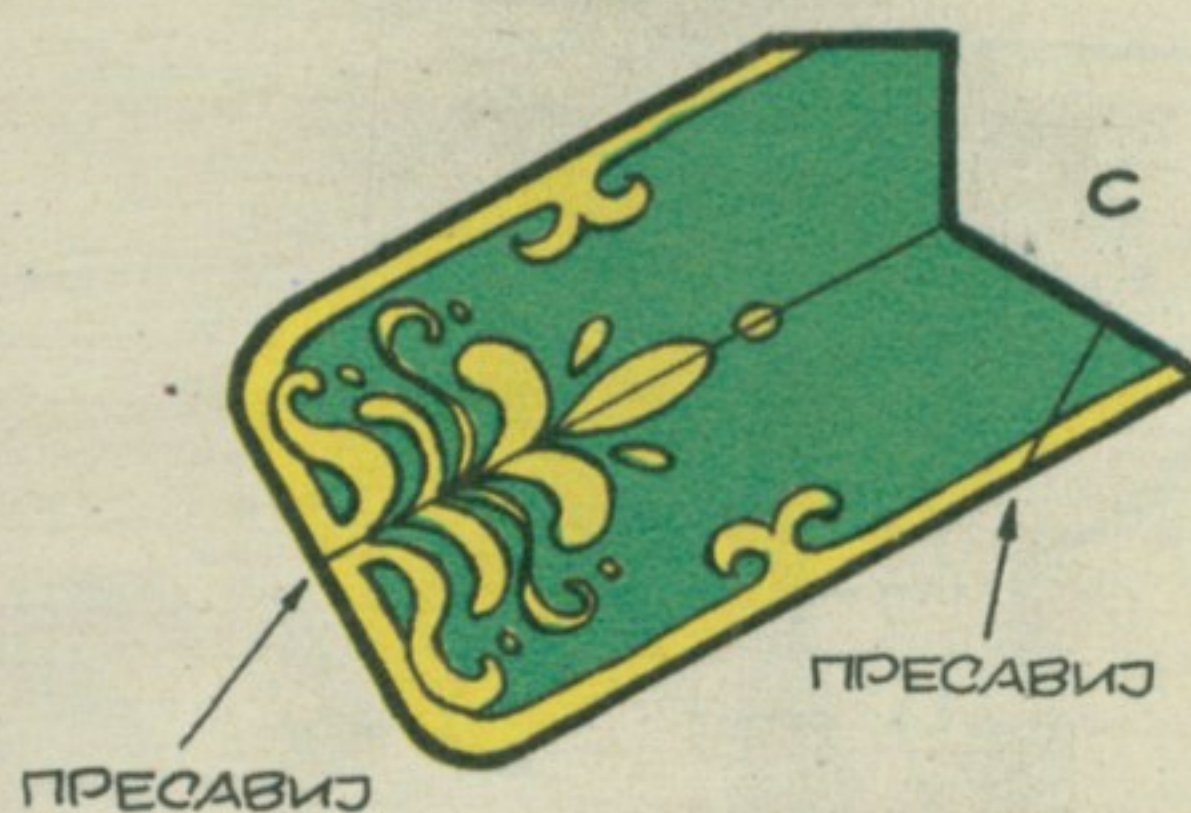
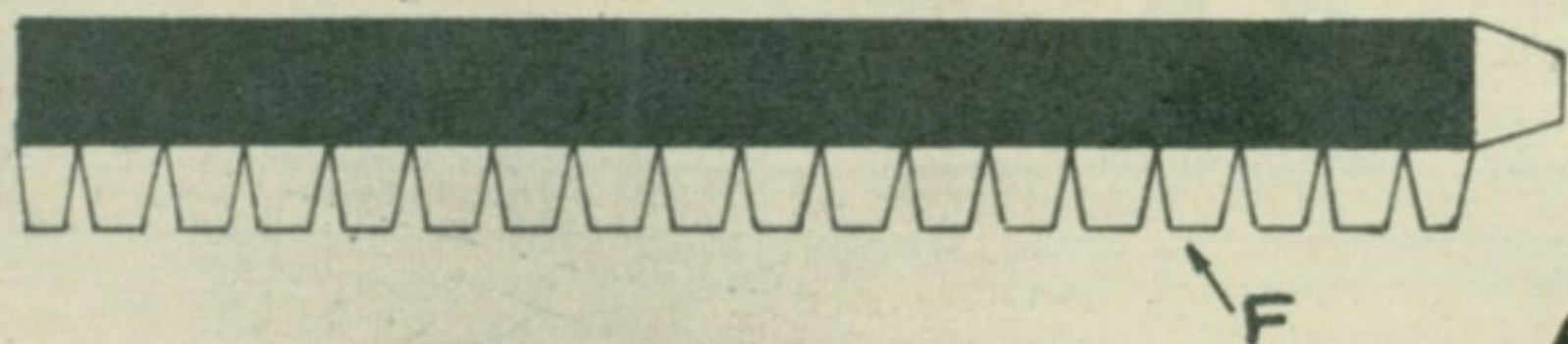
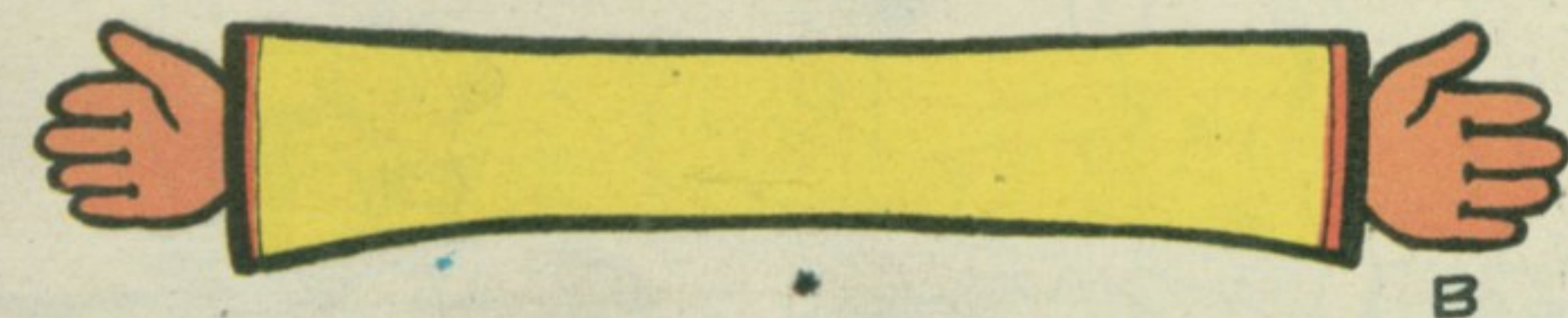
ЦРНОГОРАЦ МИЉАН

Представљамо вам Црногорца Миљана и предлагемо да га сами направите и тако употпуните своју колекцију најлепших лутака света.

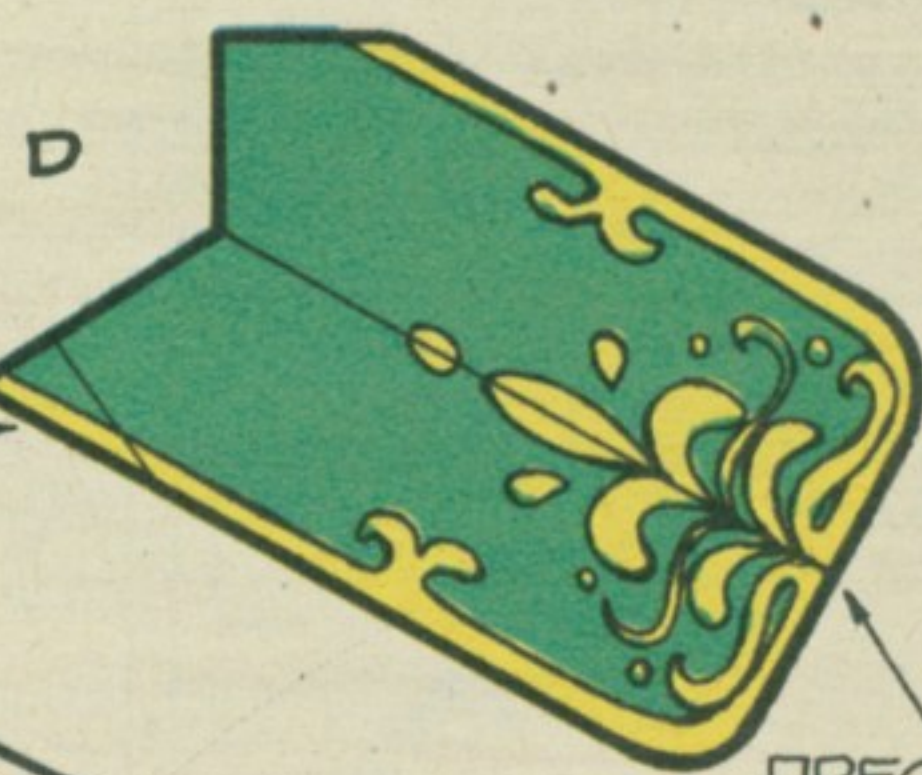
Глава: узми прво пинг-понг лоптицу и обој је розе темпером. Да би боја боље приањала уз површину лоптице, четкицу најпре насапуњај па је тек онда умочи у воду. Кад се боја осуши, пробуши лоптицу и у њу увуци штапић дугачак десетак сантиметара. Нацртај очи, уста а од вуне направи косу и бркове. Бркове потопи у шећерну воду, дај им одређен облик (види наше цртеже број 1 и 2) и остави их да се тако осуше.

Тело: тело (цр. А) залепи на картон, а кад се лепак осуши исеци по ивицама и залепи на означеном месту. Просеци на местима обележеним словима М и N — ту треба да провучеш руке. И руке (В) такође залепи на чврст картон, исеци и провучи кроз прозоре на телу (цр. 3). Спољне рукаве С и D исеци, пресавиј по црти и залепи с унутрашње стране (цр. 4), затим пресавиј ђошкове Р и R и залепи на рамена лутке с предње стране (цр. 5).

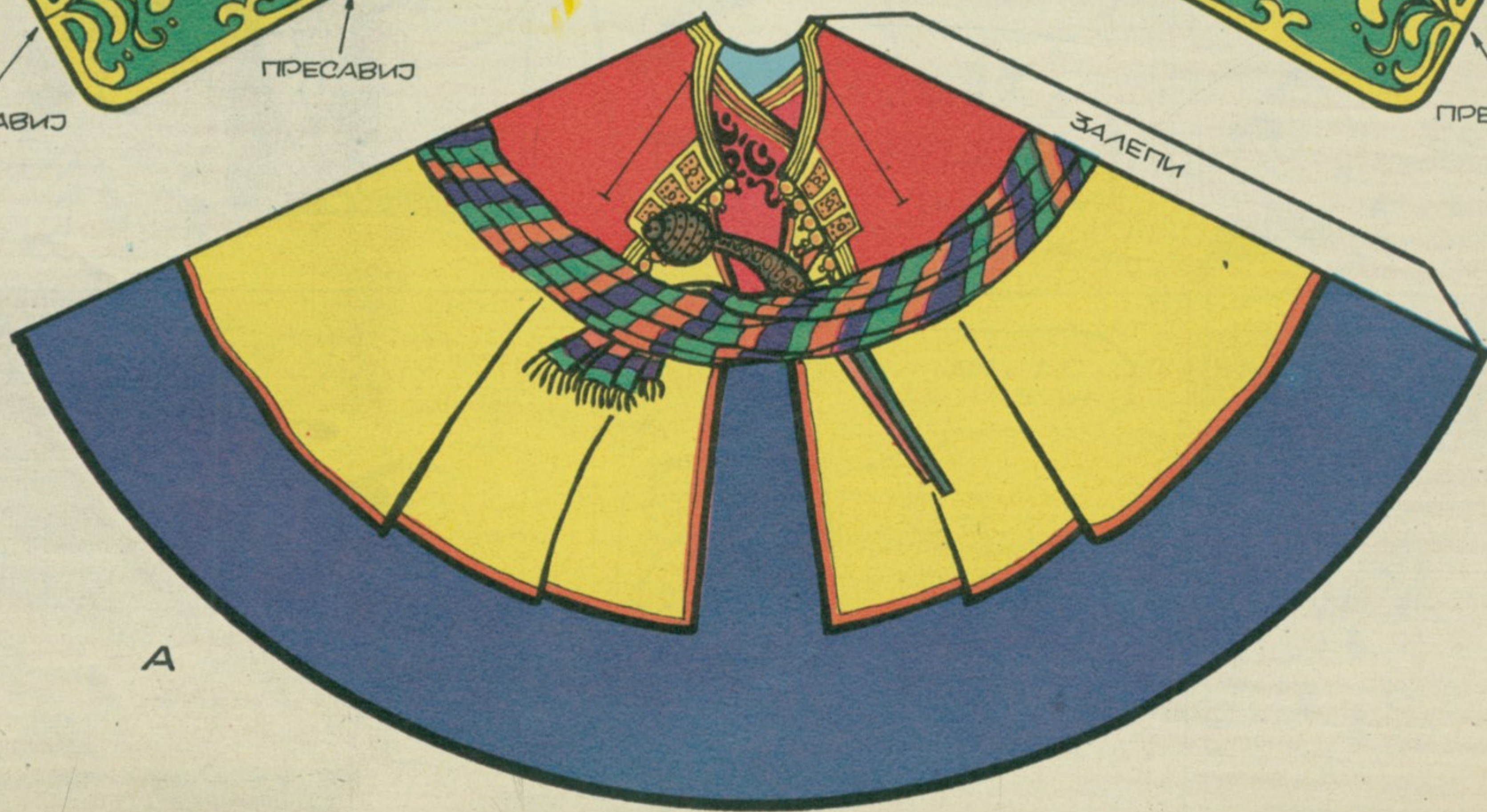
И на крају направи капу од делова Е и F и залепи је на луткину главу.

E

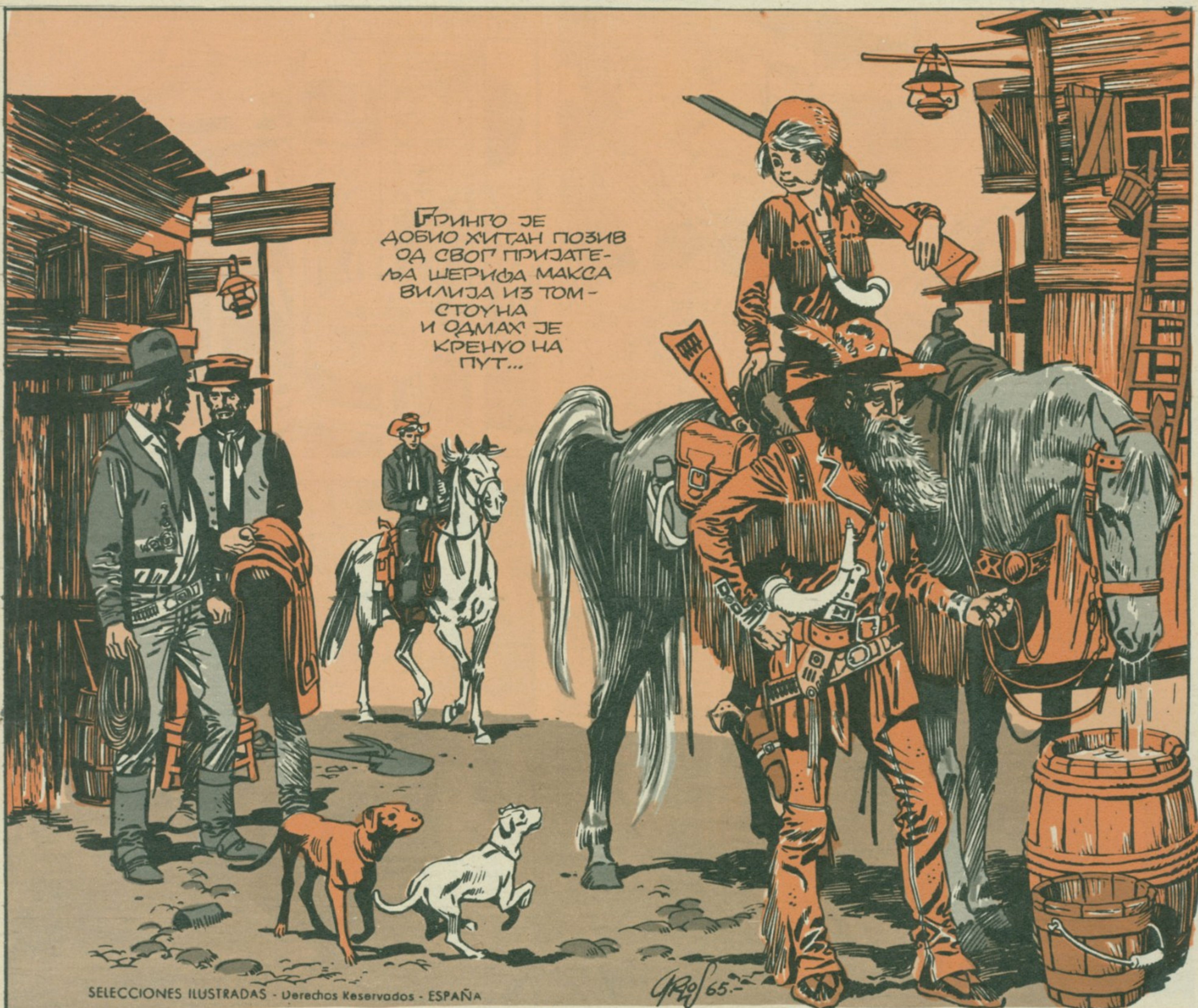
ПРЕСАВИЈ

A

ЗАЛЕПИ

ГРИНГО: ОБРАЧУН У НАПУШТЕНОМ РУДНИКУ

ЕВО ПРСТЕ-
НА! ПОГЛЕДАЈ
ГА! ИСТИ ЈЕ
КАО ОНАЈ
КОЈИ
СИ МИ
ТИ
ОПИ-
САО!

НЕМА
СУМЊЕ... ТО
ЈЕ ТОМАСОВ ПР-
СТЕН! МОРАМО
УТВРДИТИ ДА ЛИ ГА
ЈЕ ТАЈ ТИП НАШАО
У МЕКСИКУ ИЛИ ГА ЈЕ
СКИНУО С ТОМАСО-
ВЕ РУКЕ... КАД ГА
ЈЕ УБИО!

АЛИ, КАД ЈЕ
СИД ДОШАО ДО
ЊЕЛИЈЕ У КО-
ЈОЈ ЈЕ БИО
ЗАТВОРЕНИК...

ЗДРА-
ВО,
ХЈУ!

ПРИН-
ГО!?

ПОЗ-
НАЈЕШ
ГА?

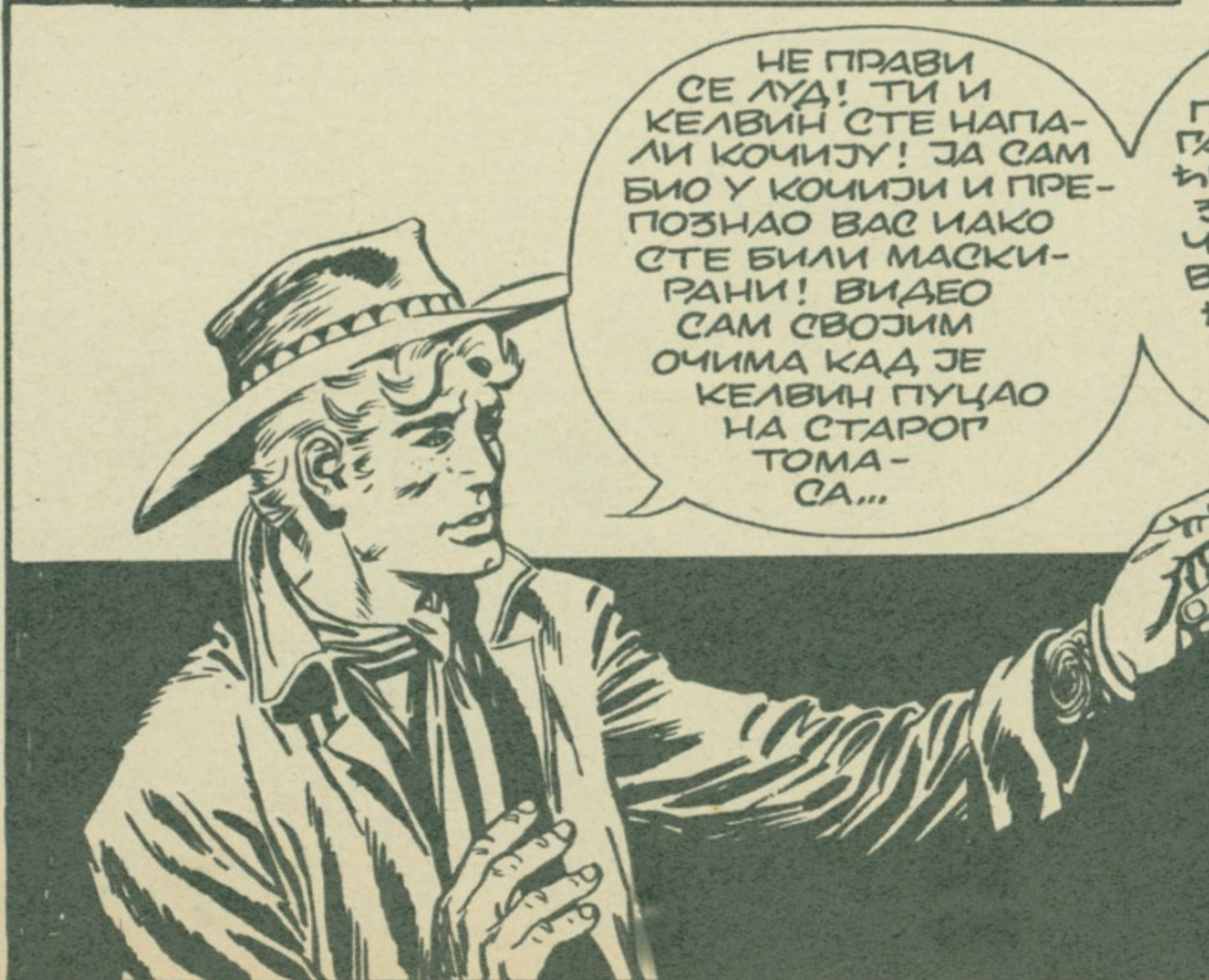
ОН ЈЕ ЈЕДАН ОД
РАЗБОЈНИКА... У ТО
НЕМА СУМЊЕ! АЛИ
НИЈЕ ГЛАВНИ!
ШТЕТА ДА У ТОЈ
ЊЕЛИЈИ НИЈЕ
И ДЕКСТЕР
КЕЛВИН!

ГА...
САД, КАД
ИМАМО ЈЕД-
НОГ... МОЖДА
ЊЕМО ОСТАЛЕ
ЛАКШЕ УХВА-
ТИТИ!

ДА... И ЈА ТА-
КО МИСЛИМ! НА-
ДАЈМО СЕ ДА ЊЕ
ХЈУ БИТИ РАЗУ-
МАН ПА НАМ РЕ-
ЊИ ГАЕ СЕ КРИ-
ЈЕ УБИЦА
КЕЛВИН...
ИЛИ ЊЕ МО-
ЖДА ПРИ-
МИТИ ЗЛО-
ЧИН НА
СЕБЕ?

НЕ ЗНАМ
О ЧЕМУ ГО-
ВОРИШ, ПРИНГО!
НЕ ПОЗНАЈЕМ
НИКОГ С ТИМ
ИМЕНОМ... НИ-
ТИ ЗНАМ
ЗАШТО
САМ
УХАП-
ШЕН!

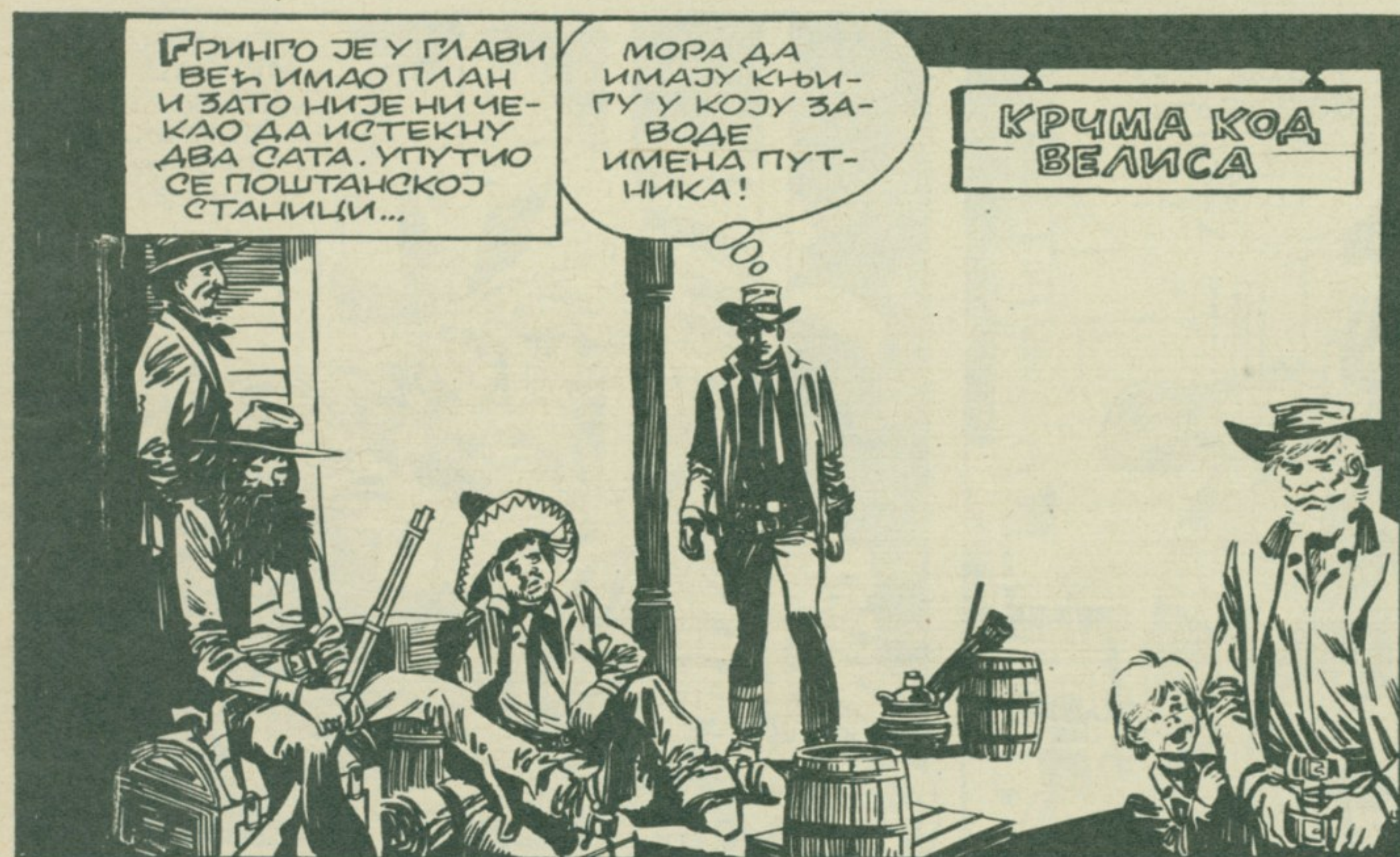

НЕ ПРАВИ
СЕ ЛУД! ТИ И
КЕЛВИН СТЕ НАПА-
ЛИ КОЧИЈУ! ЈА САМ
БИО У КОЧИЈИ И ПРЕ-
ПОЗНАО ВАС ИАКО
СТЕ БИЛИ МАСКИ-
РАНИ! ВИДЕО
САМ СВОЈИМ
ОЧИМА КАД ЈЕ
КЕЛВИН ПУЦАО
НА СТАРОГ
ТОМА-
СА...

...АКО НЕ
ЖЕЛИШ ДА НАМ
ПОМОГНЕШ ДА
ГА НАЋЕМО... ТИ
ЊЕШ ОДГОВАРАТИ
ЗА ЊЕГОВ ЗЛО-
ЧИН! НЕ ЗАБОРА-
ВИ ДА СИ УХВА-
ЋЕН С ТОМА-
СОВИМ ПРСТЕ-
НОМ НА
РУЦИ!

НИШТА
ЈА О
ТОМЕ
НЕ ЗНАМ!
ПРСТЕН
САМ
НАШАО!

ОДМАХ МУ
ОДНЕСИ! ТО ЈЕ
КАРТА КОЈА
ТАЧНО ПОКА-
ЗУЈЕ ГДЕ МО-
ЖЕ ДА
НАЂЕ ДЕКС-
СТЕРА!

ЗНАЧИ...
ОДЛУЧИО
СИ СЕ
ДА ПРО-
ПОВО-
РИШ!

ДРЖИ... ОХ!
ОПРОСТИ!
УЧИНИЛО МИ
СЕ ДА СИ ЦЕ-
ДУЉУ ВЕЋ
ПРИХВА-
ТИО!

НЕ
МАРИ!

ТО ТИ ЈЕ
ПАМЕТНО!
ВЕРОВАТНО
ЋЕ ТЕ
САД
ПУСТИ-
ТИ!

И
ЈА
СЕ
НА-
ДАМ!

ТИ ЋЕШ
МЕ САД
ОДМАХ ПУС-
ТИТИ...
ЧУЈЕШ
ЛИ?

АААХ!

ЏВЕ СЕ ОДИГРАЛО БРЗО
И НЕОЧЕКИВАНО...

А САД, ПРИЈА-
ТЕЉУ, АКО СА-
МО ПИСЧЕШ
НАПУНИЉУ ТЕ
ОЛОВОМ! ДАЈ
МИ КЉУ-
ЧЕВЕ!

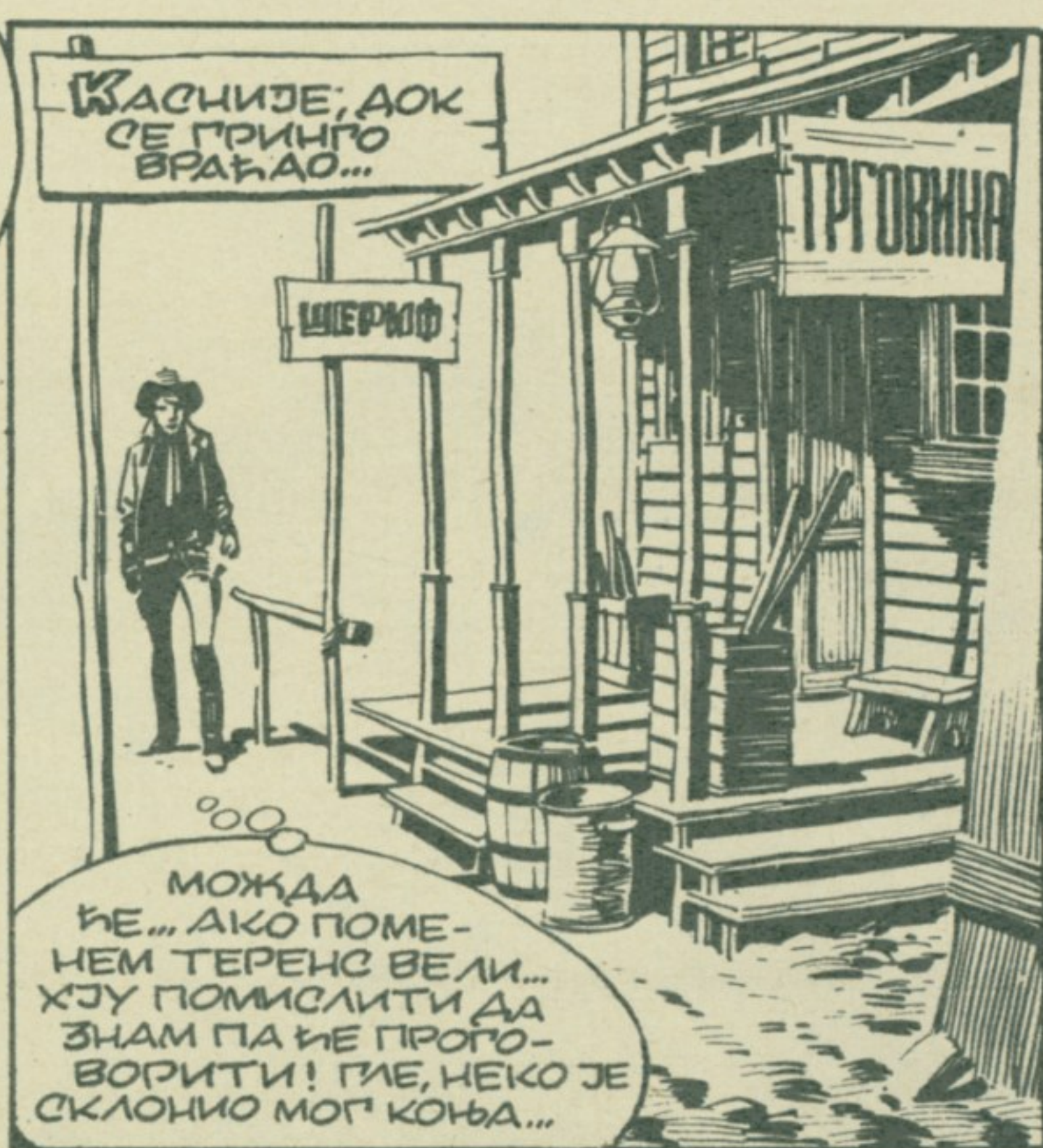
НА
ОВАЈ НА-
ЧИН... НЕ-
ЋЕШ ДА-
ЛЕКО
СТИЋИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ЕВО...
ТУ ЈЕ! НА
ПРТЉАГУ
ЈЕ КАО ЦИЉ
ПУТОВАЊА
НАВЕДЕН
ТЕРЕНС
ВЕЛИ!

ТЕ-
РЕНС
ВЕЛИ!?
А
ГДЕ
ЈЕ
ТО?

А КАД ЈЕ СТИ-
ГАО ДО ЂЕЛИЈЕ
У КОЈОЈ ЈЕ
ХЈУ БИО
ЗАТВОРЕН...

НЕБЕ-
СА! ШТА
СЕ ТО
ОВДЕ
ДОГОДИ-
ЛО?

ОНАЈ ПРВА-
ВИ ПАЦОВ
УСПЕО ЈЕ ДА
УМА-
КНЕ!

ПРЕВАРИО
МЕ... РЕКО ЈЕ
ДА ХОЋЕ ДА
ВАМ ПОША-
ЉЕ ЦЕДУ-
ЉУ И ОБЈА-
СНИ ГДЕ
ЈЕ КЕЛ-
ВИН...

ПУ-
ПО
СТЕ
НАСЕ-
ЛИ!

САД И
ЈА ТО СХВА-
ТАМ!
ТРЕБА-
ЛО ЈЕ
ДА...

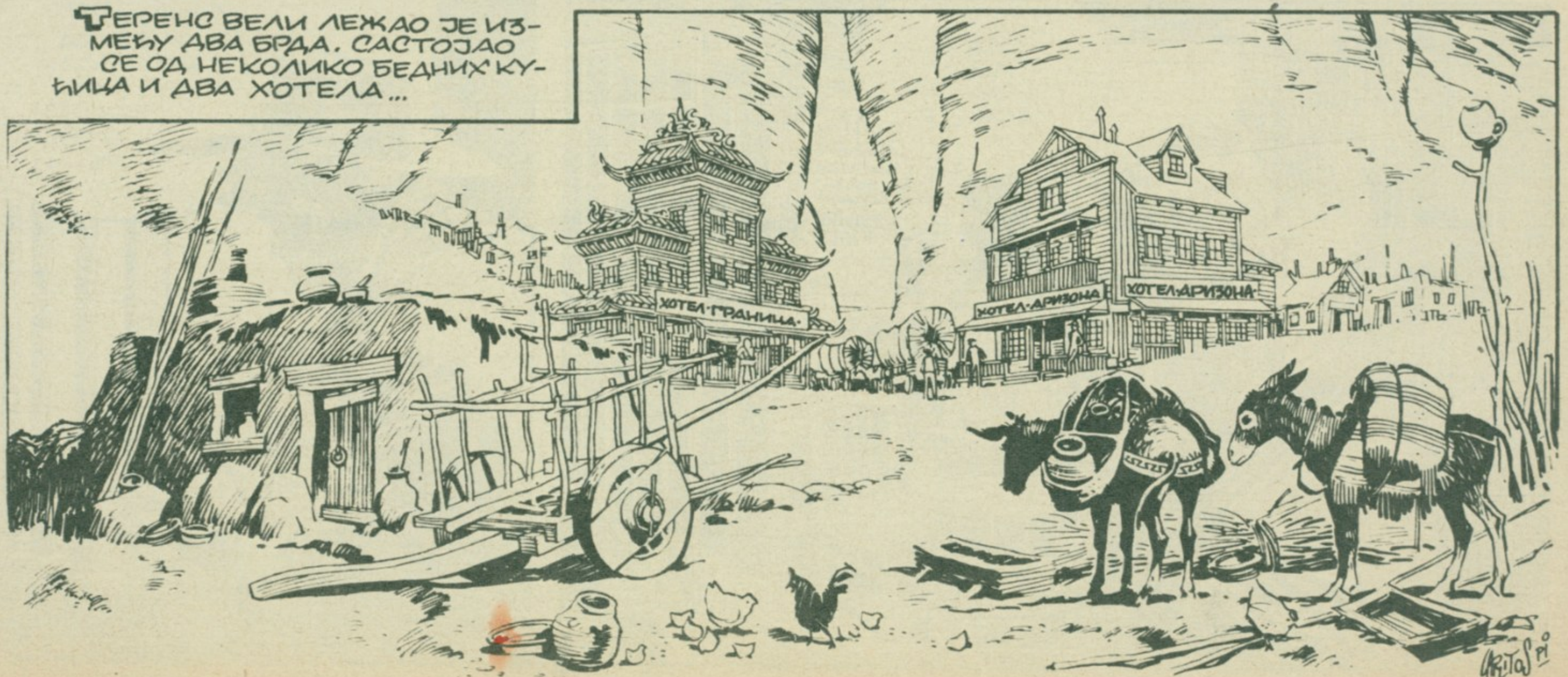
ПРЕКА-
СНО ЈЕ ПЛА-
КАТИ КАД ЈЕ
МЛЕКО ВЕЋ ПРЕ-
ВРНУТО... УКРАО
ЈЕ И МОГ КОЊА!
АЛИ, ТИМЕ МЕ
НЕЋЕ СПРЕЧИТИ
ДА КРЕНЕМ
ЗА ЊИМ...

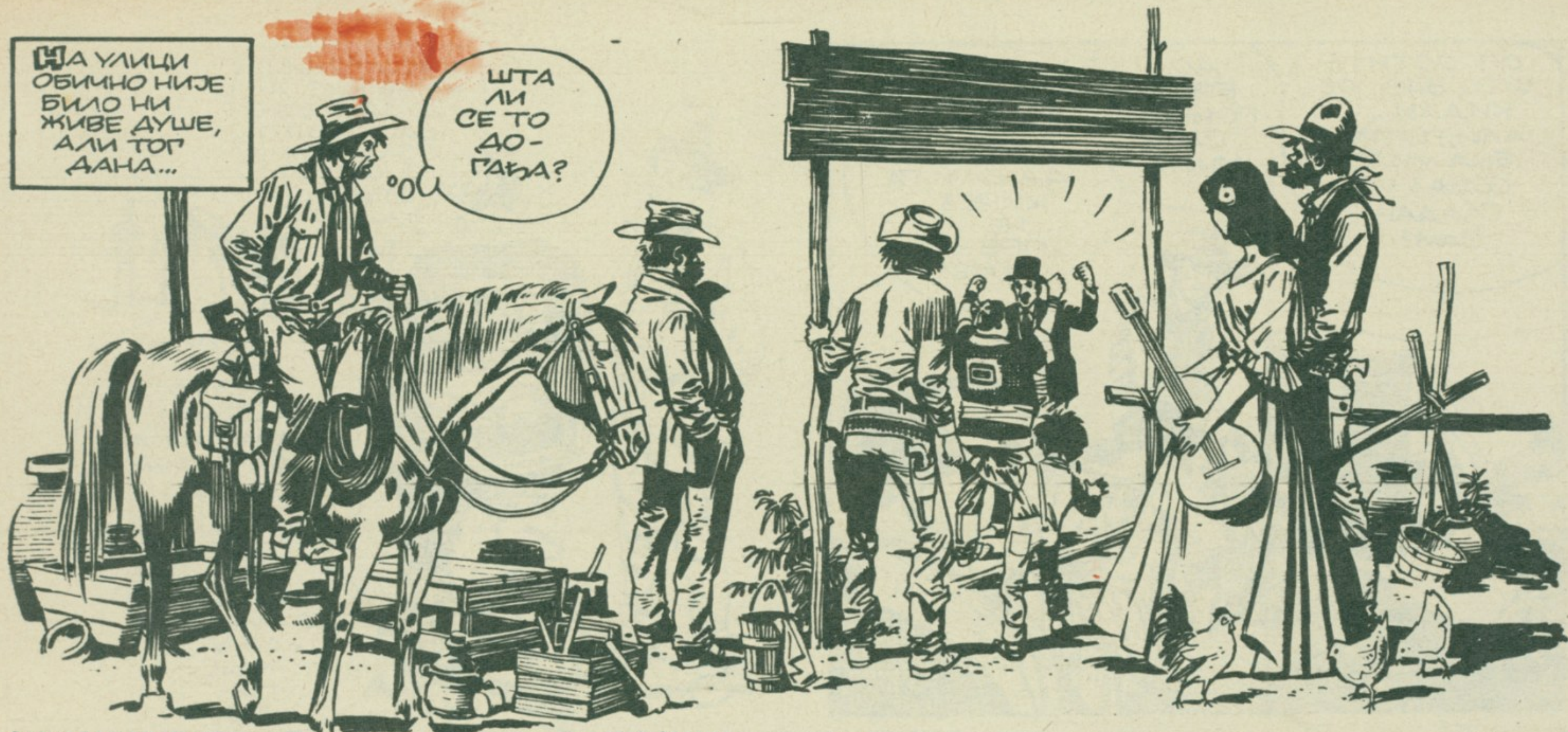
ИДУЋЕГ ДАНА ОКО
ПОДНЕ ХЈУ ЈЕ
СТИГАО НА ЦИЉ...

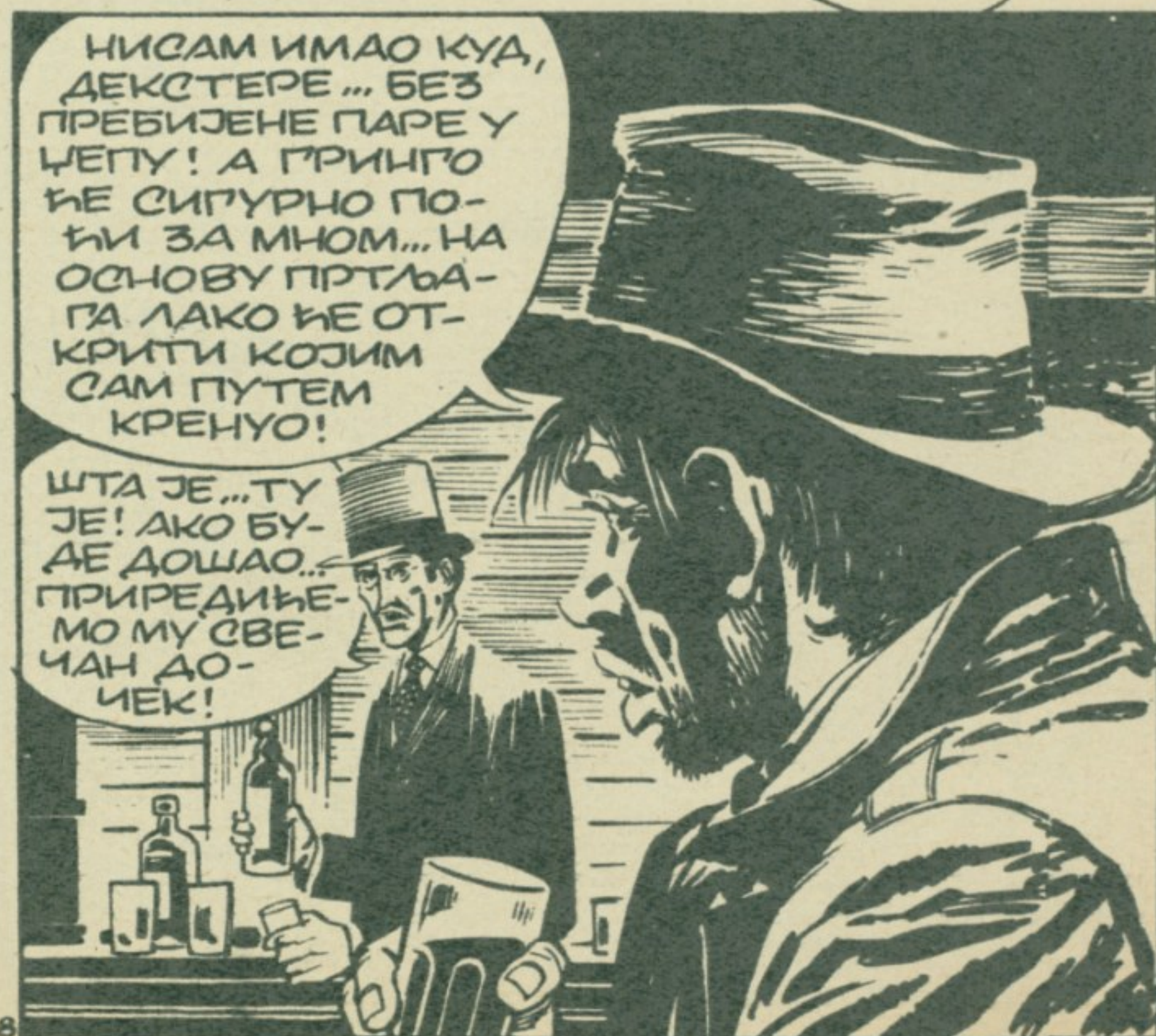
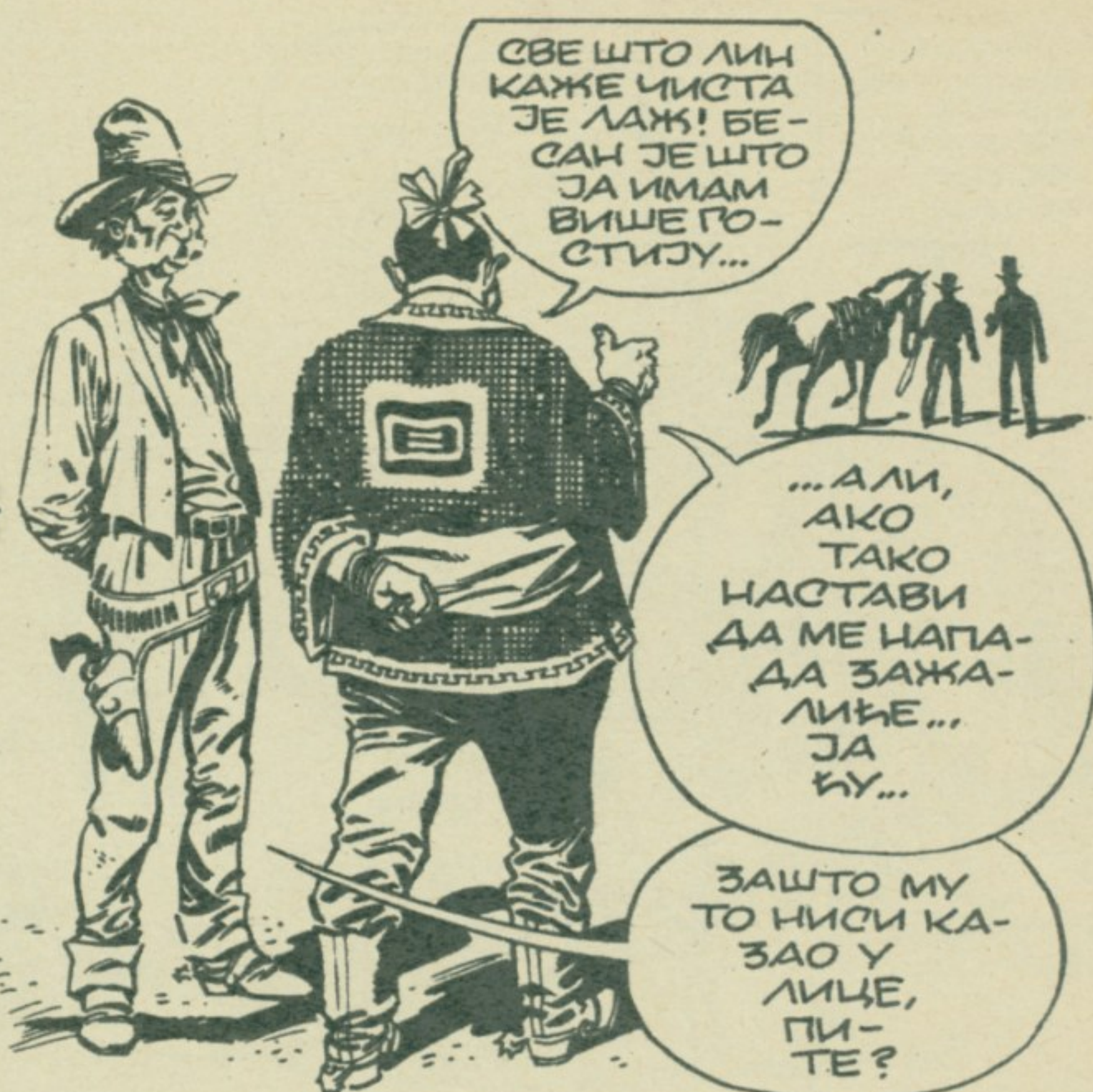
ПРОСТО
НЕ ВЕРУ-
ЈЕМ
ДА САМ
УСПЕО...

ТЕРЕНС ВЕЛИ ЛЕЖАО ЈЕ ИЗ-
МЕЊУ ДВА БРДА. САСТОЈАО
СЕ ОД НЕКОЛИКО БЕДНИХ КУ-
ЋИЦА И ДВА ХОТЕЛА...

Уско-
ро...

ЖАО
МИ ЈЕ ГО-
СПОДО! КА-
СНО ЈЕ... ТРЕ-
БА ДА ЗАТ-
ВОРИМ
ЗА ВЕЧЕРАС!
ПРЕКИДАЈ-
ТЕ ИГРУ!

ЧЕ-
МУ
ЖУРБА,
МИ-
СТЕР
ЛИН?

ЗАР
САД
КАД САМ
ПОЧЕО
ДА
ДОБИ-
ЈАМ!?

ЗА ТО ВРЕМЕ ГРИНГО СЕ
ПОД ОКРИЉЕМ НОЋИ
ПРИБЛИЖАВАО НАСЕЉУ...

ПОТРИВАЧ

ПРВО
ТРЕБА ДА
НАЂЕМ СВОГ
КОЊА... ОНДА
ЋУ ЗНАТИ ДА
ЛИ ЈЕ ХЈУ ОВ-
ДЕ! НЕ СМЕМ
ДА НАПРАВИМ
НИЈЕДАН
ПОГРЕШАН
КОРАК...

ОВО ЈЕ ШТАЛА
ХОТЕЛА КО-
ЈЕР МИ ЈЕ СТА-
РАЦ ПРЕПО-
РУЧИО... ПО-
ЧЕЋУ
ОДАВДЕ!

ПОКУШАЈ
СЕ
ИСПЛАТИО...

ХА! ОДМАХ САМ ТЕ
НАШАО! РАДУЈЕШ
СЕ ШТО МЕ ВИДИШ?
АЛ' ОНАЈ КО
ТЕ ЈЕ ОД МЕНЕ
УКРАО НЕЋЕ
СЕ РАДОВА-
ТИ!

Али, КАД ЈЕ ГРИНГО
ИЗИШАО ИЗ ШТАЛЕ...

ЧУДНО! ПРЕ ЈЕДНОГ
ТРЕНУТКА ХОТЕЛ ЈЕ
БИО ОТВОРЕН И СВИ
ПРОЗОРИ ОСВЕЋЕНИ!
ЗАШТО СУ ТАКО
НАГЛО ЗАТВО-
РИЛИ?

НЕ
СВИЂА МИ
СЕ ОВО! СВЕ
МИ СЕ ЧИНИ ДА
ЈЕ НЕКА КЛОПКА!
Али, КАКО БИ
МОГЛИ ДА ЗНАЈУ
ДА САМ ТУ?
ХМ... МОЖДА ИМ
ЈЕ НЕШТО РЕ-
КАО СТАРИ
КОПАЧ ЗЛА-
ТА?

ТЕК ШТО ЈЕ КИНЕЗ УШАО
У ХОТЕЛ ИЗ ПРИЗЕМЉА
ЗГРАДЕ ПОЧЕЛИ СУ
ДА ИЗБИЈАЈУ ДИМ
И ПЛАМЕНИ ЈЕЗИЦИ...

ВАТ-
РА!
КАКО СЕ
САМО
ТАКО
БРЗО
РАЗБУК-
ТАЛА?

НЕ ОКЛЕВАЈУЊИ НИ ТРЕН ПРИНПО
ЈЕ ПОЛЕТЕО ПРЕМА ШТАЛИ...

СУМ-
ЊИВО МИ
ЈЕ ТО... МИ-
РИШЕ МИ НА
НЕКИ СТАРИ
ТРИК... АЛИ
ЈА СЕ НА ТУ
УДИЦУ НЕ-
ЋУ УХВА-
ТИТИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ,
НА ГЛАВНОМ
ХОТЕЛСКОМ
УЛАЗУ...

НЕ-
БЕСА!
ЛИНОВ
ХОТЕЛ
ГО-
РИ!

УСКОРО СЕ
УЗБУНИЛО
ЧИТАВО
НАСЕЉЕ...

ГОРИ
ХО-
ТЕЛ
"АРИ-
ЗО-
НА"!

МИС-
ТЕР
ЛИН И
ЊЕГОВ
ГОСТ
СУ
УНУТ-
РА!

НЕ
МОЖЕМО
ДА УЋЕМО!
ВАТРА
ЈЕ ЗАХВА-
ТИЛА
ПРИЗЕМ-
ЉЕ!

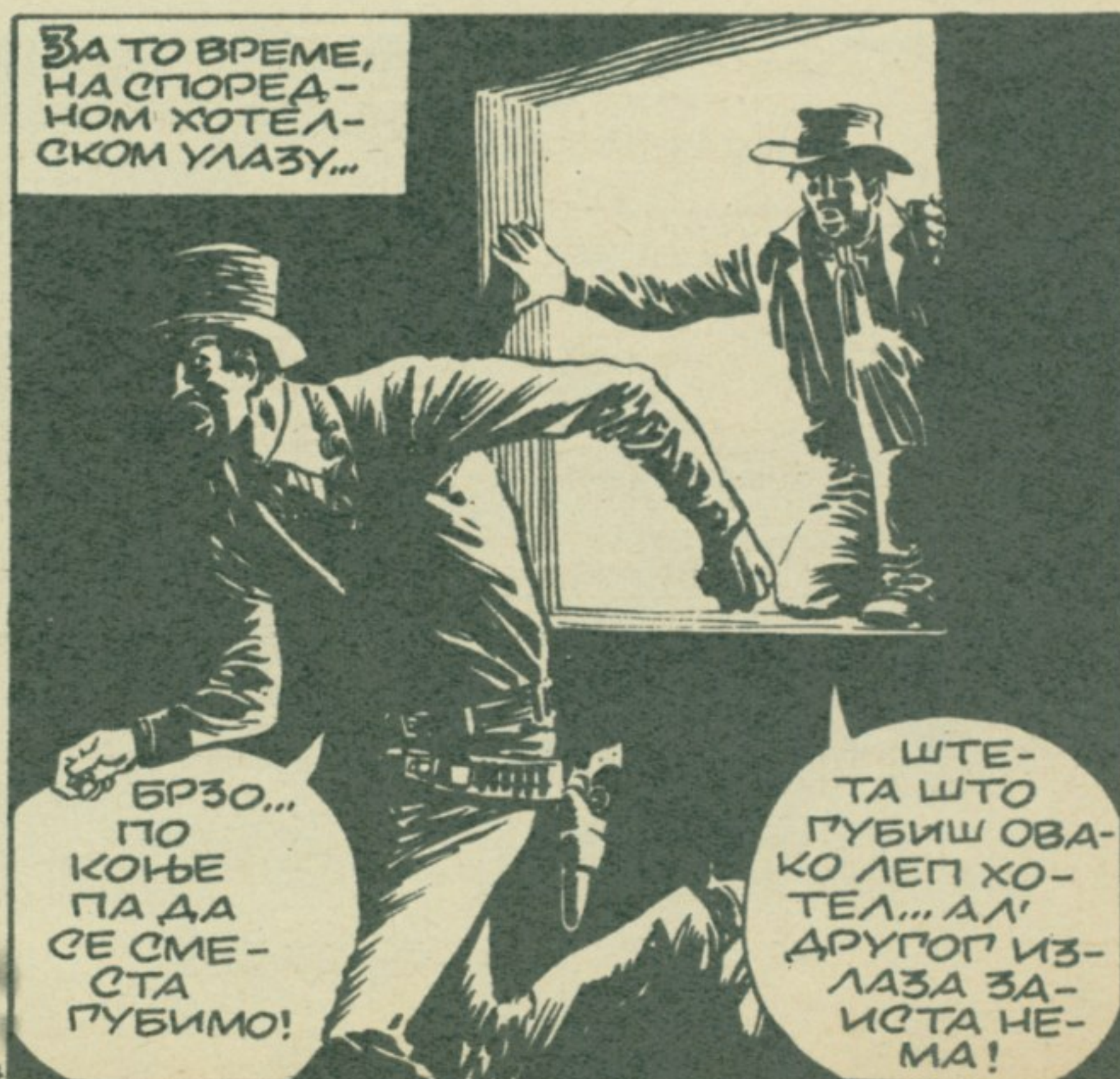

ДОК СЕ ВАТРА
ШИРИЛА...

ГЛЕДАЈ-
ТЕ!
ОНО
ЈЕ
КИНЕЗ!

ИС-
ТРИАО
ЈЕ ИЗ ХОТЕ-
ЛА! ОН ЈЕ
ПОДМЕТ-
НУО
ВАТРУ!

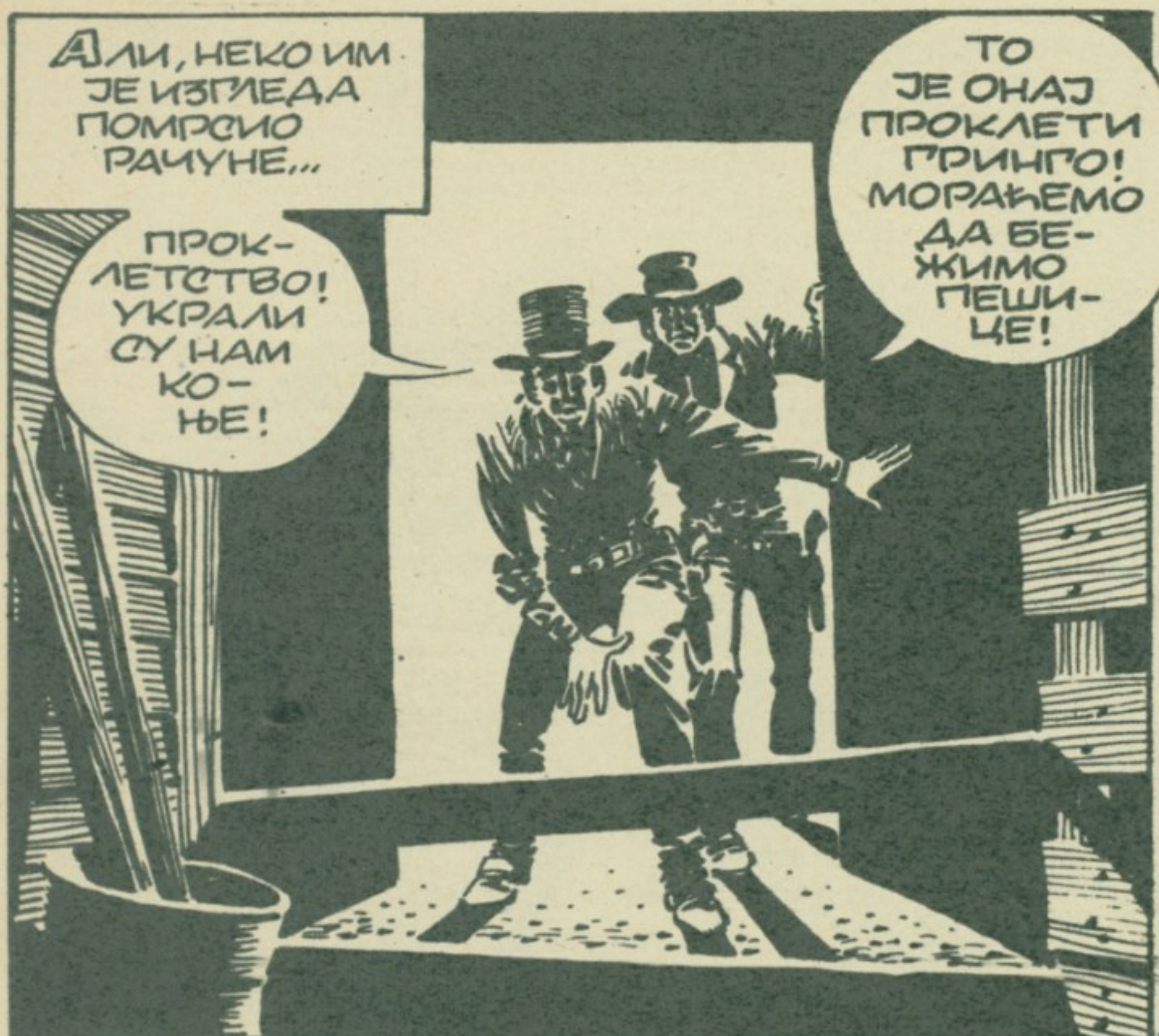
ОН
ЈЕ
ЈУТРОС
ПРЕ-
ТНО
ЛИНУ!

ЗА ТО ВРЕМЕ,
НА СПОРЕД-
НОМ ХОТЕЛ-
СКОМ УЛАЗУ...

БРЗО...
ПО
КОЊЕ
ПА ДА
СЕ СМЕ-
СТА
ГУБИМО!

ШТЕ-
ТА ШТО
ГУБИШ ОВА-
КО ЛЕП ХО-
ТЕЛ... АЛ'
ДРУГОГ ИЗ-
ЛАЗА ЗА-
ИСТА НЕ-
МА!

ПА
КО ЈЕ
ОНДА
ЗАПА-
ЛИО
ХО-
ТЕЛ?

АКО МИ ПОМОГНЕТЕ
И УЧИНИТЕ ОНО ШТО
ОД ВАС ТРАЖИМ, ЈА
ЋУ ВАМ ПОКАЗАТИ
КРИВ-
ЦА!

ОН-
ДА ДА
МУ ПОМОГ-
НЕМО, ПРИ-
ЈАТЕЉИ!
ГРИНГО ЈЕ
ПОШТЕН
И ХРА-
БАР!

НЕ СМЕМО ДА ИЗРУ-
БИМО НИ ТРЕНУТАК!
БРЗО ДОВЕДИТЕ
СВЕ КОЊЕ ИЗ НА-
СЕЉА! ОНДА ЋУ
ВАМ РЕЊИ ШТА
ТРЕБА ДА
ЧИНИМО!

УЧИНИЋЕ-
МО К'О ШТО
КАЖЕШ МА-
ДА ЈА НЕ
ВЕРУЈЕМ
КИНЕ-
ЗУ!

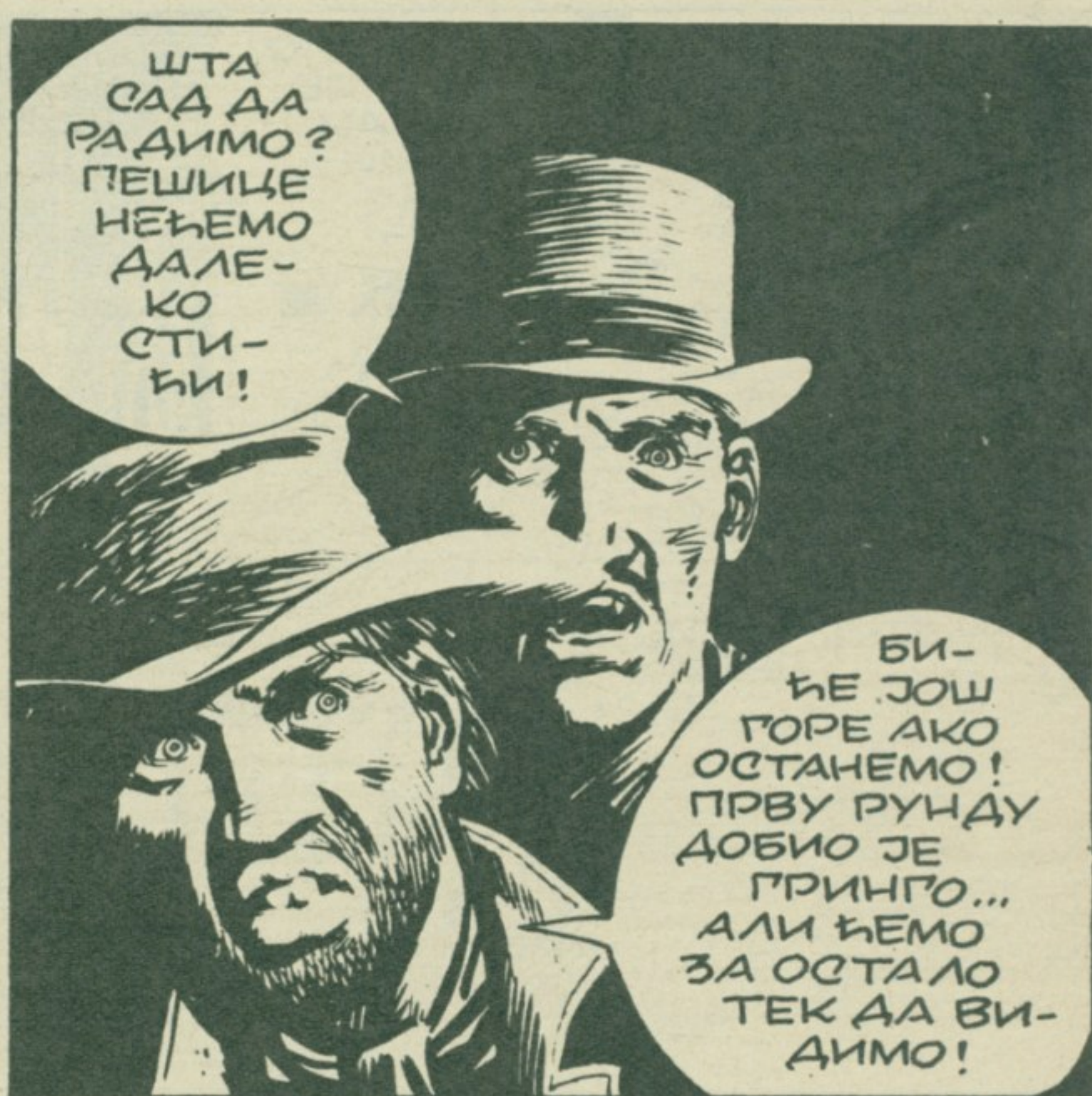
НЕ
ГУБИ-
МО
ВРЕ-
МЕ!

ГРИНГОВО НАРЕЂЕЊЕ
ОДМАХ ЈЕ ИЗВРШЕНО...
НА УЖАС ДВОЈИЦЕ БАН-
ДИТА...

И ОДАВ-
ДЕ СУ
ОДВЕЛИ
КО-
ЊЕ!

ТО
ЈЕ ГРИН-
ГОВО МАСЛО!
ПОКУШАВА ДА
НАМ СПРЕЧИ
БЕКСТВО! ПРО-
ЗРЕО ЈЕ НАШУ
НАМЕРУ!

ШТА
САД ДА
РАДИМО?
ПЕШИЦЕ
НЕЋЕМО
ДАЛЕ-
КО
СТИ-
ЋИ!

БИ-
ЋЕ ЈОШ
ГОРЕ АКО
ОСТАНЕМО!
ПРВУ РУНДУ
ДОБИО ЈЕ
ГРИНГО...
АЛИ ЋЕМО
ЗА ОСТАЛО
ТЕК ДА ВИ-
ДИМО!

У НАСЕЉУ ЈЕ БИЛО
МАЛО КОЊА И УС-
КОРО СУ ИХ СВЕ ДОВЕЛИ...

ЕВО!
СВИ
СУ
ТУ!

ЈЕСИ ЛИ
СИГУ-
РАН
ДА СУ
БАШ
СВИ?

СА-
СВИМ
СИ-
ГУ-
РАН!

А САД ЋЕМО ПОКУША-
ТИ ДА НАЋЕМО УБИ-
ЦУ СИРОТОГ МИСТЕРА
ЛИНА КОЈИ ЈЕ ИЗГО-
РЕО У СВОМ ХОТЕ-
ЛУ! ЈЕСТЕ ЛИ СПРЕ-
МНИ И ДАЉЕ
ДА МЕ СЛУ-
ШАТЕ?

УЧИНИ-
ЋЕМО
СВЕ
ШТО КАЖЕШ,
ГРИНГО!

УЗВЕШНО ВРЕМЕ ЉУДИ СУ НЕШТО ВРЕДНО РАДИЛИ А ОН-ДА СУ СЕ ПОВУКЛИ ОСТАВЉАЈУЋИ ПОРЕД КОЊА САМО ЈЕДНОГ ЧУВАРА. СВЕ ТО СУ ПОСМАТРАЛА ДВА СКРИВЕНА ЧОВЕКА...

ТРЕБА ДА ПОЖУРИМО, ДЕКСТЕРУ! САМО ШТО НИЈЕ СВАНУЛО!

ДА! СВЕ МОРАМО ДА СТАВИМО НА ОВУ ЈЕДНУ КОЦКУ!

АЛИ, ЧЕКАЛО ИХ ЈЕ СТРАШНО РАЗОЧАРАЊЕ...

ПРОКЛЕТСТВО! ОВОМ КОЊУ СУ БЕЗАНЕ НОГЕ!

И ОВОМ МОМ! СВИ СУ СПУТАНИ!

ДЕКСТЕР И ХЈУ ПРИВУКЛИ СУ СЕ СТРАЖАРУ...

АХ!

БРЗО, ХЈУ! НА КОЊЕ... ПА ДА БЕЖИМО!

НИШТА ТИ НЕ ВРЕДИ, ДЕКСТЕРЕ! ПРЕДАЈ СЕ!

ЛУКАВИ ЋАВО!

ОХ! ПА ТО ЈЕ МИСТЕР ЛИН!

ДЕКСТЕР КЕЛВИН И ХЈУ НИСУ НИ ПОМИШЉАЛИ ДА СЕ ПРЕДАЈУ. КОРИСТЕЋИ СПУТАНЕ КОЊЕ КАО ЗАКЛОН ПОЧЕЛИ СУ ДА БЕЖЕ...

БЕЖИ! У БРДИМА НАМ ЈЕ ЈЕДИНИ СПАС!

НЕ ВРЕДИ! УХВАТИЋЕ НАС...

ПОБЕГОШЕ!

НЕЋЕ СТИЋИ ДАЛЕКО! ВИ, ПИТЕ, ПОЋИТЕ СА МНОМ А ВИ ПОМОЗИТЕ РАЊЕНОМ ЧУВАРУ!

ДОБРО!

СТИ-
ЖУ
НАС!

САМО ДА
УЋЕМО У СТАРИ
РУДНИК... НЕЋЕ
СЕ УСУДИТИ ДА
ПОЋУ ЗА НАМА...
У ТУНЕЛУ
ЋЕМО ИХ
ЛАКО
ЛИКВИДИ-
РАТИ!

БАНДИТИ СУ СТИГЛИ
ДО СТАРОГ РУДНИКА...

САД СМО
БЕЗБЕДНИ! СВА-
КОГ КО ПОКУ-
ША ДА УЋЕ
ОВАМО ЗАУСТА-
ВИЋЕ МЕ-
ТАК!

А
ШТА
ЋЕМО
АКО СУ
ОПКОЛИ-
ЛИ
ПЛАНИ-
НУ?

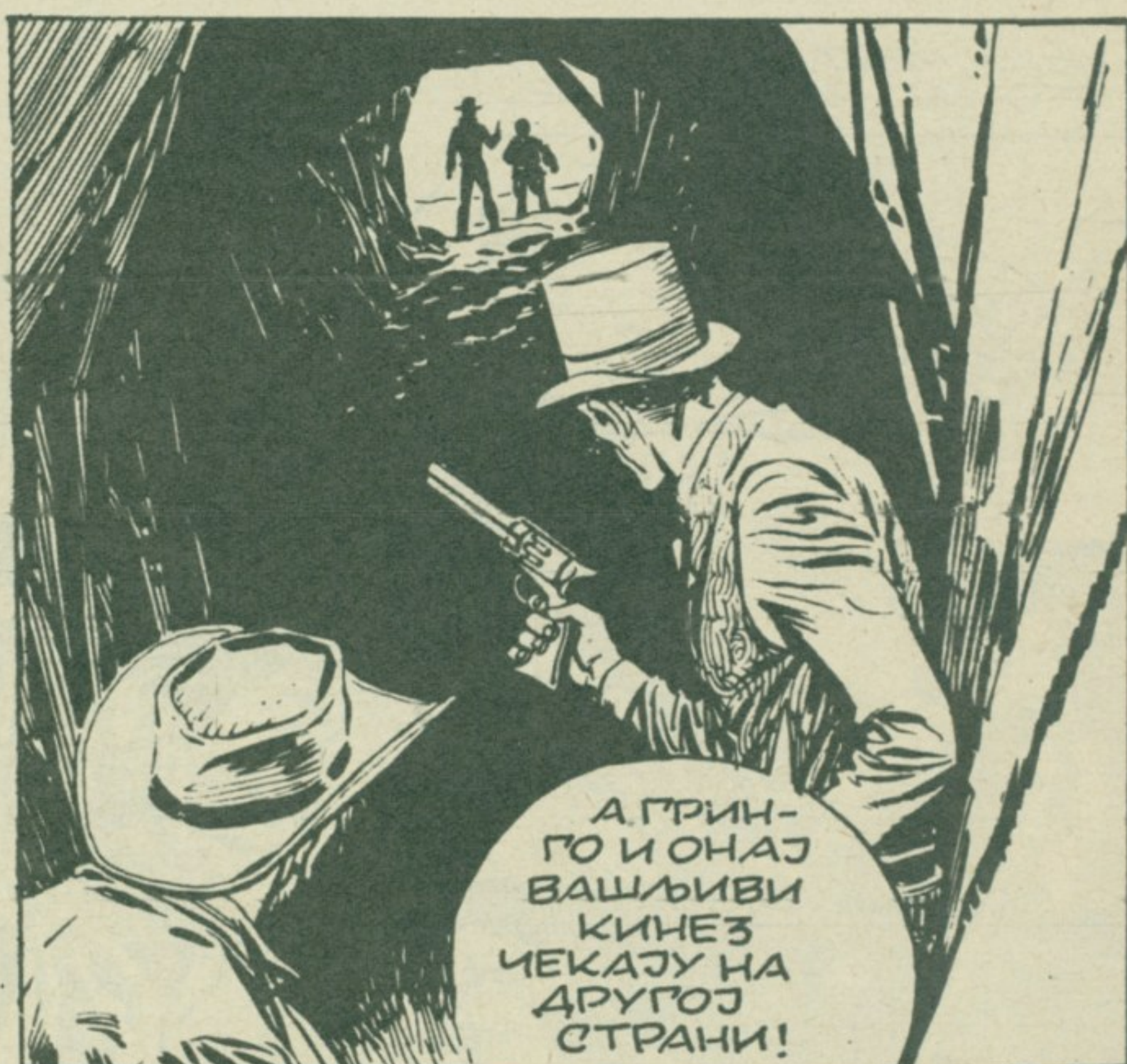

КАД СУ СТИГЛИ НА ДРУ-
ГУ СТРАНУ ТУНЕЛА...

СТАНИ,
ЛИНЕ!
ТРЕБА ДА
НАМ
ОБЈАСНИШ
НЕКЕ
СТВА-
РИ!

ПРОК-
ЛЕТСТВО!
ШТА
ЈЕ
ОВО?

ЧЕ-
КАЛИ
СУ
НАС!

А ГРИН-
ГО И ОНАЈ
ВАШЉИВИ
КИНЕЗ
ЧЕКАЈУ НА
ДРУГОЈ
СТРАНИ!

ДЕКСТЕР
КЕЛВИН
НИЈЕ СЕ
ЛАКО
ПРЕДА-
ВАО...

БРЗО,
ХЈУ!
ПОПУРАЈ
ВАГО-
НЕТ...

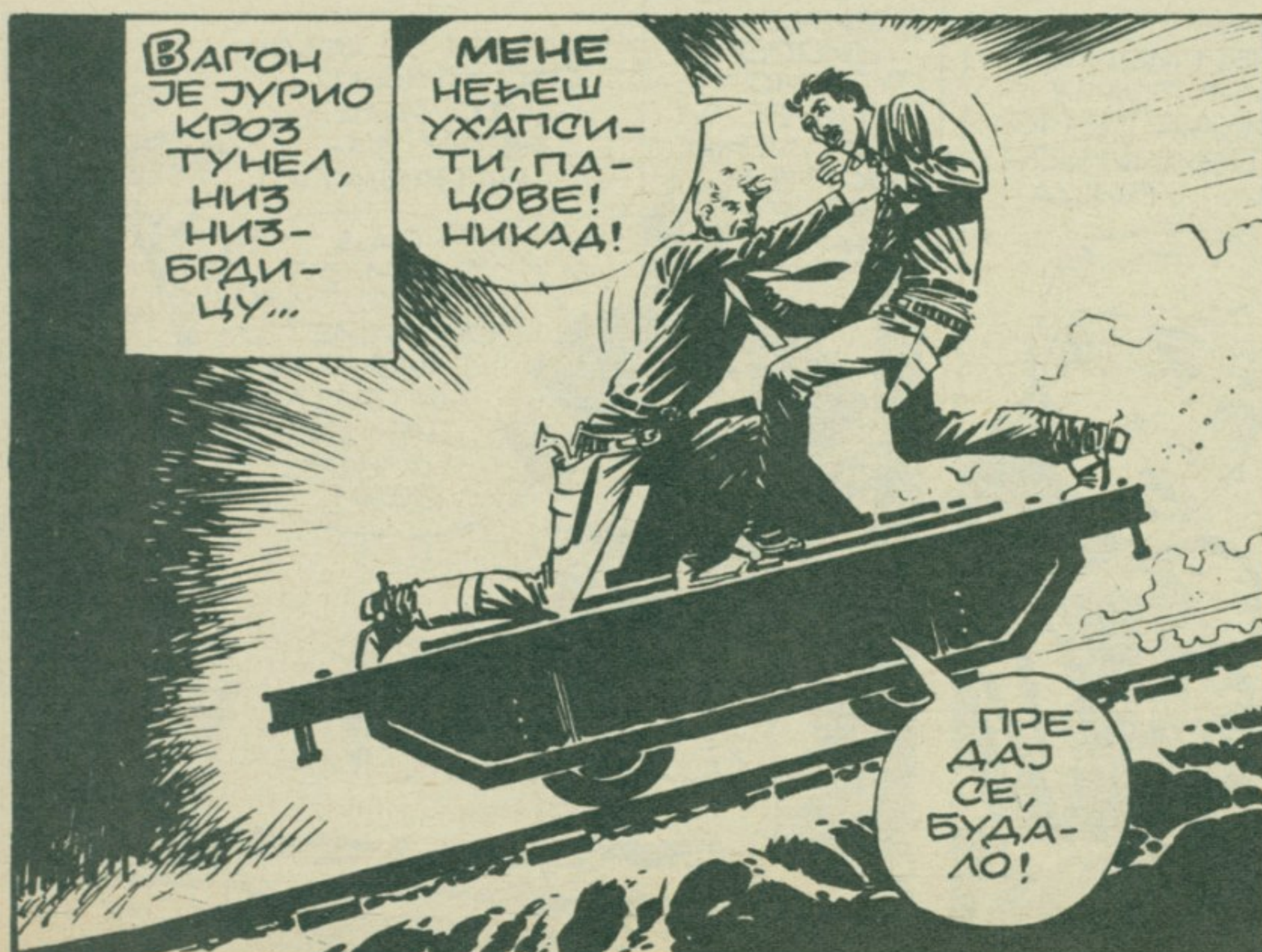
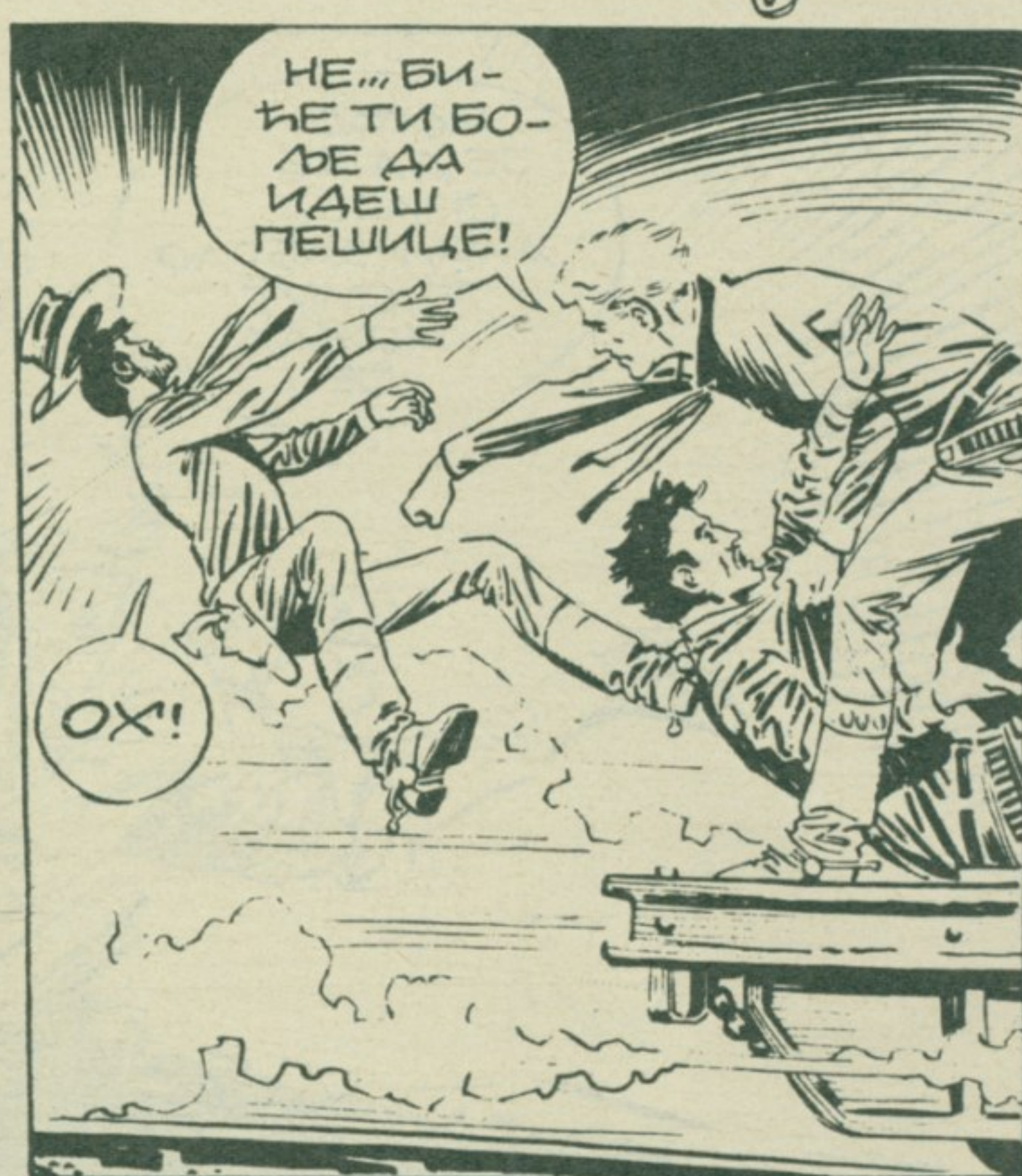
НЕ
ВРЕДИ,
ДЕК-
СТЕ-
РЕ!

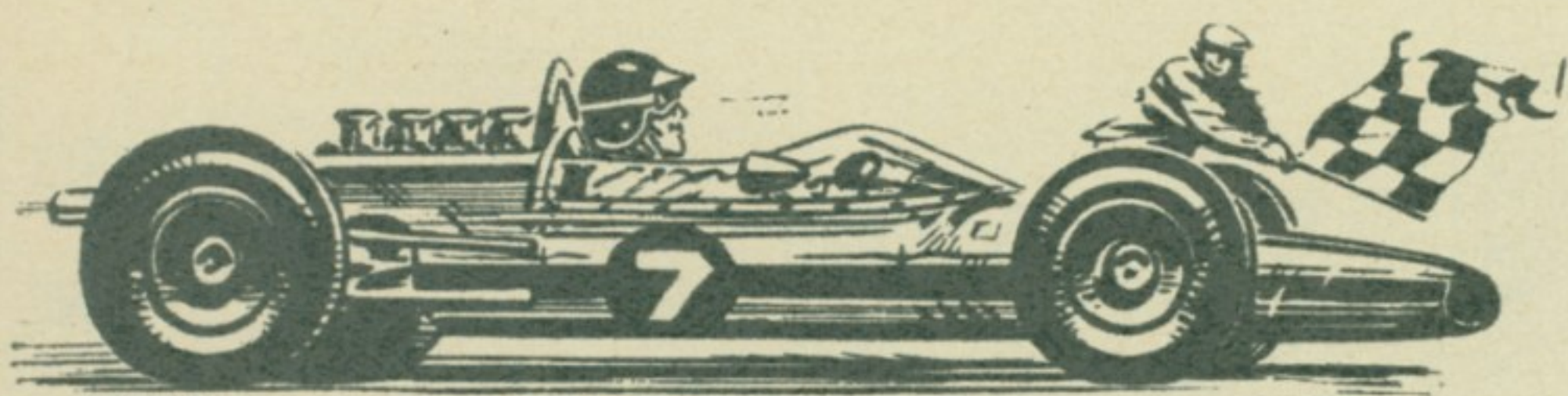
ИПАК ЈЕ ХЈУ ПОСЛУШАО ДЕКСТЕРА
И ЗАЈЕДНИЧКИМ СНАГАМА ОТИ-
СНУЛИ СУ ВАГОНЕТ...

САД,
ХЈУ!
ПЕЊИ
СЕ!
АХ!

СТОП!

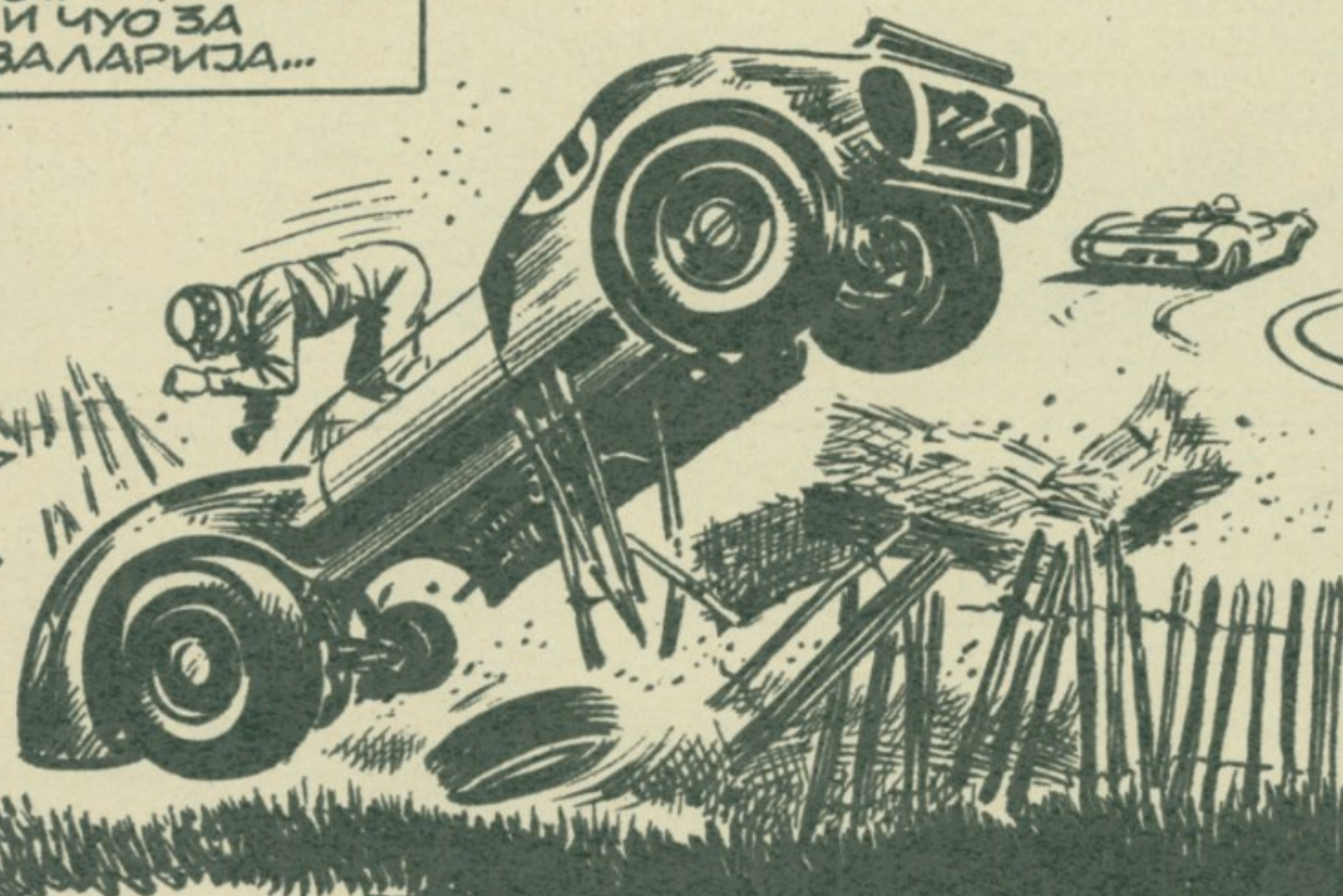
СКИД СОЛО

ЗБОГ КВАРА КОЈИ СЕ У ПОСЛЕДЊЕМ ТРЕНУТКУ ДОГАО НА ЊЕГОВИМ КОЛИМА, СКИД СОЛО ЈЕ МОРАО ДА ОДУСТАНЕ ОД ТРКЕ. ТОК ТРКЕ ПРАТИО ЈЕ У СВОМ СТАЊУ, ПРЕКО РАДИЈА, ТАКО ЈЕ И ЧУО ЗА НЕСРЕЋУ ВОЗАЧА ВАЛАРИЈА...

ИДУЋЕГ ДАНА СВИ ЛИСТОВИ ДОНЕЛИ СУ ОПШИРАН ИЗВЕШТАЈ О НЕСРЕЋИ...

АРГЕНТИНСКИ АУТОМОБИЛСКИ АС ПУСТАВ ВАЛАРИ ЛЕЖИ У БОЛНИЦИ ТЕШКО ОЗЛЕЂЕН. КРИВИНИ СЕ ДОГОНА НА ПРЕГИЦАО КАДА ЈЕ ВАЛАРИ ЧУЈУ СЕ ГЛАСОВИ ДА ЈЕ НЕАО. ВОЉНО ИСКУСНИ БЛЕК КРИ-ДА ЈЕ... У ТОМ ТРЕНУТКУ И

ВАЛАРИ...ВА-ЛАРИ СКРЕЊЕ СА СТАЗЕ...ПРО-ЛЕТЕО ЈЕ КРОЗ ЗАШТИТНУ ОГРАДУ... ИСПАДА ИЗ КО-ЛА...

ИЗГЛЕДА ДА БЛЕКА КРИВЕ ЗА НЕСРЕЋУ!

АХА! КАЖУ ДА ЈЕ ВАЛАРИ МОРАО ДА НАПАО СКРЕЊЕ ДА БИ ИЗБЕГАО СУДАР...

МАЛО КАСНИЈЕ НЕКО ЈЕ ЗАЗВОНАО И СКИДОВ ПРИЈАТЕЉ ОТИЦАО ЈЕ ДА ОТВОРИ...

ШТА ЈЕ, СЕНДИ? БЛЕД СИ КАО ДА ЈЕ НА ВРАТИМА КАКАВ ДУХ!

ДЕЈВИД БЛЕЈК... ТРАЖИ ТЕБЕ!

СКИДЕ, ПОТРЕБНА МИ ЈЕ ВАША ПОМОЋ! ЧИТАЛИ СТЕ НОВИНЕ... АЛИ ЈА НИСАМ КРИВ! ВАЛАРИ НЕ МОЖЕ ДА МИ ПОМОГНЕ... НИЧЕГА СЕ НЕ СЕЋА! А АКО СЕ НЕ УТВРДИ ИСТИНА, МОЈА КАРИЈЕРА ТРКАЧА ЈЕ ЗАПЕЧАЉЕНА!

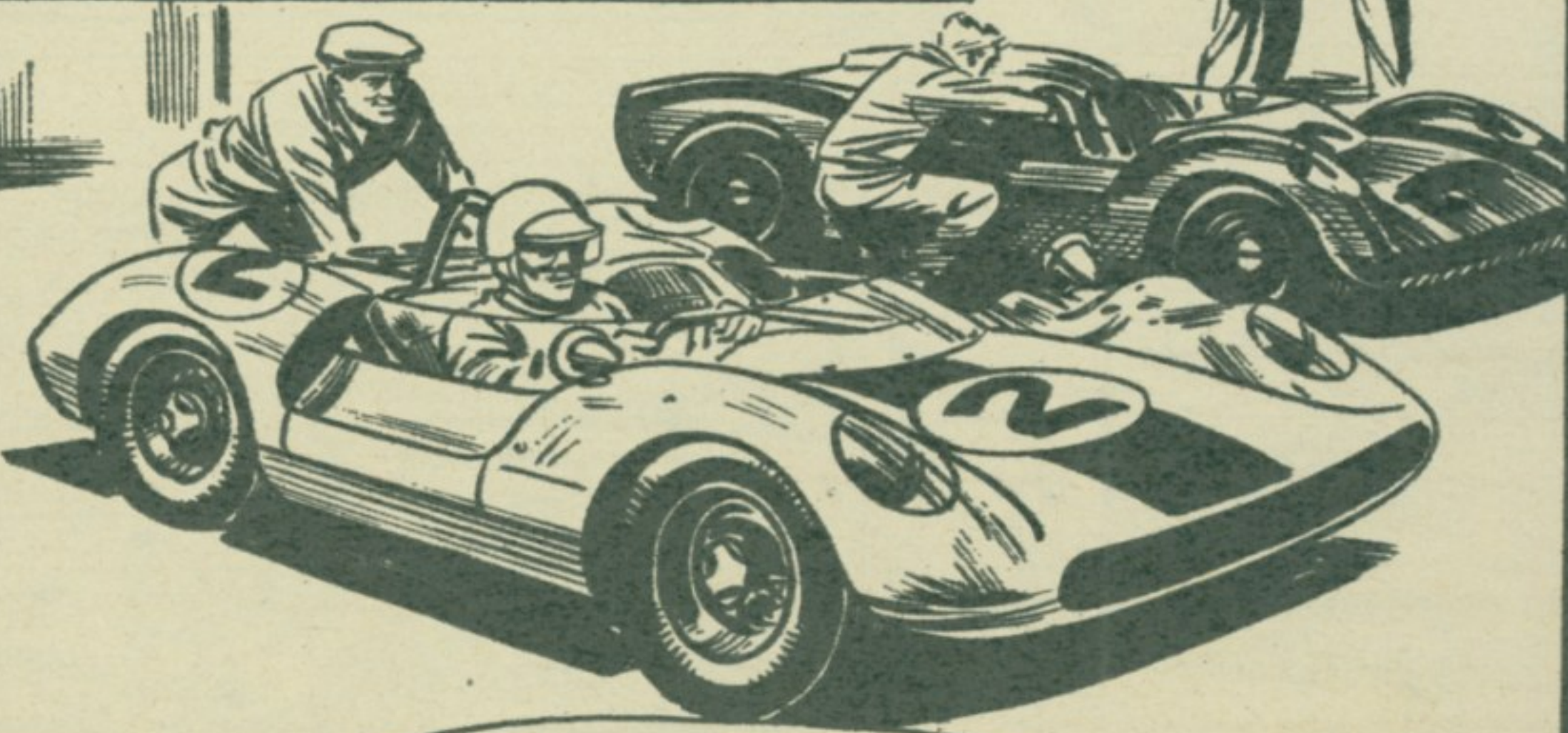
УМИНИЋУ ШТО МОГУ, ДЕЈВЕ! ОДАКЛЕ ДА ПОЧНЕМО?

ПОЧЕЛИ СУ У БИОСКОПУ, ОД ФИЛМСКИХ НОВОСТИ...

СНИМИЛИ СУ ЧИТАВУ ТРКУ... И НЕСРЕЋУ И СВЕ!

ВЕРОВАТНО ЊЕМО МОЋИ ДА ВИДИМО ДА ЛИ СТЕ КРИВУДАЛИ НА ТОЈ КРИВИНИ!

НА ЕКРАНУ СЕ ПОЈАВИО ДЕЈВИД...

ТО САМ ЈА... ТРЕНУТАК КАД МЕ ИСТЕРУЈУ НА ПИСТУ... ВИДИ СЕ ЧАК ДА МИ ЈЕ ЛЕВИ БРАНИК МАЛО УЛУБЉЕН... ТО МЕ ТРЕНУТАК ПРЕ ТОГА УДАРИО ЈЕ ДАН КЛИПАН...

ФИЛМ СЕ ОДВИЈАО...
ПРИБЛИЖА-
ВАЛА СЕ
СУДБОНОСНА
ОКУКА...

ЕВО, САД УЛА-
ЗИМО У ОКУКУ!
ВАЛАРИ ЈЕ
ОДМАХ ИЗА
МЕНЕ...

ДА...САМО, НЕ
МОЖЕ СЕ РЕШИ ДА ЛИ
СУ ВАМ КОЛА ЗАНО-
СИЛА! УГАО ПОД КО-
ЈИМ ЈЕ ФИЛМ СНИМ-
ЉЕН ТО НЕ ДОЗ-
ВОЉАВА!

ЕВО...ВАЛА-
РИ ЈЕ СКРЕНУО
СА СТАЗЕ...ПРО-
ЛЕЋЕ КРОЗ ОКУКУ...
ОХ, АЛА ЈЕ ТО
СТРАШНО...

НЕ! НИСАМ КРИ-
ВУДАО...НИСАМ
КРИВ...

ФИЛМ НЕ
ДОКАЗУЈЕ НИ ВАШУ
КРИВИЦУ НИ ВАШУ НЕ-
ВИНОСТ! А ВАЛАРИ ЈЕ
ОДЛИЧАН ВОЗАЧ...
НЕ БИ БЕЗ РАЗЛО-
ГА СКРЕНУО...

ЗНАЧИ...
ТРЕБА ДА
СЕ ПОМИ-
РИМ СА
ОСУДОМ?

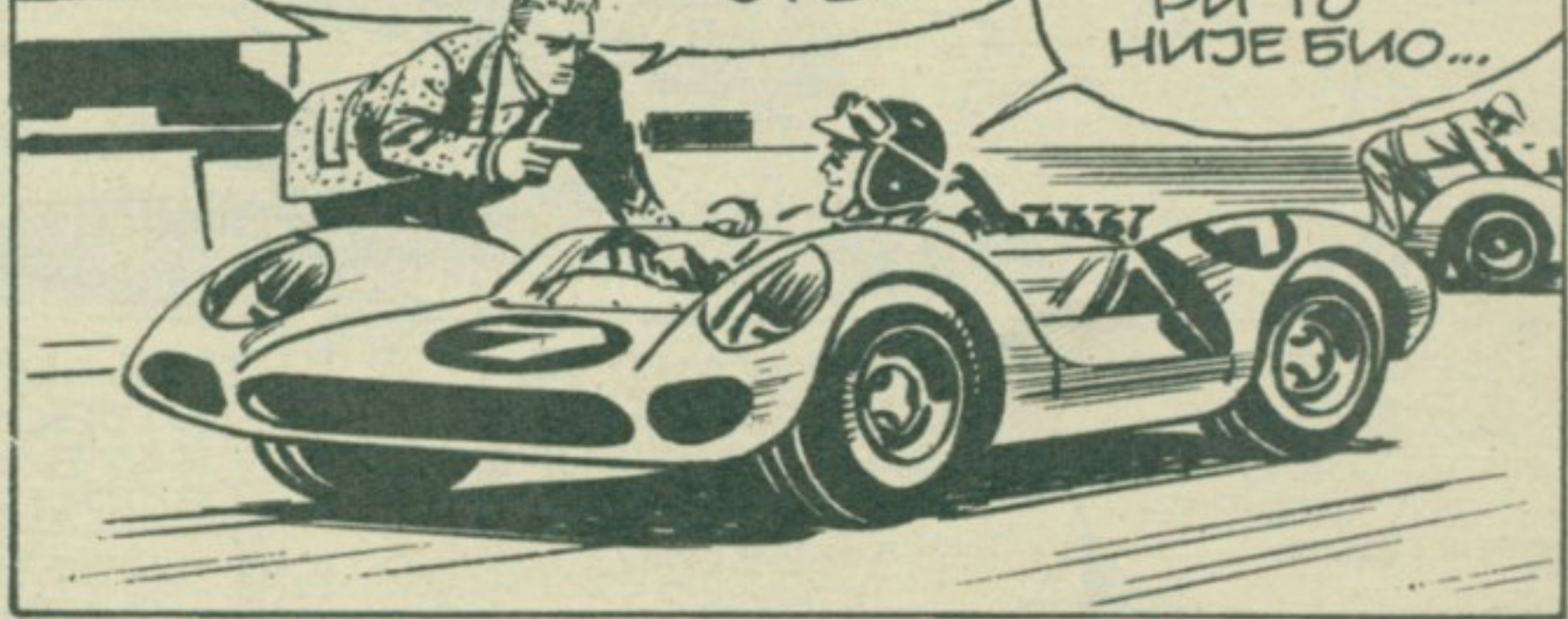
НЕШТО
ИПАК МО-
ЖЕМО
УЧИНИТИ!
ОТИЋИ ЋЕ-
МО НА СТА-
ЗУ...ДА НА
ЛИЦУ МЕСТА
ИСПИТАМ
КРИВИНУ!

ТО ПОПОДНЕ БИЛО ЈЕ ЛЕПО И СУНЧАНО
КАО ШТО ЈЕ БИЛО И НА ДАН ТРКЕ...

ПРЕ КРИВИНЕ ВОЗИЛИ
СМО БРЗИНОМ ОД ОКО 190!
БУДИТЕ ОПРЕЗНИ, СКИДЕ!
АКО ЈЕ КРИВИЦА ДО ПИ-
СТЕ...

БИЋУ
ИЗУЗЕТ-
НО ОПРЕЗ-
ЗАН! ВАЛА-
РИ ТО
НИЈЕ БИО...

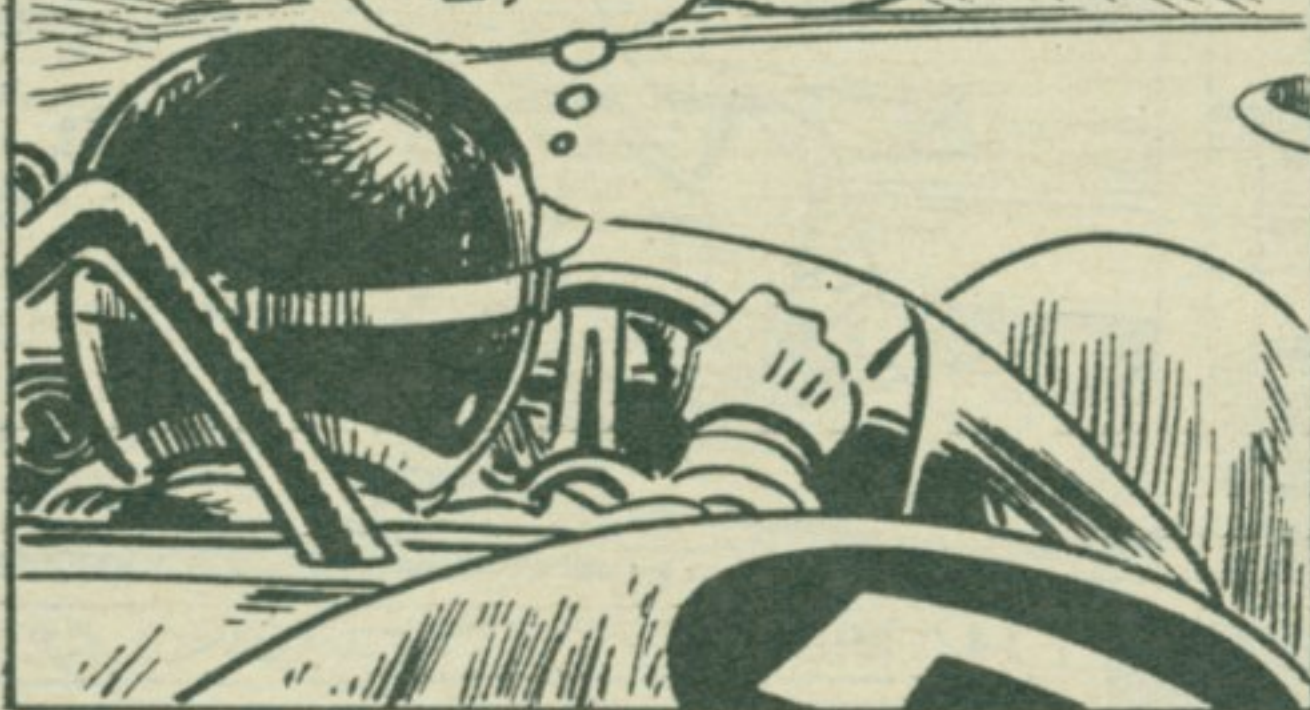

ПРВИ КРУГ СКИД ЈЕ
ВОЗИО ПОЛАКО А ОНДА
ЈЕ ДАО ГАС...

ОДЛИЧНО!
САД ВОЗИ СА 190...
НА ИСТОЈ ЈЕ ЛИ-
НИЈИ НА КОЈОЈ
ЈЕ БИО ВАЛА-
РИ...

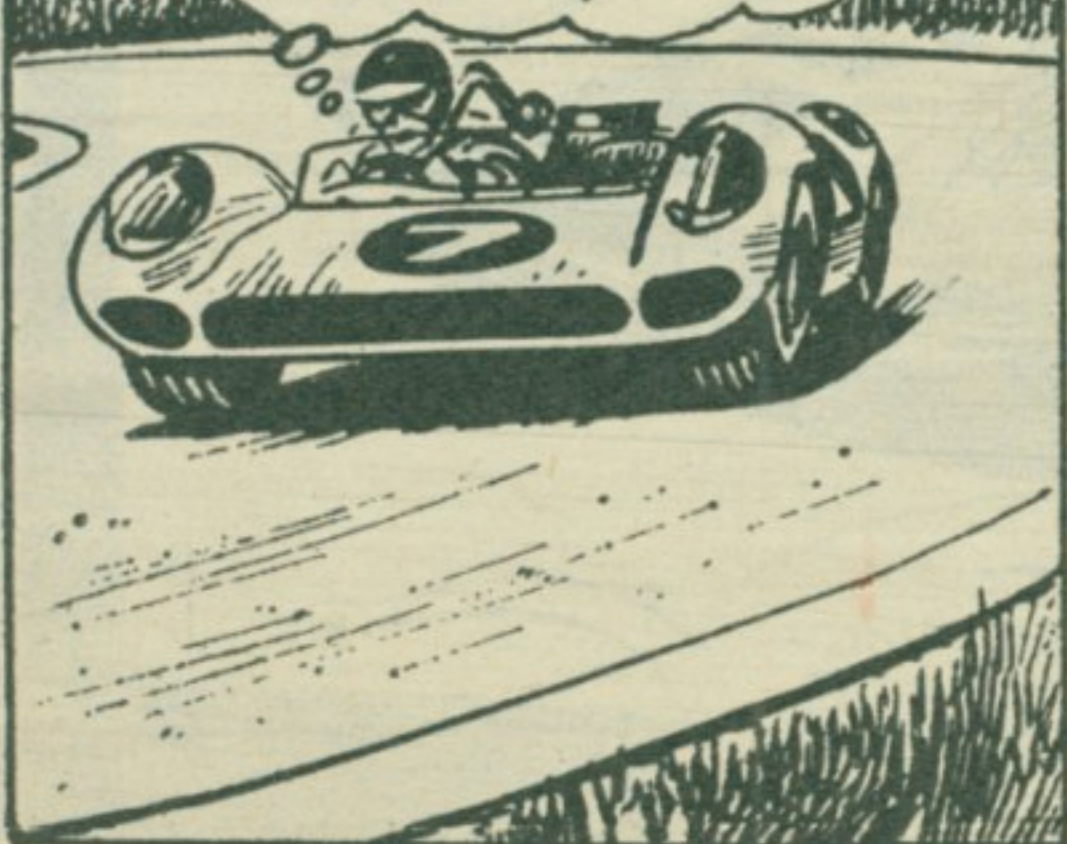
САД НАИЛАЗИ КРИВИНА!
ВАЛАРИ ЈЕ ПОЧЕО ДА КОЧИ...
АЛИ МАЊЕ ОД ДЕЈВИДА ДА
БИ МОГАО ДА ЗАОВИЊЕ СА
СПОЉАШЊЕ СТРА-
НЕ!

А САД...ОВДЕ...
СКРЕНУО ЈЕ,
ПРОЛЕТЕО
КРОЗ ОПРА-
ДУ И ПРЕ-
ВРНУО
СЕ...

ИАКО САМ ВОЗИО
ИСТОМ БРЗИНОМ МЕНЕ
НИШТА НИЈЕ НАТЕРАЛО
ДА СКРЕНЕМ! ЗАШТО
ЈЕ ВАЛАРИ ТО УЧИ-
НИО? НЕШТО НИЈЕ БИ-
ЛО У РЕДУ...

СКИД ЈЕ ЈОШ НЕКОЛИКО ПУТА
НА ИСТИ НАЧИН ПРЕШАО
СТАЗУ...

ЗНАЧИ, ПИСТА ЈЕ
У РЕДУ! ВОЗИЛИ СТЕ ИС-
ТОМ „ЛИНИЈОМ“ КОЈОМ
И ВАЛАРИ...

ИПАК, ПОСТО-
ЈИ ИЗВЕСНА
РАЗЛИКА...

ПРОШЛЕ СУБОТЕ
И ВИ СТЕ БИЛИ НА
ПИСТИ! ДА ПО-
КУШАМО?

МИСЛИТЕ...
ДА ЗАЈЕДНО
УЋЕМО У КРИ-
ВИНУ? У РЕ-
ДУ...МОЈА КО-
ЛА СУ ТУ...ОД
ТРКЕ ИХ НИ-
САМ НИ ДИР-
НУО!

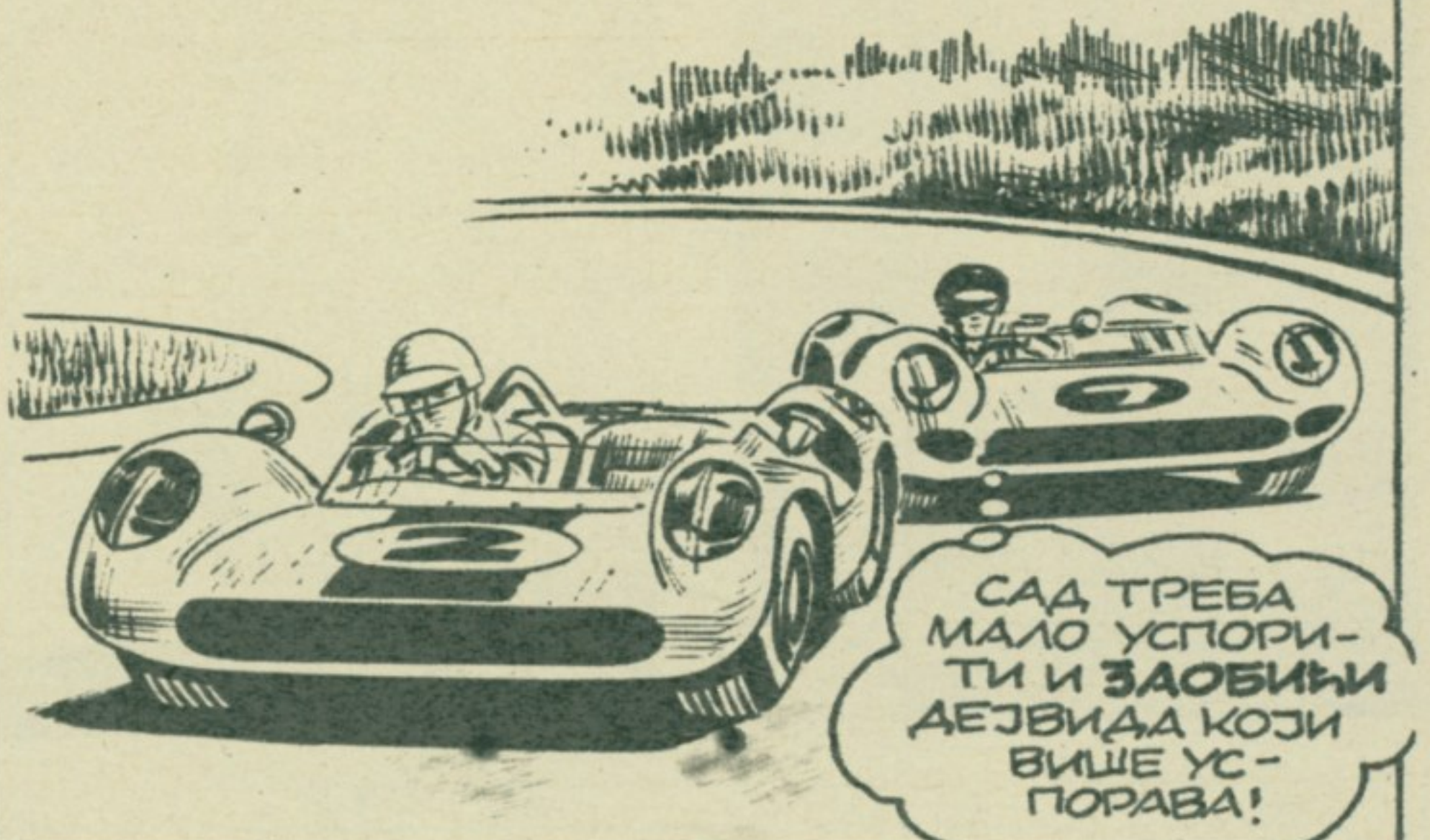
ДЕСЕТ МИНУТА КАСНИЈЕ ДЕЈВИД ЈЕ БИО У СВОМ АУТОМОБИЛУ...

КРЕНИМО! ЗАБОРАВИТЕ НА МЕНЕ И ВОЗИТЕ КАО ШТО СТЕ НА ТРКАМА!

ДОБРО! СРЕЋНО И ВАМА!

ЈЕДАН КРУГ ЛАГАНЕ ВОЖЊЕ...

САД ТРЕБА МАЛО УСПОРИТИ И ЗАОВИЊИ ДЕЈВИДА КОЈИ ВИШЕ УС-ПОРАВА!

И НЕ ЗНАЈУЊИ ШТА ЧИНИ СКИД ЈЕ НАГЛО ОКРЕНУО ВОЛАН И...

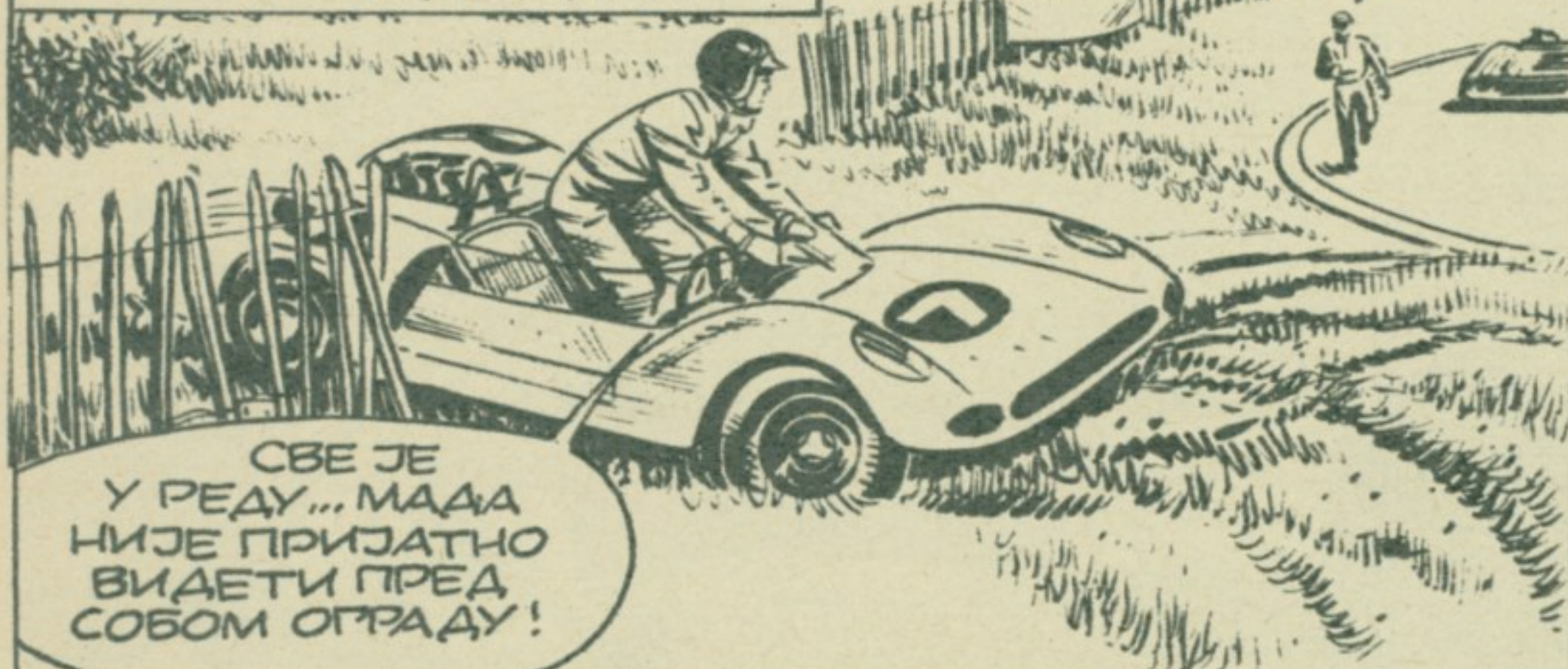
И ДОК ЈЕ СКИД ПРАВИО ЛУК...

ТА СВЕТОСТ ПОТПУНО МЕ ЈЕ ЗАСЛЕПИЛА... НИШТА НЕ ВИДИМ!

СКРЕНУО САМ С ПИСТЕ... БАШ КАО И ВАЛАРИ!

СКИД ЈЕ ИПАК БИО У БОЉЕМ ПОЛОЖАЈУ ОД ВАЛАРИЈА... ОЧЕКИВАО ЈЕ ДА МУ СЕ НЕШТО ДОГОДИ...

СВЕ ЈЕ У РЕДУ... МАДА НИЈЕ ПРИЈАТНО ВИДЕТИ ПРЕД СОБОМ ОГРАДУ!

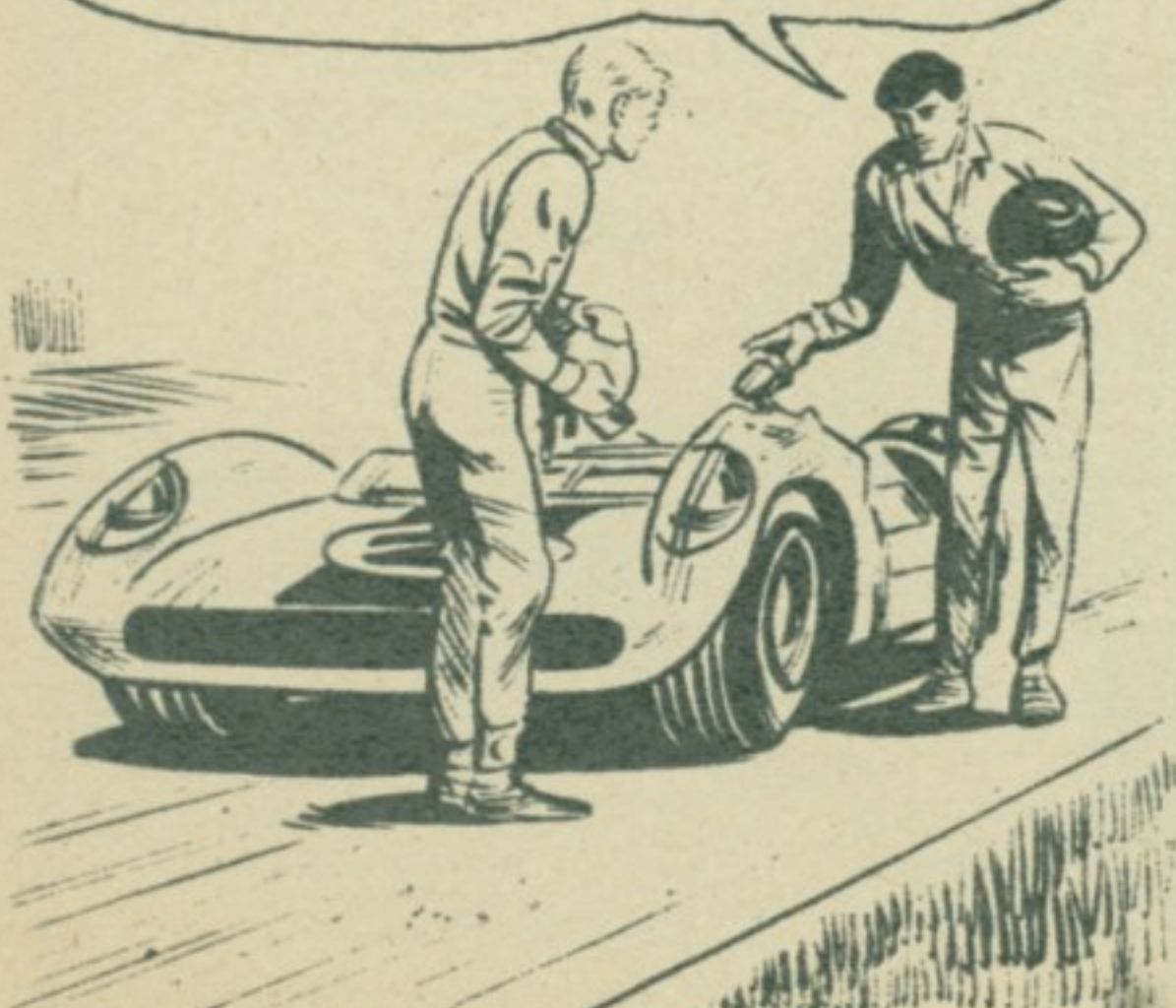
СКИДЕ... ЈЕ-СТЕ ЛИ...?

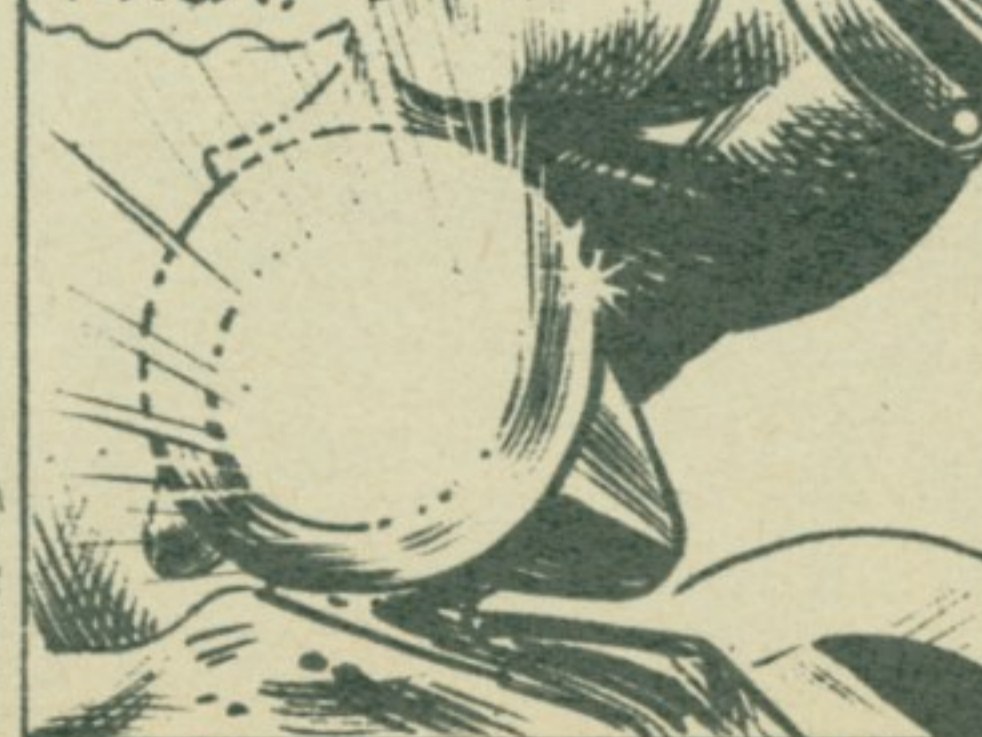
ШТА СЕ ДОГОДИЛО? ЈА... ЈА НИСАМ СКРЕНУО... НИСАМ ВАМ ЈА ПРЕПРЕЧИО ПУТ?

НЕ, ДЕЈВИДЕ! ВОЗИЛИ СТЕ СИГУРНО! НИСТЕ ВИ КРИВИ ВЕЋ ВАША КОЛА!

СЕЋАТЕ СЕ ДА СТЕ МИ У БИОСКОПУ РЕКЛИ ДА ВАС ЈЕ ПРЕД САМУ ТРКУ НЕКО ЗАКАО И УЛУБИО ВАМ БРАНИК...

...ТАДА СЕ ОВО ОГЛЕДАЛО ИСКРИВИЛО! КАД САМ ВАС ПРЕТИЦАО СУНЧЕВА СВЕТОСТ КОЈА СЕ ОДБИЛА ОД ЊЕГА ПОТПУНО МЕ ЈЕ ЗАСЛЕПИЛА... КАО ШТО ЈЕ И ВАЛАРИЈА!

СИТНИЦА КОЈА УМАЛО НИЈЕ ОДНЕЛА ЈЕДАН ЖИВОТ...

ДРАГО МИ ЈЕ ШТО СТЕ СА СЕБЕ СКИНУЛИ СУМЊУ, ДЕЈВИДЕ! ДА СВЕ ДО ЈУТРОС НИСАМ БИО У НЕСВЕСТИЦИ ЈА БИХ ПОСВЕДОЧИО ДА НИ СТЕ КРИВИ!

У БУДУЋЕ ЋУ БИТИ ОПРЕЗНИЈИ! НИКАД ВИШЕ НЕЋУ ВОЗИТИ СА ИСКРИВЉЕНИМ ОГЛЕДАЛОМ!

КРАЈ

НУЛАХ

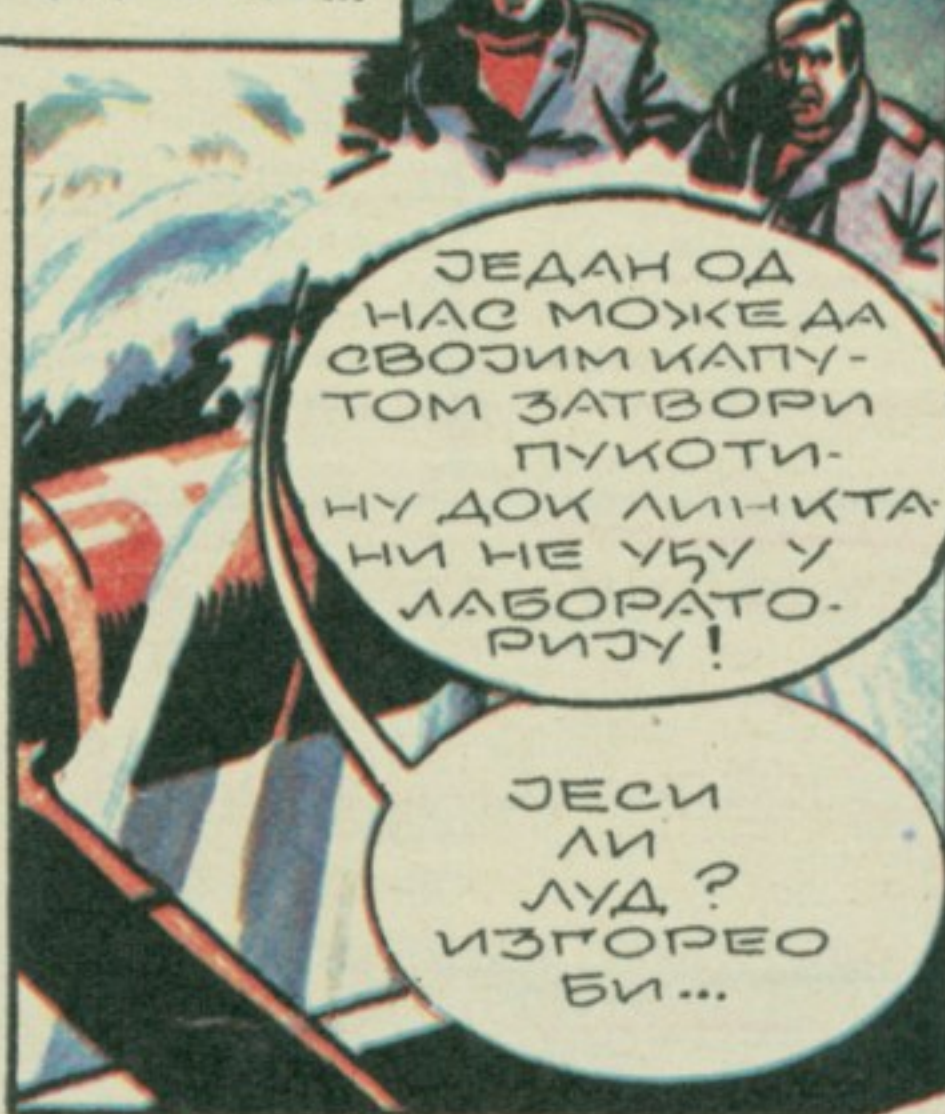
ЗАВЕРА ПРОТИВ ЗЕМЉЕ

ЛИНКТАНИ, ЧИЈА СЕ ТЕЛА БРЗО РАСПАДАЈУ У ВЛАЖНОЈ АТМОСФЕРИ ЗЕМЉЕ, ПРИСТАЛИ СУ ДА ПОМОГНУ ПОЛУ И ПРЕГУ МАРТИНУ У ДЕМОНТИРАЊУ РЕАКТОРА-БОМБЕ...

ПУКОТИНА У ГЛАВНОЈ ВОДОВОДНОЈ ЦЕВИ! НИКАД НЕ-БЕМО СТИГЛИ ДО РЕАКТОРА! АКО ЛИНКТАНИ ПРОЉУ КРОЗ ВОДУ... ГОТОВИ СУ!

ПРЕГОВ ГЛАС ЈЕ ХЛАДАН И ОДЛУЧАН...

ЈЕДАН ОД НАС МОЖЕ ДА СВОЈИМ ИАПУТОМ ЗАТВОРИ ПУКОТИНУ ДОК ЛИНКТАНИ НЕ УЉУ У ЛАБОРАТОРИЈУ!

ЈЕСИ ЛИ ЛУД? ИЗГОРЕО БИ...

ДА... СИГУРНО! АЛИ, ШТА НАМ ДРУГО ПРЕОСТАЈЕ? БАЦАЊЕМО КОЦКУ...

ГЛАВА... ЈА УМИРЕМ! ПИСМО... ТИ!

ОПРОСТИ, ПРЕГ, АЛИ ЈА ЈОШ ОВДЕ КОМАНДУЈЕМ...

... И О ТОМЕ САМО ЈА МОГУ ДА ОДЛУЧУЈЕМ!

АААХ!

ПОЛ ЈЕ БРЗО ОДНЕО СВОЈ ОНЕСВЕШЋЕНОГ КО-ПИЛОТА У ЛИФТ...

ЈЕСИ ЛИ ТО ОЗБИЉНО ОДЛУЧИО, ЗЕМЉАНИНЕ? ХОЋЕШ ДА ЖРТВУЈЕШ СВОЈ ЖИВОТ?

ДА! ЧИМ ЛИФТ ПОНЕСЕ ПРЕГА ПРЕМА ПОВРШИНИ ТИ МОЖЕШ ДА ПРОВАЛИШ У ЛАБОРАТОРИЈУ!

КАД ЈА ЗАТВОРИМ ЦЕВ... ТИ БЕШ МОЖИ БЕЗ ОПАСНОСТИ ДА ПРОБЕШ!

ТИ СИ ХРАВАР, ЗЕМЉАНИНЕ! СУВИШЕ ХРАВАР ДА УМИРЕШ!

И ЛИНКТАН ЈЕ МУЊЕВИТО КРЕЊУО...

ОПРОСТИ ШТО САМ ТЕ ПУЊУО АЛИ...

АААХ!

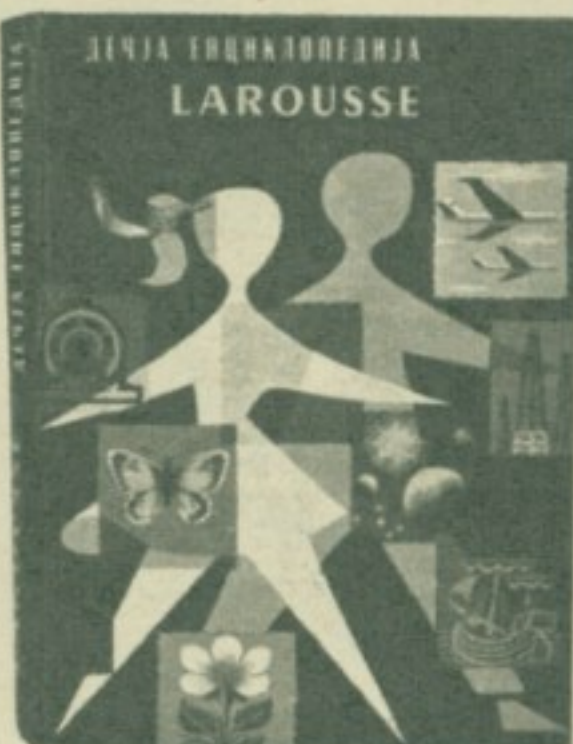
Изузетно, због великог интересовања, ово се објављује још једном, али последњи пут!

ИСКОРИСТИТЕ ПОПУСТ ЗА НОВУ ГОДИНУ!

НАРУЧИТЕ ПРЕКО ПОШТЕ КЊИГЕ ЗА НОВОГОДИШЊИ ПОКЛОН

Библиотека АТЛАСИ ЗНАЊА: 1. Општа биологија — 2. Анатомија човека — 3. Зоологија кичмењака — 4. Ботаника — 5. Хемија — 6. Физика — Књиге — приручници, брижљиво писане и богато илустроване подацима из свих области науке и знања, штампане су ћирилицом на најфинијем 250-грамском кунстдрук-картону формата 21 x 14 см. Свака књига кошта у књижари 30 н. дин. а преко Забавника 25 н. дин.

7. ДЕЧЈА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЛАРУС — драгоценни приручник сваком ученику луксузно опремљена, у тврдом повезу, илустрације у четворобојној штампи. Цена у књижари 100 Преко Забавника 90

8. РИЗНИЦА ПРИРОДЕ, популарно научни бестселер луксузно опремљена у тврдом повезу са илустрацијама у четворобојној штампи. Цена у књижари 60 Преко Забавника 50

9. Библиотека „Бубамара“: КАКО РАДИ — Авион; Телевизија; Ракета; Ауто; Мотоцикл; Локомотива; Оверкрафт; Фото-апарат; Аутомобил; ПРИЧЕ О: Радију; Нафти; Бродовима; Новинама; Подводним истраживањима; Истраживањима свемира; Великим проналасцима. Комплет од 16 књига са илустрацијама у тврдом повезу. Цена комплета у књижари 100.— Преко „Забавника“ 90.—

10. СВЕТ ПРИРОДЕ — Волт Дизни, луксузно опремљена, у тврдом повезу са илустрацијама у четворобојној штампи. Цена у књижари 40 Преко Забавника 30

Ален Гре: СЛИКОВНИЦЕ ЗА УЧЕЊЕ И РАЗНОДУ. 11. Авиони — 12. Бродови — 13. Море — 14. Шума — 15. Планина — 16. Возови — 17. Путовања — 18. У морским дубинама — 19. Телевизија. Свака сликовница кошта у књижари 7 н. дин. а преко Забавника 6 н. дин.

20. ДИЗНИЈЕВЕ ПРИЧЕ ИЗ ПРИРОДЕ: Синови белог медведа, Мрављи град, Ждеравац из тундре, Прича о скочимишу, Северни лос и Линда, Пустињска мачка. Комплет у 6 књига са илустрацијама у тврдом повезу. Цена у књижари 60 Преко Забавника 50

21. ПРИЧЕ И ВАЈКЕ БРАЋЕ ГРИМ: Ивица и Марица, Црвенкапа, Вук и седам јарића и друге. 10 књига у комплекту са поклон кутијом. Цена у књижари 65 Преко Забавника 55

ПОРУЏЕНИЦА

ЗА ГОТОВО
купујем књиге са бројевима:

За укупну суму од _____ н. дин. коју ћу платити поштару кад ми донесе књиге.

НА ОТПЛАТУ
купујем књиге са бројевима:

За укупну суму од _____ н. дин.

Које ћу платити у _____ месечних рата. Прву рату платићу поштару кад ми донесе књиге.

(Читко: име и презиме наручиоца)

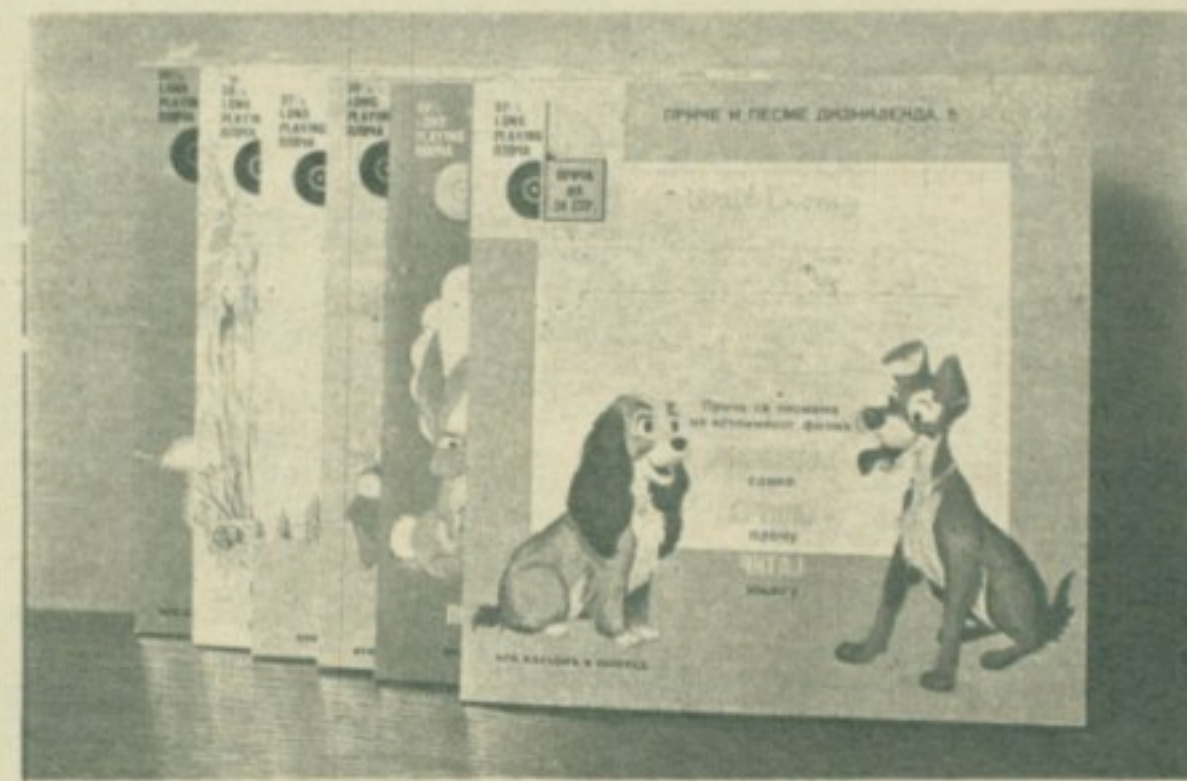
(Пошт. број, место, улица и број)

РАЦИЋ, 11000 Београд, Краљевића Марка 9.

Волт Дизни: БИБЛИОТЕКА ДИЗНИЛЕНД — Књиге из царства Дизнијеве маште 22. ДИЗНИЛЕНД — прича о најчудеснијој земљи на свету 23. МЕРИ ПОПИНС 24. ТОЧКОВИ, МАШИНЕ, МОТОРИ 25. ОД ИКАРА ДО КОСМОНАУТА 26. ОД СПЛАВА ДО АТОМСКОГ БРОДА. Свака књига кошта у књижари 20 н. дин. а преко „Забавника“ 15 н. дин.

Свака књига кошта у књижари 20 н. дин. а преко „Забавника“ 15 н. дин.

ПРИЧЕ И ПЕСМЕ ДИЗНИЛЕНДА: 27. СНЕЖАНА — 28. УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА — 29. БАМБИ — 30. ДАМБО — 31. МАЗА И ЛУЊА — 32. КЊИГА О ЦУНГЛИ. Свака књига ове дивне серије садржи и грамофонску плочу на којој причају и певају наши најпознатији певачи. Цена књиге у књижари је 13 н. дин. а преко Забавника 12 н. дин.

СПЕЦИЈАЛАН ПОПУСТ ПРЕКО »ЗАБАВНИКА«

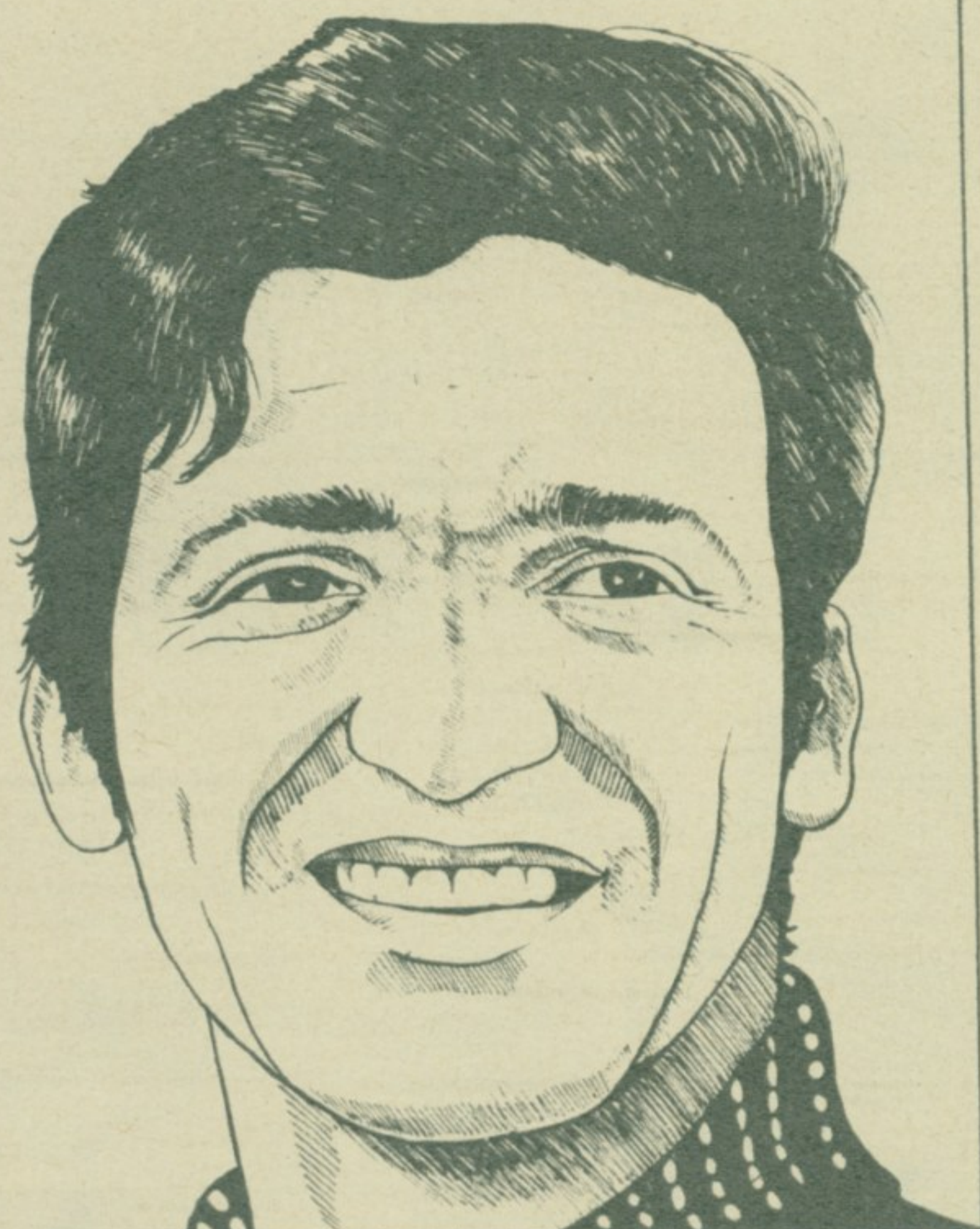
1 ЗА ГОТОВО. Свака књига има овде број. Упиши бројеве на поруџеницу. Попуњену поруџеницу налепи на дописницу и пошаљи на адресу ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ВУК КАРАЦИЋ“, 11000 Београд, Краљевића Марка 9. Књиге ћеш платити поштару кад их донесе. Примају се наруџенице само за 20 н. дин. или више (јер се за мање не исплати слати због поштарине).

2 НА ОТПЛАТУ. Упиши бројеве књига са две стране на поруџеницу и пошаљи „ВУКУ КАРАЦИЋУ“ Краљевића Марка 9. Примају се наруџенице само за 60 н. дин. и више (јер се не исплати слати за мању суму). Ако купујеш књиге за 60 до 120 н. дин. платићеш књигу у 6 месечних рата. Ако купујеш књиге за више од 120 н. дин. платићеш их у 12 месечних рата. Прву рату платићеш кад добијеш књиге.

ЗАБАВНИКОВ АЛБУМ

ЗВЕЗДЕ НА

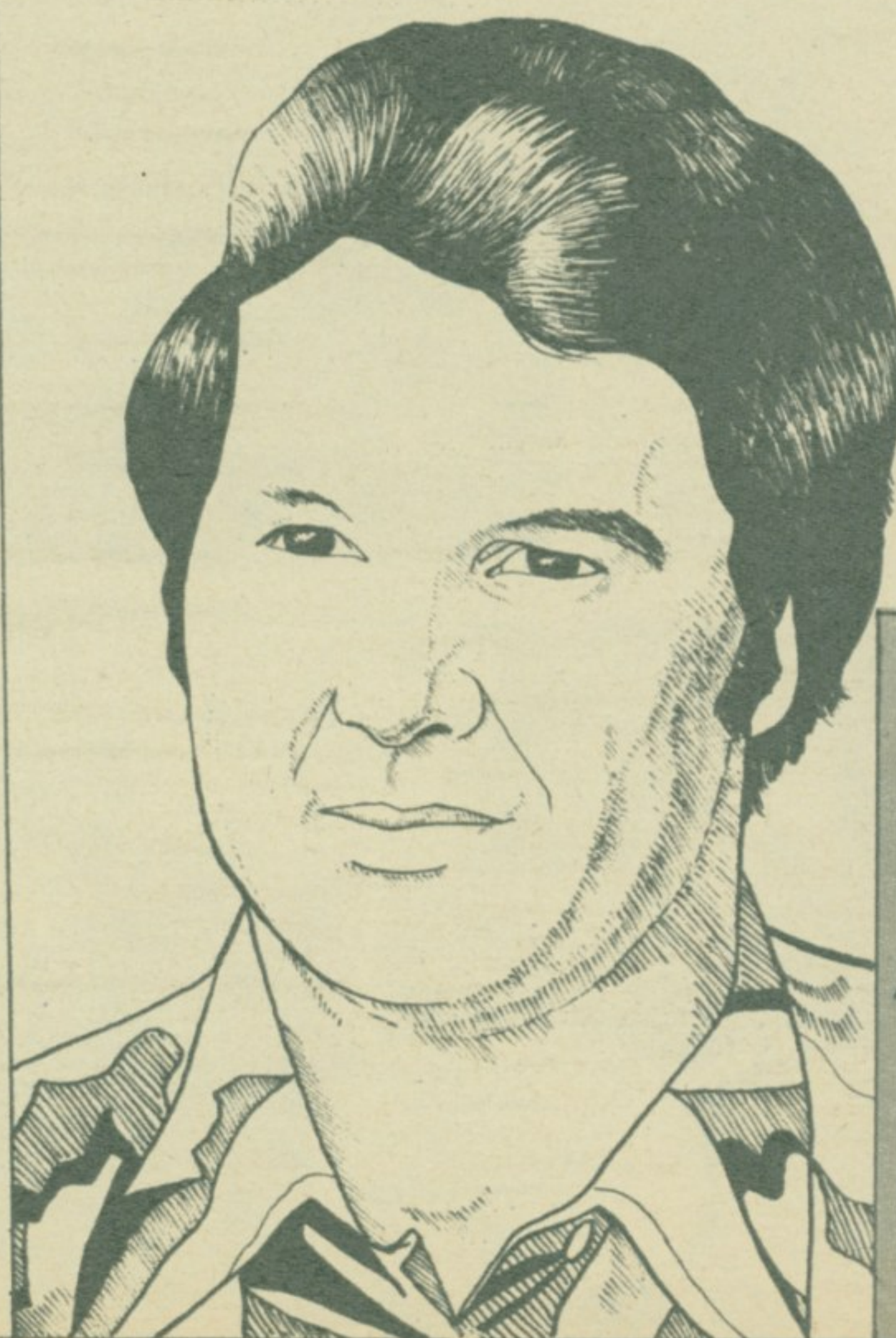

НЕДЕЉКО БИЛКИЋ
СТЕКАО ЈЕ ПОПУЛАРНОСТ ПЕСМАМА
„НЕ ПИТАЈ МЕ СТАРА МАЈКО“ И „БЕЗ ЉУБАВИ
СВЕ ЈЕ ПУСТО“.
НА НАЈНОВИЈОЈ ПЛОЧИ СУ „ПОСЛЕДЊА
НАДА“ И „ЛЕСКОВЧАНКО, ВРАГОЛАНКО“.
РОЂЕН 3. III 1941 У БУГОЈНИ.

ЛЕПА ЛУКИЋ
РОДИЛА СЕ 16. I 1941. ГОДИНЕ У МИЛОЧАЈУ.
МЕЛОДИЈЕ „АВА ПУТИЋА“, „ШАРАМ ЊИЛИМ
ВИЈУГАМА“ И „КОМЕ СРЦЕ РАЂЕНО ДА
НУДИМ“ ДОНЕЛЕ СУ МИЛИОНСКИ
ТИРАЖ ЊЕНИМ ПЛОЧАМА
А ЊОЈ ВЕЛИКУ
ПОПУЛАРНОСТ.

МЕХО ПУЗИЋ
ЈЕ КОМПОЗИЦИЈОМ ТОМЕ ЗАРАВКОВИЋА
„О МАЈКО, МАЈКО“, КОЈА ЈЕ ДОСТИГЛА
ТИРАЖ ОД ПОЛА МИЛИОНА ПРИМЕРАКА,
ОСВОЈИО ПЕТ ЗЛАТНИХ ПЛОЧА.
ВЕЛИКИ СУ МУ УСПЕСИ „НАЈИ
ДРУГОГ“ И „МОЈ БРАТЕ
У ТУЊИНИ“.

НЕЏАДА САЛКОВИЋ
ЈЕ НА „ИЛИЏИ 68“
ДОБИО ПРВУ НА-
ГРАДУ СТРУЧНОГ
ЖИРИЈА ЗА МЕ-
ЛОДИЈУ „АХ ЉУ-
БАВ, ЉУБАВ“ А
ЗАПАЖЕНЕ УСПЕ-
ХЕ ПОСТИГЛЕ СУ:
„ВОЉЕНИ ГРАДЕ“
И „НЕ ПЛАЧИ
ТУЖНО СРЦЕ“
РОЂЕН
ЈЕ У
ТУЗЛИ
1941.

РОДНЕ МУЗИКЕ

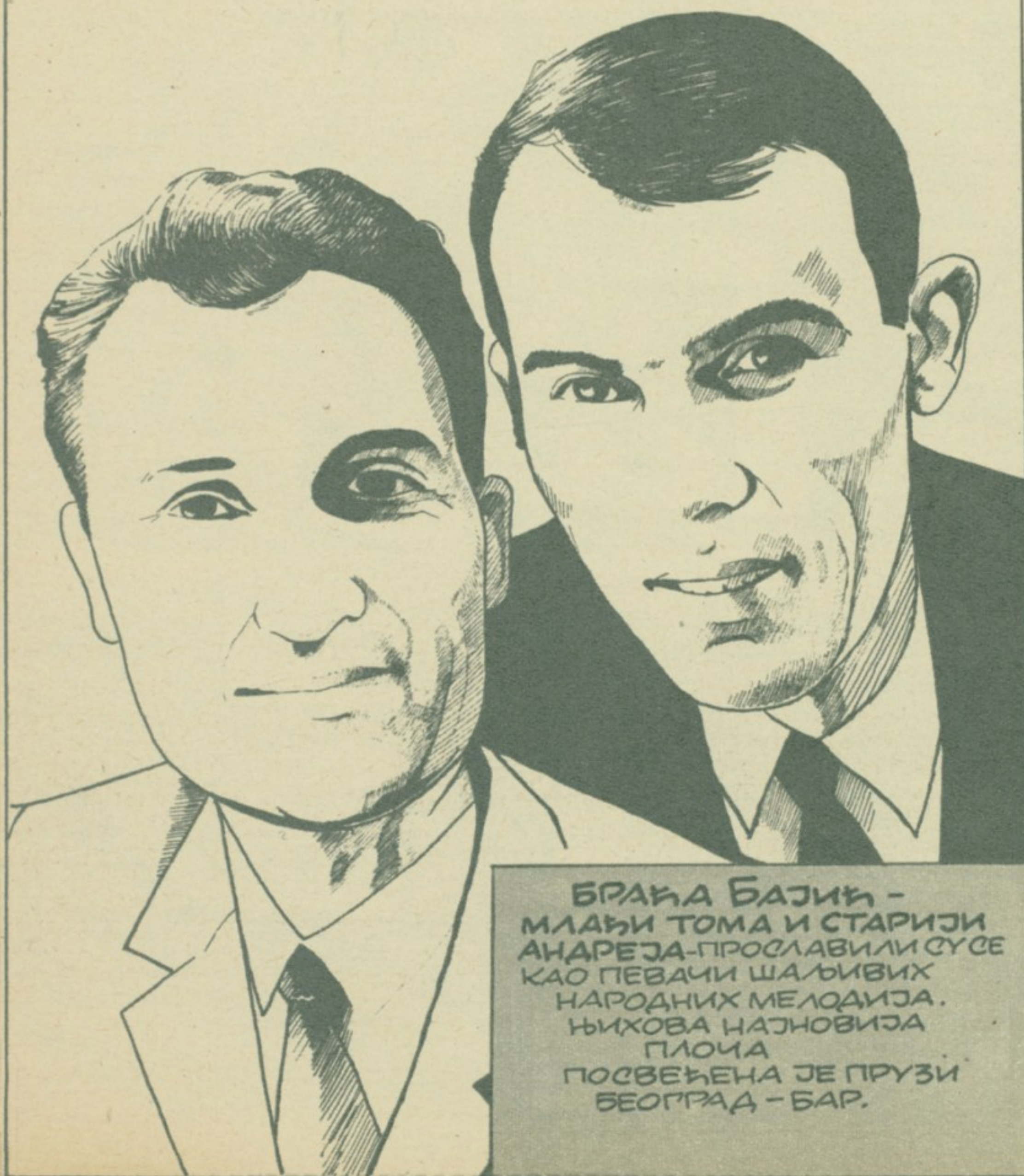
СИЛВАНА АРМЕНУЛИЋ
 РОЂЕНА 10. II 1941.
 У ДОБОЈУ А
 ПЕВАЧКУ КА-
 РИЈЕРУ ОТПОЧЕЛА
 ПРЕ 15 ГОДИНА
 У САРАЈЕВУ.
 СНИМИЛА ЈЕ 21
 ПЛОЧУ И
 ОСВОЈИЛА 5
 ЗЛАТНИХ И
 8 СРЕБРНИХ.
 НАЈПОПУЛАРНИЈА
 МЕЛОДИЈА
 „НОЋАС МИ
 СРЦЕ
 ПАТИ“.

САФЕТ ИСОВИЋ
 ИМА ПРЕКО 20
 ЗЛАТНИХ ПЛОЧА
 И ВЕЋ ДУГО ЈЕ
 ВЕОМА ПОПУЛАРАН
 ПЕВАЧ НАШИХ
 СЕВДАЛИНКИ.
 НА „ИЛИЏИ 71“
 ОСВОЈИО ЈЕ
 ПРВО МЕСТО
 КОМПОЗИЦИЈОМ
 „ХАЈРО,
 ХАЈРИЈА“.
 РОДИО СЕ
 ОКТОБРА 1936.
 У БИЛЕЊИ.

N. Milicević

ТОМА ЗДРАВКОВИЋ,
 РОЂЕН 20. IX 1938. КОД ЛЕСКОВЦА,
 ПОЗНАТ ЈЕ КАО ИЗВРСТАН ПЕВАЧ И
 КОМПОЗИТОР НАРОЧИТО
 СЕНТИМЕНТАЛНИХ МЕЛОДИЈА.
 НА ОВОГОДИШЊОЈ „ПЕСМИ ЛЕТА“ БИО
 ЈЕ ДРУГИ А НА
 „БЕОГРАДСКОМ САБОРУ“
 ТРЕЋИ.

БРАНКА БАЈИЋ -
 МЛАЂИ ТОМА И СТАРИЈИ
 АНАРЕЈА - ПРОСЛАВИЛИ СУ СЕ
 КАО ПЕВАЧИ ШАЉИВИХ
 НАРОДНИХ МЕЛОДИЈА.
 ЊИХОВА НАЈНОВИЈА
 ПЛОЧА
 ПОСВЕЋЕНА ЈЕ ПРУЗИ
 БЕОГРАД - БАР.

САЛБЕРГ СЕ НИЈЕ ДВОУМИО: АКО НЕ ИЗВУЧЕ ЗАПАЉЕНИ ТАНКЕР ИЗ ТЕСНАЦА, ЦЕЛА ЊУЈОРШКА ЛУКА ОДЛЕТЕЋЕ У ВАЗДУХ!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Радно време капетана Џорџа Салберга било је завршено. Са својим реморкером „Јулија“ усидрио се крај острвца Статен и малобројна посада управо се спрема за одлазак на копно, кад је из микрофона у капетановој кабини одјекнуо глас дежурног у луци:

— Крените одмах у правцу Рта Бергена! Тамо се нешто догађа!

Салбергу који већ годинама управља реморкерима у њујоршкој луци одмах је било јасно да ничем добром не може да се нада. Истог часа издао је наредбу да се брод стави у покрет. Морнари Инге Нордберг и Џери Троп припремили су брзо ужад за привезивање брода док су механичар Ричард Декер и машиниста Џорџ Хадсон брзо ставили моторе у погон. Неколико минута пошто је примио поруку Салбергова „Јулија“ већ је секла таласе у означеном правцу.

Био је 16. јун 1966. године.

ГУЖВА У ЛУЦИ

Њујорк је највећа лука Сједињених Држава. Он прима четвртину целокупног промета ове земље. У луци непрекидно врви од бродова: једни пристају и започињу истовар, други крећу, трећима је потребна поправка. Читавим животом у луци у ствари управљају мали и јаки реморкери без којих ниједан брод не може да уђе у луку. Они вуку бродове до одређеног места, воде их опасним уским пролазима и омогућавају да тај огроман и сложен механизам ради без застоја и дању и ноћу. Често танкери дугачки и по 200 метара, морају да се мимолазе и укрштају на раздаљини од свега неколико метара у уском каналу који раздваја острво Статен од Бајона у Њу Џерсију. Тог дана капетан Салберг био је веома заузет од раног јутра. Најпре је одвукао мањи танкер с мазутом до брода усидреног поред чувене статуе Слободе, затим је са још два реморкера из компаније „Моран“ одвукао велики прекоокеан-

ски брод на његово стално место на доку реке Хадсон која се овде улива у Атлантук. Одмах после тога, опет заједно са она два реморкера, превлачио је неки страни брод који је требало да се усидри на дуже време.

И тамад кад је све те послове завршио, око два после подне добио

ВРАТИО СЕ У ПАКАО

је поруку да треба да крене. Салберг је само уздахнуо и рекао својој заменику:

— Шта ћеш! У нашем послу се никад не зна кад ћеш доћи кући. А ја сам баш данас позвао госте.

На домаку Рта Бергена који важи за један од најопаснијих у њујоршкој луци, Салберг спази два танкера како стоје сасвим близу један другог под правим углом. Одмах му је било јасно шта се десило. Судар у уском каналу! Препознао је и танкере. Неколико часова раније „Јулија“ се мимошла с једним од њих, дугим око 200 метара. Звао се „Техако Масачусетс“. Истоваривао је високооктански бензин, што значи да су сада његови резервоари, иако празни, испуњени лако запаљивом паром. У ствари брод је сада опаснији него кад је био пун. Била је то права пловачка бомба од 16.500 тона на свега 200 метара од резервоара компаније „Техако“ у близини Рта Бергена где је било ускладиштено 143 милиона литара петролеја!

Салберг тог тренутка није још знао да се у резервоарима танкера „Алва Кејп“ с којим се „Техако“

сударио налази 15 милиона литара нафте! Он није могао да види ни рупу на прамцу брода, нити хиљаде литара опасне течности која је плувала око два брода. То што он није видео, видела је посада реморкера „Латинска Америка“ која се налазила с друге стране, удаљена свега око 45 метара. Прво што су покушали било је да пресеку конопца којим су били везани за „Техако Масачусетс“ али узалуд. Било је касно!

Управо у том тренутку запаљива пара стигла је до стројарнице и за несрећу је била довољна једна искра из генератора. Одјекнула је страшна експлозија и над површином мора појавила се огромна пламена печурка. Ускоро је брод „Алва Кејп“ личио на ужарену лопту која се вртела око своје осе.

Салберг је муњевито размишљао. За неколико минута пожар ће се

експлозија на реморкеру „Есо Вермонт“ који је био удаљен педесетак метара од „Алва Кејпа“. Нико од посаде није преживео. „Јулија“ се нашла окружена ватром. Њених пет чланова посаде заједно с куваром Франком, улагали су натчовечанске напоре да спасу људе који су доле горели у води и урлали од болова.

Салберг примети да се упаљени танкер „Алва Кејп“ већ опасно приближио „Техаку“. Био је последњи час да се „Јулија“ извуче! Наредно је маневар према обали. На броду су се већ налазила двадесет три рањеника.

Неколико минута касније већ су били на обали где су их чекали лекари и амбулантна кола.

ПОНОВО У ВАТРУ

Сирене су лудачки завијале, град је захватила паника. Неколико ватрогасних бродова већ је стигло на место пожара и дугачким млазевима пене за гашење покушавали су да спрече да пламен пређе са остатка „Алва Кејпа“ на „Техако“.

Тада се по други пут тога дана умешао Салберг. Њујоршка лука могла се спасти једино ако се „Техако“ удаљи од запаљеног брода пре него што и он не експлодира. Салберг се са још два реморкера упутио поново у ватру.

Била је то сложена операција. Док су се друга два реморкера поставила испред прамца „Алва Кејпа“, Салберг је са „Јулијом“ допловио с његове десне стране. Нордберг је скочио, успузао се на горњи мост брода и у пени до колена успео да извуче конопца са „Јулије“ и веже га за танкер. Затим се приближио реморкер „Сузан“ и то исто урадио је с друге стране један морнар. Полако уз стину предострожности, запаљени танкер је извучен до сидришта код Бруклина. Ускоро је и ватра на „Алва Кејпу“ угашена.

★ ★ ★

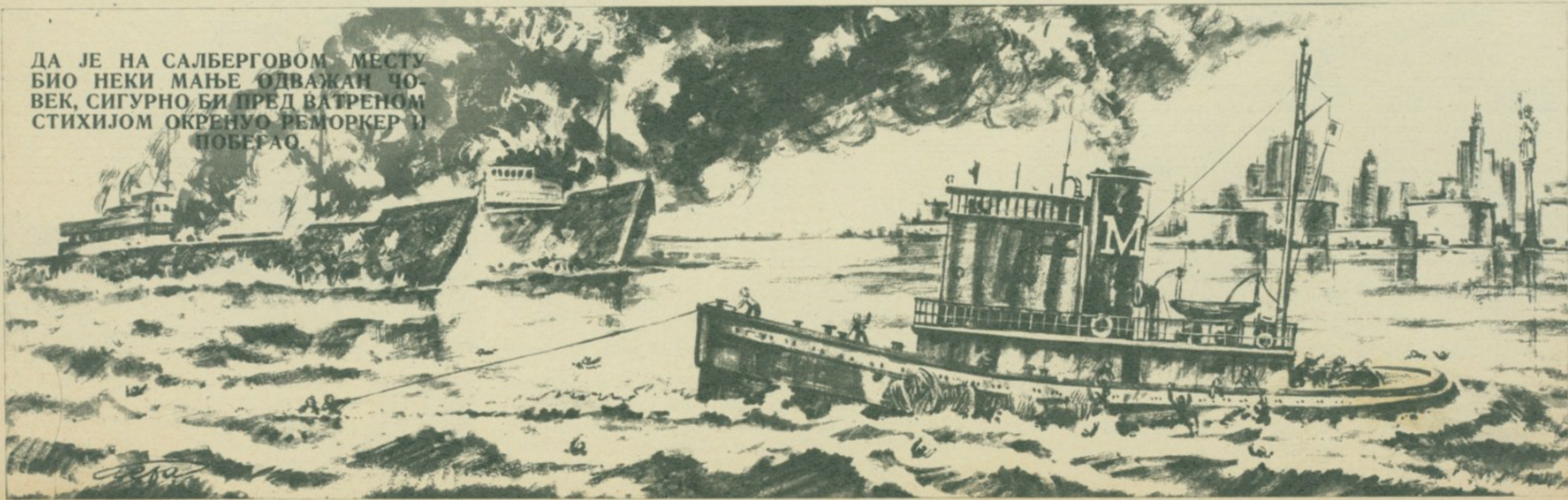
Кад је Салберг те вечери мртав уморан стигао кући схватио је да су од њега направили хероја. Све новине писале су о њему. Његов брод спасао је 30 људи а он лично њујоршку луку и хиљаде живота.

Четири месеца касније био је одликован ордемом за храброст као човек који је спречио највећу катастрофу у историји поморства.

Данас Салберг живи као пензионер у једном малом месту на обали Њу Џерсија. И често се сећа дана који је провео у правом правцаоном паклу.

Томас Галагер

ДА ЈЕ НА САЛБЕРГОВОМ МЕСТУ БИО НЕКИ МАЊЕ ОДВАЖАН ЧОВЕК, СИГУРНО БИ ПРЕД ВАТРЕНОМ СТИХИЈОМ ОКРЕНУО РЕМОРКЕР И ПОБЕГАО.

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

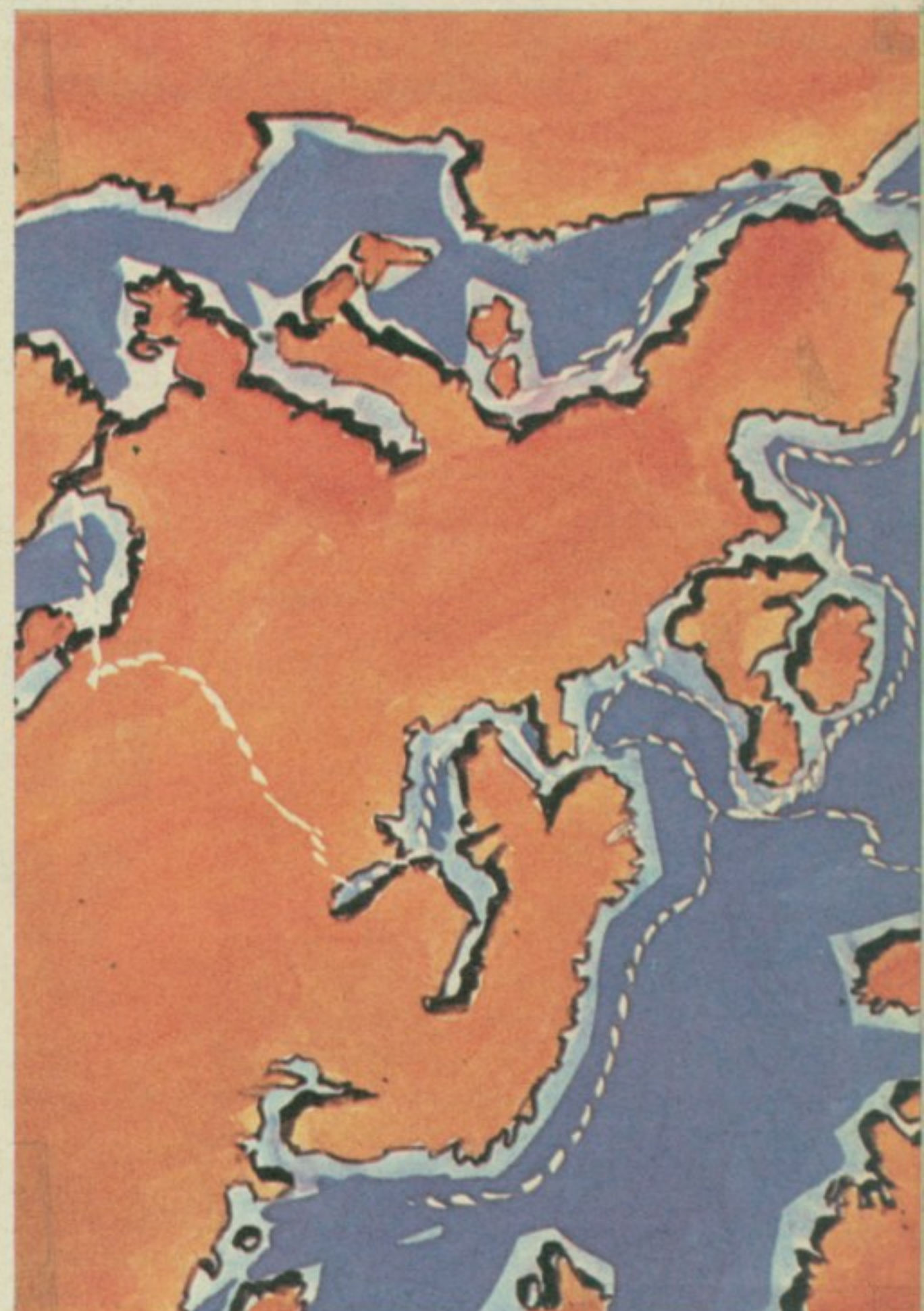

ВИКИНЗИ

1

ДВОРОГИ ГУСАРИ — Викинзи су припадници германских племена из Скандинавије где су данас Шведска, Норвешка и Данска. Право име им је Нормани што на старогерманском значи људи са севера. Названи су Викинзи када су почели да гусаре и постали страх и трепет свих мора; на њиховом језику вођа гусарског похода звао се викинг. Снажни високи плавокоси и плавооки Викинзи са дворогим шлемовима отискивали су се у чамцима **дракарима** са два повијена прамца украшена главама змаја.

2

ГОСПОДАРИ МОРА — У VII веку оснивају се у Скандинавији прве државице а од IX до XI учвршћује феудализам и воде борбе за уједињење земље. Многа племена нису хтела да се потчине власти краља,

4

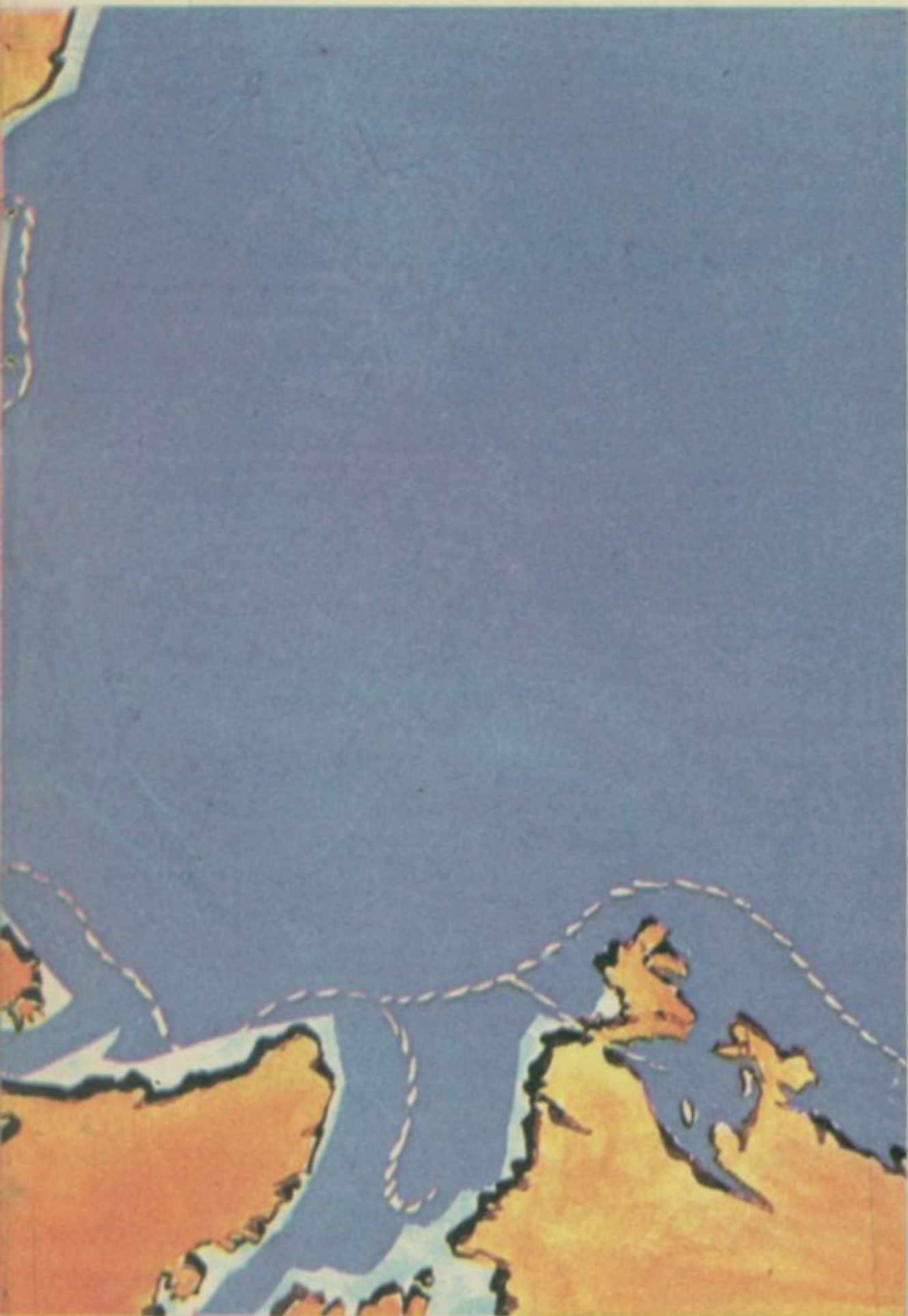
ЧУДОТВОРНИ НАПИТАК — Једног дана сазна Один, према викиншкој митологији краљ свих богова, да див Сутунг чува у срцу планине напитака који оном ко га гуцне даје моћ да говори у стиховима. Бог крене на пуг, стигне до планине, прокопа је и нађе се у пећини где затекне дивову кћер. Она му радо да један гутљај. Один се претвори у орла али наиђе Сутунг и полети за њим. Да би постао лакши и утекао, Один поврати, напитака падне на земљу али га је било мало и зато је на свету мало добрих песника.

5

ЛАЖНА СВАДБА — У свим викиншким легендама има хумора. Тако једна прича како је див Трим украо богу Тору гром и сакрио га под земљу рекавши да ће га вратити ако му за жену дају лепу бо-

Људи са севера

*неке је на море отерала неплодна земља. Од њих су постали ратоборни Викинзи. Од VIII до XI века Викинзи стижу до обала Енглеске, Француске, Шпаније, Италије, Исланда, Гренланда, Лабрадора, Северне Америке, Русије, Византије, нападајући уз пут све бродове.

3

СКИДАЛИ СУ ГЛАВЕ — Главе змајева на викиншким бродовима служиле су за застрашивање непријатеља а на повратку кући Викинзи су их скидали. Авамал, света викиншка књига, говори о овим опасним освајачима као о поносним људима који су изнад свега волели децу, који су сматрали да је живот тежак али га вреди живети у слободи и раду на корист себи и заједници. О ономе што ће се догодити после смрти Викинзи нису размишљали: трудили су се да живе тако да их задрже у што лепшој успомени.

гињу Фреју. Богови одлуче да га преваре и Локе и Тор преобуку се у Фреју и њену пратиљу. На ручку младожења примети да „млада“ пије и једе као ала али му она објасни да дуго није ништа окусила чезнући за њим. Разнежени Трим поклони јој гром и Тор га лако савлада.

6

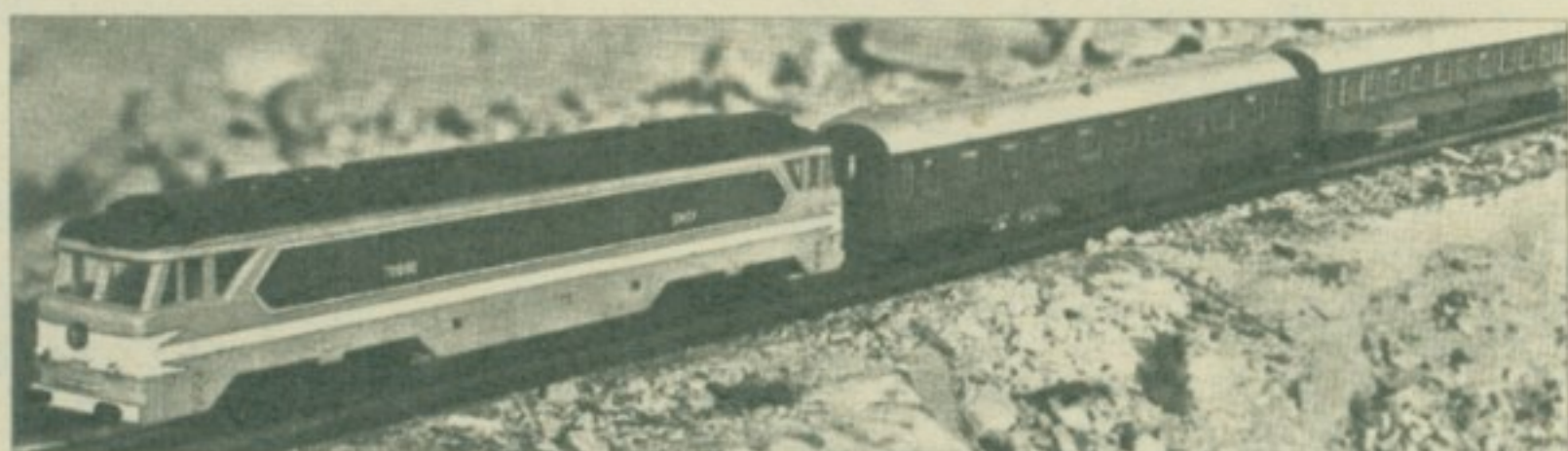
ЖИВОТ ЗА ПЕСМУ — Викинзи нису никада ишли у рат без свите песника који су пратили све догађаје а затим их опевали и чували од заборава. Песници су били цењене личности, радо виђене у замковима где су госте и домаћине забављали песмама које су величале хероје и ратнике и описивале њихове подвиге. Једна прича каже да је песник Егил пао у руке свом непријатељу краљу Ерику. Док је чекао на погубљење, Егил је за ноћ спевао 20 дивних стихова у славу краља и овај му је поклатио живот.

НАСТАВИЋЕ СЕ

ХОБИ 20. ВЕКА

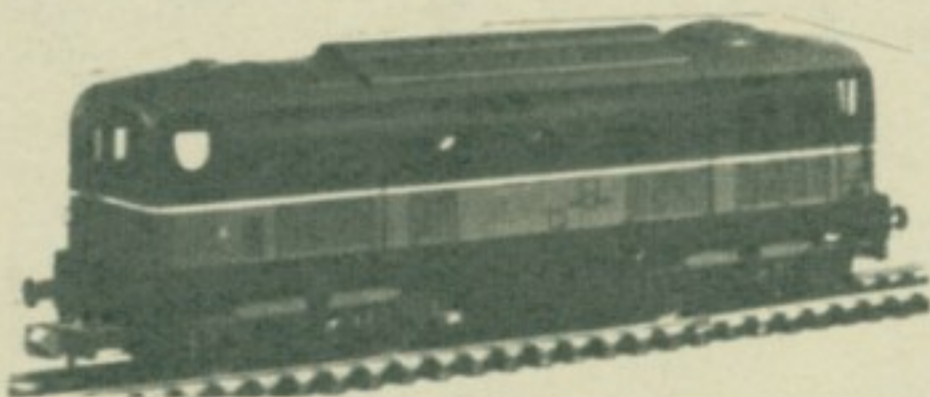
МЕХАНОТЕХНИКА — ИЗОЛА

НУДИ ВАМ НАЈЛЕПШИ ПОКЛОН ЗА НОВУ ГОДИНУ

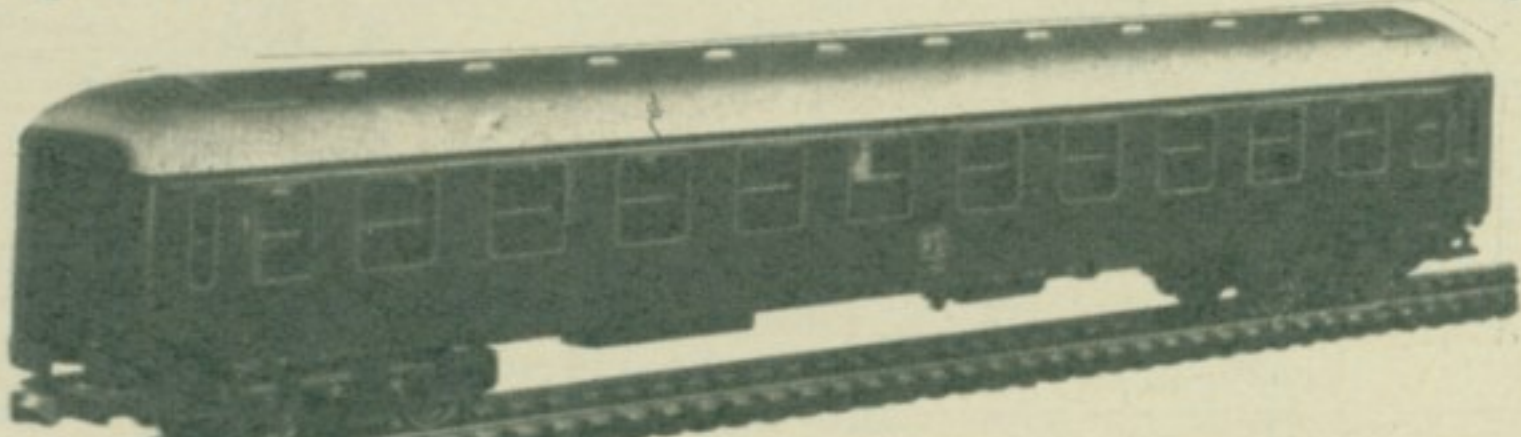

T239/3108 Гарнитура HO-16,5 мм
ЕВРОПСКИ ПУТНИЧКИ ВОЗ, састоји се од: дизел-локомотиве
СС-7000, два путничка вагона, шина и кутије за батерије са прикључ-
цима. Дин. 125,00

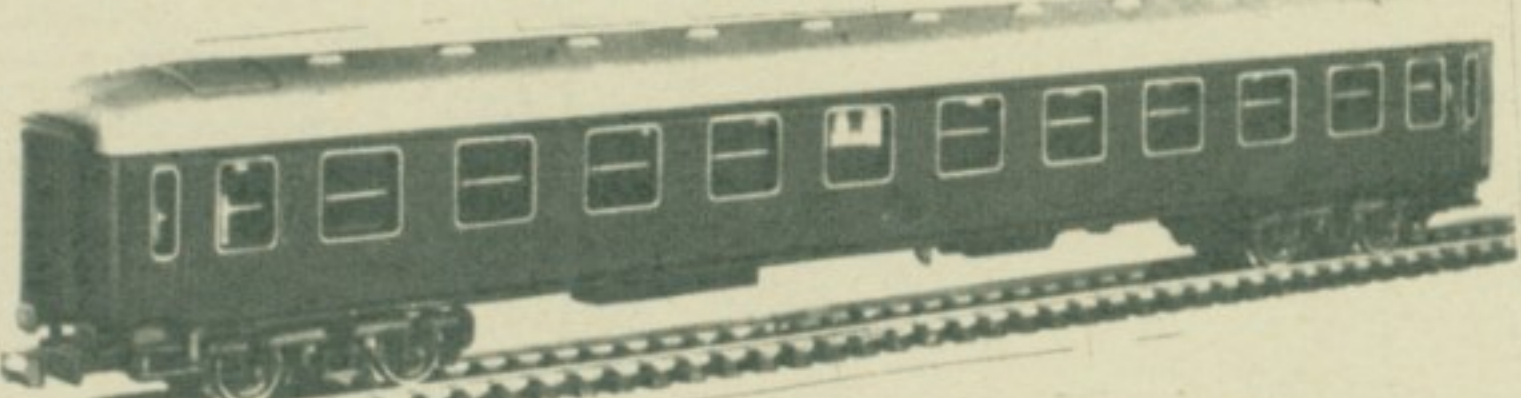
ЛОКОМОТИВА И ВАГОНИ ЕВРОПСКИ „N“ СИСТЕМА (9 mm)

2191 Дизел-електрична локомотива за путничке и теретне возове изра-
ђена у фабрици „FIAT“ за потребе државне железнице Италије.
Редослед осовина Во+Во. На предњој страни су смештена два фара
за осветљење. Ова локомотива замењује парне које су повучене
из промета. Дин. 89,20

2680 Вагон 1. разреда (са унутрашњом опремом) Италијанских држав-
них железница. Дин. 22,50

2681 Вагон 1. разреда (са унутрашњом опремом) Немачких савезних
железница. Дин. 22,50

Одаберите од изложених модела шта желите да купите, заокружите
на наруџбеници број и цену, попуните наруџбеницу (попуњава лице
које плаћа) и пошаљите на адресу: „МЕХАНОТЕХНИКА“ — Изола
66310.

„МЕХАНОТЕХНИКА“ — Изола 66310

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем:

3108 Путнички воз	динара 125,00
2191 Дизел електричну локомотиву	динара 89,20
2680 Вагон Италијанске железнице	динара 22,50
2681 Вагон Немачке железнице	динара 22,50
Манипулативни трошкови	динара 3,00

Укупно дин. _____ платићу поштару кад ми пакет донесе
кући (поузећем) као и трошкове паковања и поштарине.

Читко: Име и презиме) _____

(Пошт. бр. место, улица и број) _____

Изрежи, попуни, залепи на дописницу и пошаљи: „МЕХАНО-

ТЕХНИКА — Изола 66310.

хумор

Ово радим због маме, да по-
верује да сам се окупао!

— Код кога су меци?

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Око иде и куда неће
али нога никад
(Етиопска пословица)

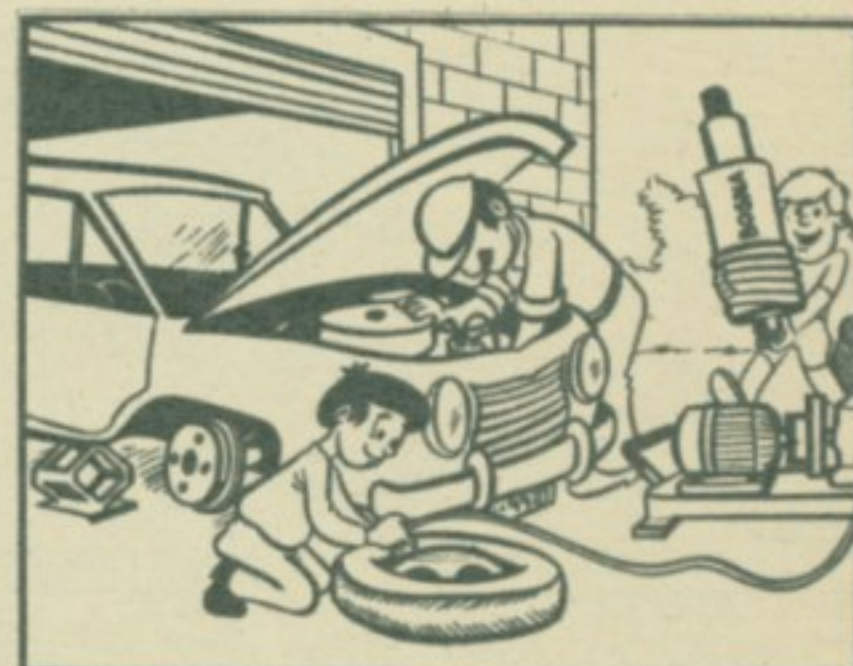
ENERGOINVEST

НАГРАЂУЈЕ

3+333

У продавници ЕНЕРГОИНВЕСТА на Скендерији у Сарајеву специјал-
лан жири извукао је на срећу ме-
ђу тачним одговорима имена 19 у-
чесника 41. Енергоинвестове наград-
не игре. Називи награда које ће до-
бити знаће се на крају квиза у за-
вршној емисији ТВ ПОНЕДЕЉАК
ЕНЕРГОИНВЕСТА 3. I 1972. године:
Награђени су: 1. МИОДРАГ АЈДА-
РИЋ, В. В. Мишића 43/1, 11000 Бео-
град; 2. ВЛАДИМИР БУЉЧИК, Синч
Јовгена 108, 21460 Врбас; 3. ДАНИ-
ЈЕЛ ОСТИЋ, Осн. шк. „Давор“ 55425
Давор; 4. ПЕТАР ДМИТРАШИНО-
ВИЋ, Туропољског одреда 38, 41000
Загреб; 5. ИВАН КУНДА, Застеница
78, 51219 Чавле, Ријека; 6. МИЛКА
ЗАДРО, Осн. шк. „Иво Лола Рибар“,
79463 Груде; 7. ВАЊА и ДУЈО МИ-
ЛЕТИЋ, Прибојска Вања, 31330 При-
бој на Лиму; 8. ТОМО ТОМАШЕ-
ВИЋ, Волница „Угљан“ (Х одјел)
57275 Угљан, оток код Задра; 9. МИ-
ЛАН ЉУБОТИНА, Перој 54, 52215
Водујан, Истра; 10. ЗДЕНКА ЈЕ-
ЛУШИЋ, 51263 Шмрика 113 (код Ри-
јеке); 11. МИЛОРАД РАДОСАВЉЕ-
ВИЋ, Подринци, 71000 Високо; 12.
МИЛАН ШЕМОВЧАН, Новиградска
1/II, 41000 Загреб; 13. КРСТО СТЕП-

ЧЕВИЋ, Осн. шк. „29. новембар“,
Крепшић код Брчког; 14. БОГДАН
ВЕЉИЋ, Булевар ЈНА 58, 35230 Ту-
прија; 15. ЈОВИЦА ЖИВОЈИНО-
ВИЋ, ВП 3108 Плесо, 41410 Велика
Горица; 16. ЛИНА СВЕЧЕНСКИ,

74310 Грачаница, Босна; 17. МЕНСУР
ХАСАНОВИЋ, Осн. шк. „Браћа Ри-
бар“, 75000 Тузла; 18. МИХАЈЛА ДРЕ-
МИЛ, Лашчинска 27, 41000 Загреб и
19. АНКИЦА ДАДИЋ, Железничка
5, 54302 Кнежево, Барања.

$$3x + 5y = 5(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ
МАТЕМАТИКЕ“ за прве раз-
реде оредњих школа — једи-
на књига у нашој земљи из
које ученици могу лако да на-
уче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ
ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!
Књига садржи КОМПЛЕТНУ
ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА.
Испорука одмах. Плаћање
приликом преузимања од по-
штара. Цена 30 н. дин. Наручи-
те писмом или дописницом
на адресу: МАТЕМАТИКА,
Сарајево, Д. Манџина 16.

7

дана
увек
с вама

ЏОЏЕВ РОЂЕНДАН

Држао сам на свом лежају кад је ушао Мејсн. Зајатурен и рашчупан, носећи у руци дуг и танак свитак папира.

— Ужасна гужва — приметио је. — Мислио сам да нећу успети. Пооштрили су путне одредбе, а било је и одузимања дозволе за кретање.

— И шта си овог пута донео? — протегаво сам се и нагнуо преко свог лежаја.

— Једну стару географску карту. Из средине 20. века.

Заборављена долина

Откако је време за куповину смањено на само један час недељно, већина од нас имала је времена тек толико да се пробије до реда пред најближом радњом и купи оно најнеопходније. Али, Мејсн је ко зна како увек успевао да набави нешто неупотребљиво што је само заузимало простор. Ипак, морам признати да је стара подерана карта била пријатна за око са смеђе обојеним планинским венцима и копном које се истицало према бледо-плавој боји мора. У углу се налазила мања политичка карта у разним бојама која је представљала државе 20. века.

— Већ си заузео пола мог простора — рекао сам кисело а у ствари нисам могао да одолим да не направим поређење са нашом пластичном картом Светског савеза која је заузимала скоро цео зид. Запад и север Лондонске области, што се некад звало „Енглеска“, били су, као и данас, ретко насељени. Картумска област била је обојена жуто и означена као „Пустинја Сахара“. Значи, у то време још је било неплодне земље.

— Има нешто што овде хоћу да проверим — Мејсн прст прелазивао је са старе на нову карту и назазад. — Реци, шта видиш овде? — и он упре прстом у место које данас представља део границе између области Карачија и Делхијске. Погледао сам.

— Два планинска ланца која се састају на оба краја. По свој прилици, неки огранак Хималаја.

— Добро. А простор између њих?

— Дуга и уска зелена долина са црним мрљама. Шумовито тле.

— Тачно. А сад пронађи то место на нашој карти.

— Овде нема... ох, да! Ту је. Али, овде постоји само један планински ланац. Па добро, претпостављам да они својим несавршеним инструментима...

— Којешта! — прекида ме Мејсн. — Крајем 19. века картографија је била тако рећи савршена. Зар ти као биолог не видиш шта то значи? Можда тамо постоји живи свет. Последњих сто година није пронађено ниједно такво ново место. Идемо код Шефа. Ако му будемо пришли како треба, можда ћемо за ово добити Наранцасти котур.

За Наранцасти котур све је било вредно труда. Кренуо сам за Мејсном.

Пробајше!

Филипс је био нервозан човек. Право говорећи није био шеф већ кулеуправитељ чији је главни проблем био како да смести 500 људи у здање предвиђено само за 200. Када смо ушли, разговарао је телефоном:

САД ЦРТАМ САМО ТИГРИЋЕ

— Да, наравно. Одмах, чим се нешто појави... — Кад му је Мејсн укратко испричао шта хоће пажљиво је упоредио карту са пластичном која је висила на његовом зиду.

— Изгледа невероватно — рекао је. — Ипак, пробајте! За то време искористићу ваше лежаче. Компјутери очекују две девојке из Париске области. Пошаљите у складиште списак ствари које су вам потребне, ја ћу вас препоручити за Наранцасти котур. — Мејсн ми добаци победоносни поглед. — Али, изван редовних саобраћајних линија нећете имати обезбеђен превоз. А сад — срећан пут!

Првенство у свако доба

Недељу дана касније уронили смо у пакао јутарње пазарне смене. Купци који су се тискали и псовали биле су углавном жене. На жутим котурима које су носиле, писало је: „Домаћница. Среда. Прва смена“. Ми смо на леђима носили ранчеве са

водом, храном, о рамену пушке а на грудима Наранцасте котурове са нашим фотографијама и текстом: „Првенство у свако доба“.

Захваљујући њима добро смо напредовали. Уместо да обилазимо Паркове, секли смо кроз њих, а на аеро-станицама ишли смо преко реда. Тако за време двочасовног лета нисмо морали да стојимо крај улаза. Уштедели смо најмање недељу дана заобишавши редове на царини, а да се нико није усудио да протестује.

У области Карачија возач једних наранцастих кола за смеће приметио је наше котурове и повезао нас. Употребљавајући сирену и користећи затишја између пазарних и радничких смена успевао је да вози доста брзо. Оставио нас је код последњих насеља.

Конечно, ево нас где седимо на хладном врху планине, исцрпљени од пењања. Око нас чудна тишина. У долини крошње дрвећа светlucaју на сунцу.

Удаљио сам се помало изнервиран понашањем Мејсна који се већ бацио на посао да премерава долину. Мислим да сам тада изгубио

ЗА ДВЕ СЕКУНДЕ МОРАО САМ ОДЛУЧИТИ: ИЛИ ЋЕ ОВО ВЕЛИЧАНСТВЕНО СТВОРЕЊЕ ЗАЈЕДНО С ПОТОМСТВОМ БИТИ УНИШТЕНО, ИЛИ ЋЕ МЕЈСН УМРЕТИ СТРАШНОМ СМРЋУ

фото-апарат, наш једини фото-апарат. Тада ми се то чинило безначајно. Уосталом, имали смо залихе старомодних бележница пронађених негде у подрумима Министарства. Оне ће савим добро послужити за уношење запажања и дијаграма који ће Филипсу, социологу по занимању, бити кориснији од снимања кад буде разматрао могућност насељавања долине.

Шума жибу

Ишли смо дуж потока који је скакутао наниже ка једном језерцу и кривудао међу дрвем у долини невестан судбине која ће га снаћи када се једном буде нашао међу зидовима цивилизације, спроведен у подземне резервоаре. У почетку нисмо могли превидети да се удаљавамо од његових обала јер је шума била густа а нисмо понели секирице. Када дође време, булдожери ће тај проблем решити по кратком поступку!

Избивши на један пропланак, раскрчили смо уз помоћ ножева мали простор и на њему подигли шатор за ноћ. После вечере Мејсн је више од сата писао при светлости лампе, а затим је промрљао „лаку ноћ“ и отишао на спавање. Продужио сам да седим, леђима наслоњен на дрво, до дуге у топлу и влажну ноћ, лењо терајући инсекте и упијајући први пут у животу мир, звуке и мирисе дивљине: птичја дозивања, мајмунско брбљање, комешање ноћног шумског живота, мирис лишћа и влажне земље. Сетио сам се животиња тамо код куће које су туговале згрчене у својим троспратним кавезима. Помислио сам да је читав свет морао изгледати овако пре него што га је човек уништио, преплавивши га у свом милионском броју. Усамљен и уплашен од шуме препуне догађаја, увукао сам се под ћебе и заспао.

Прави жибу жибу

— Шта то, до ђавола, радиш! — Мејсн глас разбио је тишину јутра. Ја сам продужио да празним термос показујући главом према потоку:

— Она је свежија.

— Ти си будала! Та вода није пречишћена.

— Она никад није ни загађена. А за неколико дана нам ни ово неће бити потребно. — Показао сам на пластичне кутије у којима се налазио концентрат синтетичке хране.

— У реду, ако заиста желиш да се отрујеш природном храном која врви од бактерија... — Зграбио сам га за руку.

— Пст! Погледај тамо! — Елегантно опружен на једној ниској грани, на око петнаестак метара од потока, налазио се највеличанствен-

ОПАЛИО САМ САМО ДЕЛИЋ СЕКУНДЕ ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ ТИГРИЦА УСПЕЛА ДА СКОЧИ НА МЕЈСНА.

нији створ кога сам икад видео: огромна мачка ишарана црним и златним пругама које су се мешале са косим тракама сунца што се пробијало кроз шуму. Лежао је полузатворених очију, достојанствен и озбиљан.

— Тигар! Прави, живи тигар! — шапутао сам узбуђено. — Дајем цео цивилизовани свет за фото-апарат!

Многи данас не знају да је некад постојало више врста мачака. Једини преживели чланови ове некада бројне породице били су такзована домаћа мачка, некада љубимица а сада права напаст која изврдава свим људским покушајима истребљења и лав, који је због своје друштвености и лењости био лако укроћен. Остали, превише усањени и независни нису се прилагодили и изумрли су. Што се тигра тиче, последњи је угинуо у Лондонском зоолошком врту у 21. веку.

Сада га је и Мејсн видео. На лицу је опет имао онај хладан послован израз који сам почињао да мрзим. Направио је неколико корака и подигао пушку.

— Остави то — рекао сам — и буди миран јер ћеш га уплашити. — Откочио је пушку:

— Морам га понети кући. Биће то догађај века.

Бацих се на његову пушку. Готово сам плакао од беса.

— Нећеш ти њега убити! Можда је то последњи тигар на свету!

Он ме удари кундаком у стомак. Пао сам борећи се за ваздух.

— Ти си изгубио фото-апарат? Ко ће нам веровати да смо видели живог тигра, ако немамо доказа. — Почео је да се пробија кроз растиње, упркос трњу које га је пребло по рукама.

Мејсн је нанишанио

У наше доба људи више нису познавали страх од животиња. Али ја сам као биолог приметио да се пред нама налази женка која очекује младе, а оне су најопасније. Мејсн је био у смртној опасности. Узео сам своју пушку и пошао за њим.

— Врати се, проклета будало! Погинућеш!

Тигрица се, узнемирена нашим гласовима, подигла на ноге и зајмирила на мог друга. И даље не свестан опасности, Мејсн је нанишанио. Тигрица се скупља, припремајући се за скок. Имао сам на располагању око две секунде. Или ће ово величанствено створење заједно са потомством бити уништено, или ће Мејсн, мој људски са-брат, умрети страшном смрћу.

Подигао сам пушку и опалио, само делић секунде пре него што је тигрица успела да скочи на Мејсна.

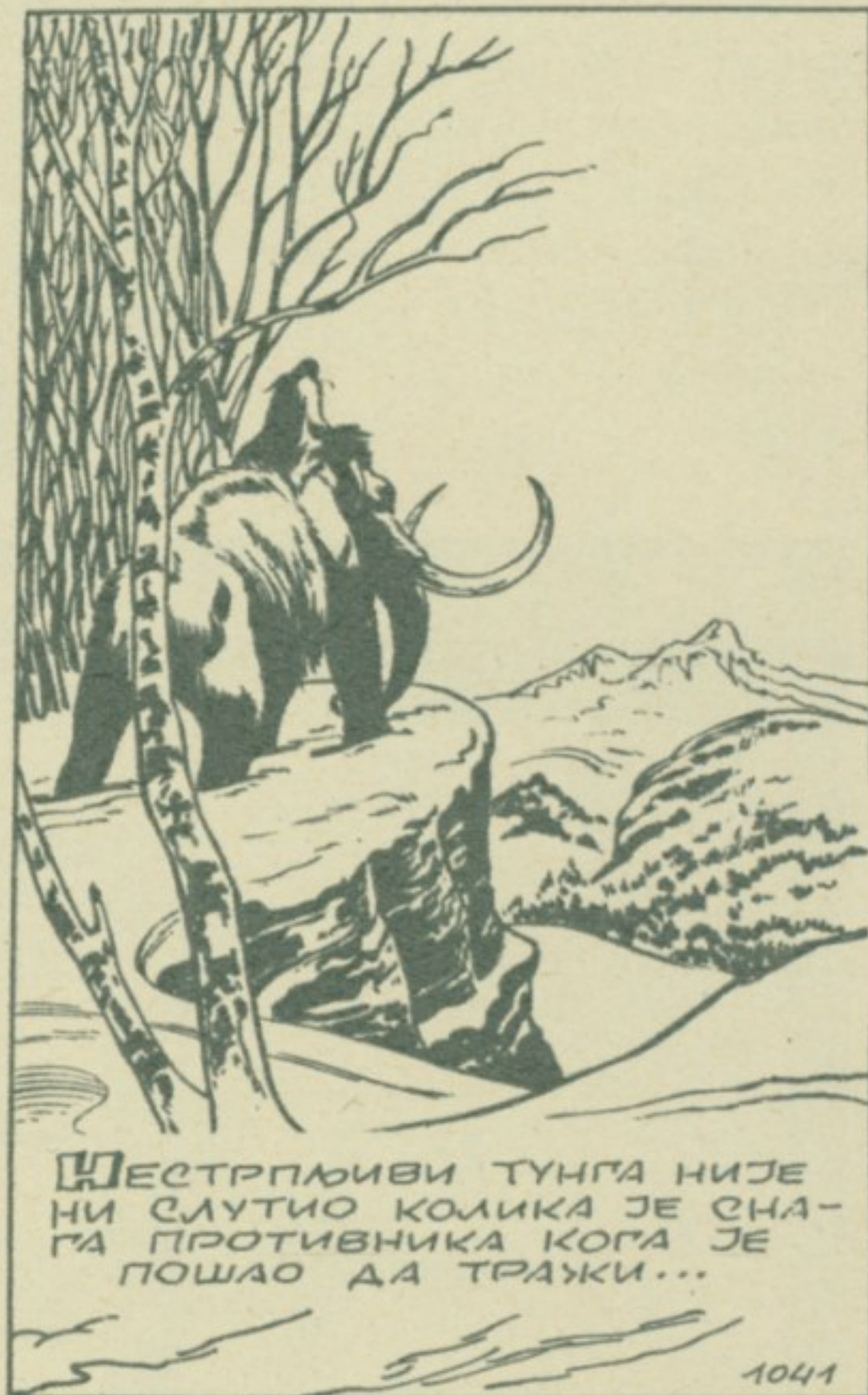
Стајао сам непомичан у тој чудној, непријатној тишини над дивном животињом која је умирала.

★ ★ ★

Оставио сам Мејсна, а са њим обе пушке, остатак хране и скоро читаву опрему. Нисам желео да га икад више видим. Овај извештај ћу затворити у пластичну кутију и негде оставити. Али сумњам да ће ико доћи по њега. Филипсу се нимало не жури да нас поново стави на свој списак станара.

Моја друга бележница је већ готово испуњена цртежима — све сам пругасте тигрићи.

Господар мамута

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЧИРПИ ЧИРПИ — ЧИП ЧИП

Чланови групе „Мидл ов д роуд“ нису имали већих успеха све док нису гостовали у Италији и за фирму „РЦА“ снимили светски хит „ЧИРПИ ЧИРПИ ЧИП ЧИП“. И друга плоча постиже велики успех са композицијом „ТВИДЛ ДИ ТВИДЛ ДАМ“ која је сва у веселом ритму. На „Б“ страни налази се лепа песма „ДАЈ МИ ВРЕМЕНА“. Плочу је издао Југотон. Цена 9,30 дин.

ЦРНОКОСИ ПЛАВООКИ МОМЦИ

После гостовања у Југо славији група „ИКВЛС“ је постала још популарнија. Њихова темпераментна музика је веома прихватљива и зато многи дискофили настоје да имају све њихове плоче. Текстови у композицијама „ЦРНОКОСИ ПЛАВООКИ МОМЦИ“ и „НЕМАМ НИШТА ДА ТИ ДАМ“ садрже жељу да се изједначе права црних и белих. Цена 16,00 дин.

3+333

ЕНЕРГОИНВЕСТОВА НАГРАДНА ИГРА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

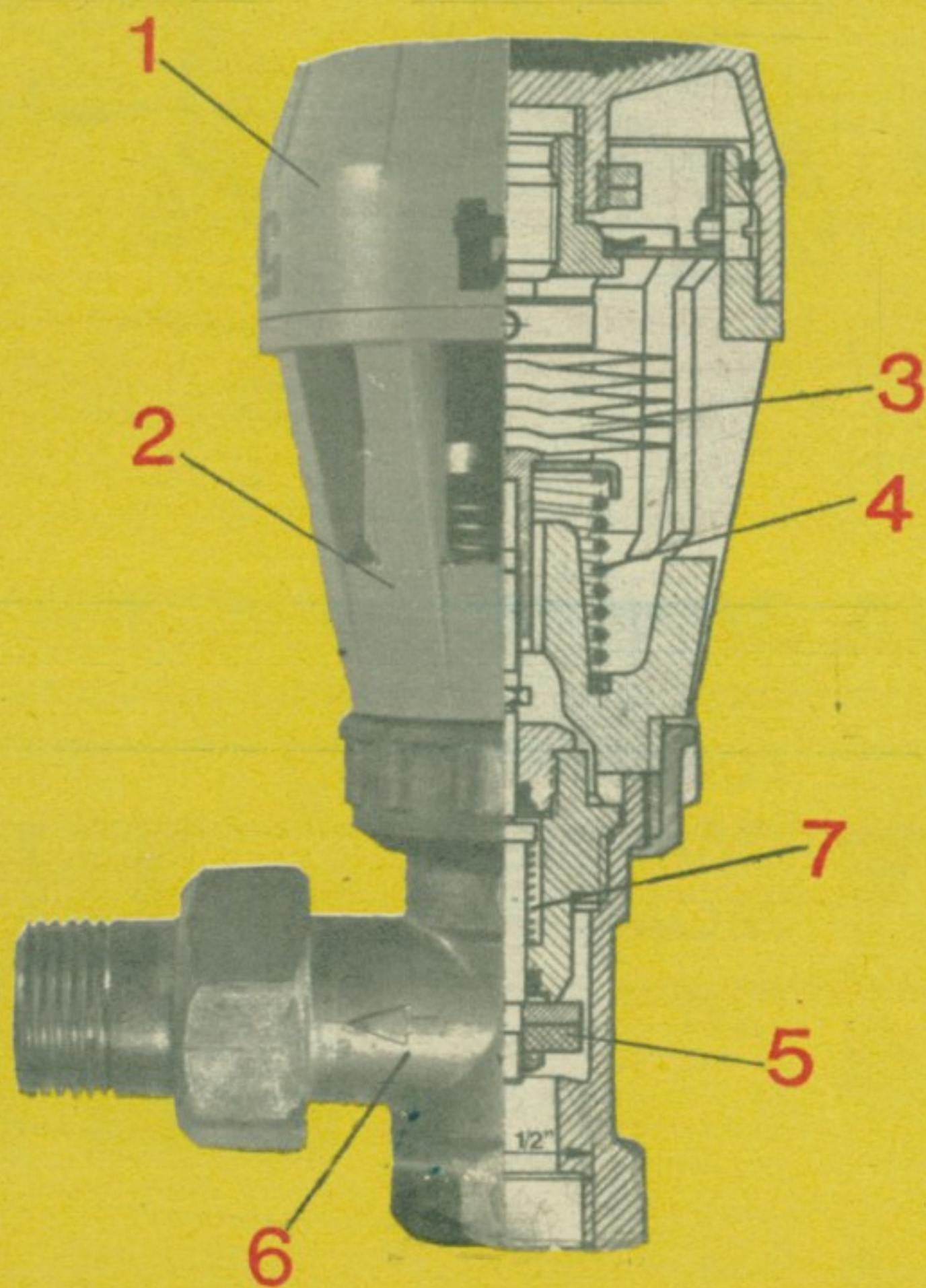
Чим мама и тата изађу на врата, Марица и Анте помере столове и играју на мале голове, јуре и жмуре, дигну на главу пола куће а они после мисле да им је од радијатора вруће. Одговорите: да ли се термостатским вентилом може регулисати собна температура?

ENERGOINVEST

Тачан одговор напиши на дописницу, исеци и залепи број задатка. На полеђини дописнице испиши своје име и тачну адресу и пошаљи на: **ЕНЕРГОИНВЕСТ** — за квиз — 71001 Сарајево.

ENERGOINVEST ★ ПРОИЗВОДНИ ПРОГРАМ

ТЕРМОСТАТСКИ ВЕНТИЛ ЗА РАДИЈАТОРЕ

Термостатски вентил за радијаторе самостално одржава жељену температуру независно од атмосферских прилика, броја особа и термичких параметара просторије. **УШТЕДА ГОРИВА ДО 20 ОДСТО.**

Произвођачи: **ЕНЕРГОИНВЕСТ** — Фабрика »Сигма« Суботица
ИСТРА — Фабрика арматура — Кула

ЛЕГЕНДА:

1. Регулационо дугме; 2. тело; 3. мембране; 4. опруга; 5. вентил; 6. тело вентила; 7. регулациони вијак.

ИЗМЕЂУ ТАЧНИХ ОДГОВОРА, НА КРАЈУ ГОДИНЕ ИЗВУЋИ ЋЕ СЕ ДОБИТНИЦИ ТРИ ПРВЕ НАГРАДЕ: ПУТОВАЊЕ ЗА МЕКСИКО, ЗАМБИЈУ И ДИЗНИЛЕНД (САД) КАО И 333 ДРУГЕ ВРЕДНЕ НАГРАДЕ.

3+333

Да лакше решите задатак, гледајте **ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА** на телевизији сваког понедељка у 19 часова.

ENERGOINVEST

ЗАДАТАК
46

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 16 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Навијам за „Партизан“. Скупљам „Кандит“ маркице и илустроване новине. Волим Кићу, Мишу и Хокија. Раде Матић, село Забрега, 35254 Поповац.

Желио бих да се дописујем с дјевојкама од 17 до 20 година. Пожељна фотографија у писму. Имам 20 година. Новак Трифковић, Буре Ваковића 19/1, 71323 Илијаш.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 15 година. Скупљам фотографије певача и глумаца. Језик дописивања: бугарски, македонски и немачки. Мариана Белева, Бул. Ф. Ж. Кири бр. 82, Софија-13, Бугарја.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Волим бит музику и навијам за „Партизан“. Имам 15 година. Даница Гајиновић, О Ш „Петар Драпшин“, 21215 Турија.

Ученица сам средње туристичке школе. Имам 18 година. Скупљам маркице и волим музику. Језик дописивања: српскохрватски, немачки, енглески, мађарски и италијански. Добрила Радловић, Ивице Девчића 1, 11000 Београд.

Имам 20 година. Интересује ме фотографија, музика, историја и пољопривреда. Студирам пољопривредни факултет. Дописива-

ње на енглеском или немачком језику. Trond Olav Aaring, TOMB jordbruksskole, 1640 Rade, 7690 Mosvik, Norway.

Имам 16 година. Волим забавну музику, бокс, карате и пудо. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Миодраг Пејчић, II-7 СШУП, 21208 Сремска Каменица.

Имам 18 година. Волим путовање, озбиљну музику и бит. Скупљам разгледнице, стари новац и марке. Бела Живковић, Ослобођења 18, 75360 Орашје н/С.

Желела бих да се дописивати са младима из цијеле Југославије. Скупљам разгледнице. Ученица сам I разреда економске школе. Бисерка Павличић, Ваковићева 6/II, 51000 Ријека.

Желим да се дописујем са другарицама широм земље. Имам 20 година. Волим спорт и музику. Миле Павловић, В. П. 4519-3, 97002 Битољ.

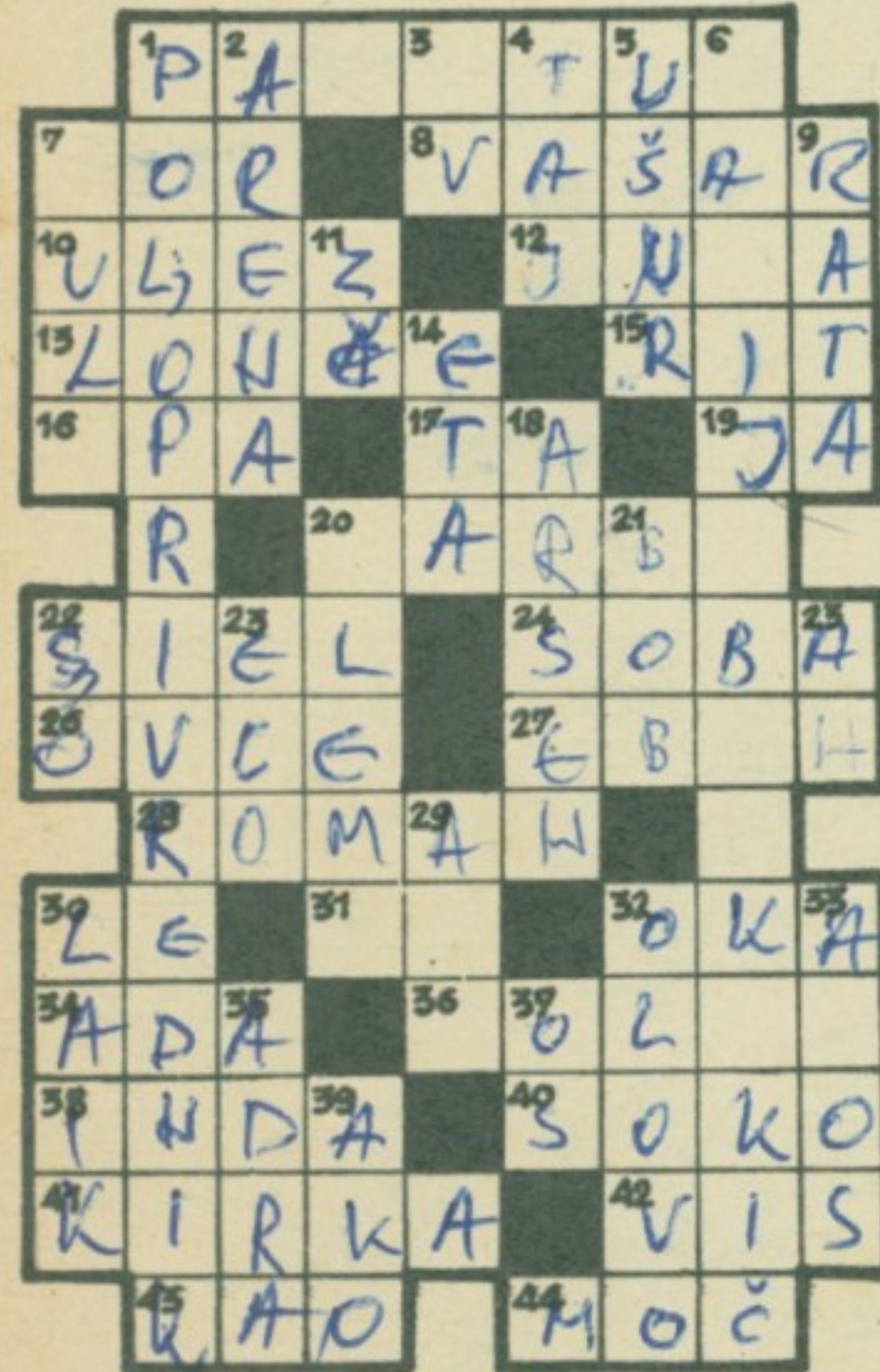
Желим да се дописујем са друговима и другарицама. Скупљам маркице, значке и разгледнице. Олгица Јоцић, С. Пенезића 19, 38212 Обилић.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 13 година. Скупљам разгледнице и фотографије певача. Олгица Берисавић, Милана Благојевића 35, 34300 Аранђеловац.

* укрштене речи *

Водоравно: 1) непце (мед.); 7) индијски краљ (IV в. пре н. е.); 8) сајам; 10) незвани гост; 12) индустријска биљка; 13) кухињска посуда; 15) мочварно земљиште; 16) бања у Белгији; 17) показна заменица; 19) лична заменица; 20) наш шаховски велемајстор; 22) назив за Зем-

љину кору претежно састављену од силицијума и алуминијума; 24) одаја; 26) домаћа животиња (множ.); 27) краћи напис; 28) врста књижевног стварања; 30) аутомобилска ознака за Лесковац; 31) слово латинице; 32) стара мера за тежину; 34) речно острво; 36) град у Француској; 38) некадашње индијанско племе у Јужној Америци; 40) птица грабљивица; 41) митолошка старогрчка чаробница; 42) острво на Јадрану; 43) попут; 44) снага.

Усправно: 1) земљорадник; 2) бориште; 3) иницијали нашег књижевника („Мртве јавке“); 4) показна заменица; 5) ујам; 6) име и презиме познатог београдског песника („Рече ми један чојек“); 7) било; 9) месечна отплата; 11) девето и двадесет осмо слово ћирилице; 14) грчко слово; 18) хемијски елемент; 20) родовска заједница; 21) бивши енглески аутомобилски ас (Стерлинг); 22) зачин јелу; 23) име македонског књижевника Шопова; 25) узвик; 29) женски певачки глас; 30) нестручњак; 32) сребрностосиви метал; 33) врста индијског новца; 35) главни град Гане; 37) китова кост у ждрелу; 39) свеза.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) свила; 5. Дара; 6) ум; 8) Керч, д; 10) И(ван) П(авлов); 12) Ири; 13) трака; 15) ТВ; 16) трапер; 17) син; 19) смола; 20) шал; 22) ала; 23) пират; 25) она; 27) Осогов; 28) ђ, и; 29) Емден; 30) лед; 31) нр, р; 32) Зола; 33) ти; 35) сито; 36) стадо.

ВЕЛИКИ КОНКУРС ЗАБАВНИКОВЕ ЕНЦИКЛОПЕДИЈЕ

ПРВА НАГРАДА — МИНИ ТЕЛЕВИЗОР

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК је у броју 1027 од 3. IX 1971. године започео објављивање серије ПТИЦЕ. Овога пута ЗАБАВНИКОВА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО приказала је читаоцима у 13 наставка 31 птицу у слици и речи. У сваком броју налазило се и по једно питање за наградни конкурс. Пошто је серија завршена, за читаоце који нису сачували свих 13 страна дајемо сва питања одједном.

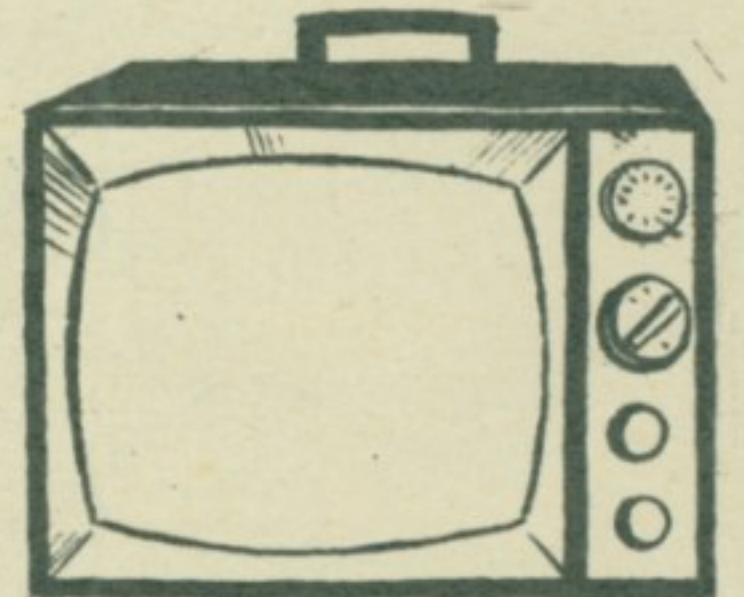
ПАЖЊА!!! За тежа питања дозвољено је завирити у књигу или питати неког ко се у то разуме.

ПИТАЊА	
1 Има ли шљука у нашој земљи?	7 Да ли је кондор птица певачица?
2 Да ли пингвини живе у колонијама?	8 Да ли галеб рони?
3 Може ли ној да лети?	9 Има ли детлића у парковима?
4 Да ли је гавран дугочан?	10 Да ли луња напада човека?
5 Да ли је брадан грабљивица?	11 Да ли јаребица брзо лети?
6 Да ли је стрвинар користан?	12 Има ли корморана и на рекама?
	13 Да ли је орао краљ птица?

Међу читаоцима који тачно одговоре на свих 13 питања, специјални жири ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА извући ће на срећу и имена добитника следећих награда:

I НАГРАДА: ПОРТАБЛ-ТЕЛЕВИЗОР Minivox на струју и батерије (цена 235.000 ст. динара)

II НАГРАДА: БИЦИКЛ III, IV и V: Брем — ПТИЦЕ

ЕВО КАКО СЕ ШАЉУ ОДГОВОРИ НА ПИТАЊА:

- Изрежи и залепи на дописницу празан образац са бројевима питања од 1 до 13.
- Одговори на сва питања са ДА или НЕ.
- На другој страни дописнице читко напиши своје име и презиме као и тачну адресу.
- Пошаљи дописницу да у Забавник стигне најкасније до 25. XII 1971. године. ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11000 Београд. П. факс 124.

ОДГОВОРИ	
1	7
2	8
3	9
4	10
5	11
6	12
	13

Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи Политикином забавнику

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: DM 52.— \$ 14.— Efr 78,40—Sfr 61,60—\$kr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

